

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
 سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ جو تيار ڪرايل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگي، واري
 کاتي جي مراسلي نمبر ايس او (جي-1) اي ائنڊ ايل/ڪريڪيولم 2014 تاريخ 07-04-2015
 موجب سنڌ صوبي جي سڀني سيڪنڊري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.
 بيورو آف ڪريڪيولم سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽي جو چڪاسيل

نگران اعليٰ: آغا سهيل احمد چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

- نگران:
- ڊاڪٽر نصرت پروين سهتو
 (ڊائريڪٽر اڪيڊمڪس، ريسرچ اينڊ ٽريننگس)
 - اويس ڀٽو
 - جمشيد احمد جوڻيجو

ليکڪ:

سيد قادر بخش شاهه، الله بخش ٽالپر، سُڪيو خان چنا،
 رشيد احمد ميمڻ، عبدالرحمان شاهه، ولي رام وڻي
 سيد شير شاهه، فهميده چنا، محمد پريل 'بيدار' مگريو.

ايڊيٽر:

سيد شير شاهه بخاري، ڊاڪٽر نور افروز خواجه
 پروفيسر سراج چنا، اويس ڀٽو، محمد اديس جتوئي

صوبائي جائزہ ڪاميٽي: ڊاڪٽر غلام علي الانا، شفيق محمد چانڊيو، محمد اديس جتوئي،
 تحسين ڪوثر انصاري، دلشاد احمد ڏيٿو.

چترڪار: ساجده يوسف

لي آؤٽ: نور محمد سميجو

ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ: واحد بخش سولنگي

هي ڪتاب پريس ڪراچي ۾ ڇپيو.

فهرست

صفحہ	عنوان	سبق	صفحہ	عنوان	سبق
48	ماحول دوست، وَڻُ	16	1	حمد (نظم)	1
51	گذري ڦار چنڊ (لوڪ گيت)	17	3	پورهئي جي عظمت	2
52	مومل راڻي جي ڪهاڻي	18	6	نعت (نظم)	3
56	بيگم صغرا هدايت الله	19	7	قومي ڏينهن	4
59	سکر جو سير (نظم)	20	11	سورهيه بادشاهه	5
61	رياضي جي اهميت	21	15	ملاڪٽرو	6
64	شيخ سعدي جا قول	22	19	وطن (نظم)	7
67	صبح نه آهي ڏور ساڻي (نظم)	23	21	صحت ۽ صفائي	8
69	منهنجو نالو گوگل آهي	24	24	پنپور	9
73	ڪارونجهر جا ڪرشنا	25	28	سر شاهنواز ڀٽو	10
77	ٽيليفون (نظم)	26	31	سارنگ (نظم)	11
79	ٿڌا ۽ ٿوريون ٺاهڻ	27	33	صنعت ۽ زراعت	12
83	وتائي فقير جا ڳڻتا	28	38	اسلامي سربراهه ڪانفرنس	13
86	اسين وطن جا مزور هاري (نظم)	29	42	آسمان (نظم)	14
89	نوان لفظ	30	44	ايڇ ايمر خوجا	15

ٻه اکر

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ هڪ اهڙو تعليمي ادارو آهي، جنهن جو ڪم درسي ڪتابن جي تياري ۽ اشاعت ڪرڻ آهي. اُن جو اهم مقصد اهڙن درسي ڪتابن جي تياري ۽ فراهمي آهي، جيڪي نئين نسل کي علم ۽ شعور ڏيڻ سان گڏوگڏ منجهن اهڙي صلاحيت پيدا ڪن، جن جي ذريعي اهي اسلام جي آفاقي نظرين، پائپي، بزرگن جي ڪارنامن، پنهنجي ثقافتي ورثي ۽ روايت جي حفاظت ڪندي، نئين دور جي سائنسي، ٽيڪنيڪي ۽ سماجي تقاضائن کي پورو ڪري ڪامياب زندگي گذاري سگهن.

هن اعليٰ مقصد کي پورو ڪرڻ خاطر اهل علم، ماهرن، استاد صاحبن ۽ مخلص دوستن جي هڪ ٽيم ڪنڊ ڪڙچ کان حاصل ٿيندڙ معلومات جي روشنيءَ ۾ ڪتابن جي درستيءَ جي معيار، جائزي ۽ انهن جي سُڌاري جي عمل ۾ اسان سان گڏ لڳاتار مصروف آهي. اسان جا ماهر ۽ اشاعتي عملو اُن صورت ۾ ئي گهربل مقصدن ۾ ڪامياب ٿيندو، جڏهن انهن ڪتابن مان استاد صاحب، شاگرد ۽ شاگردپاڻيون پورو پورو لاپ پرائين. ان لاءِ سندن تجويزون ۽ رايو انهن ڪتابن کي بهتر بنائڻ ۾ ڪارآمد ٿيندا.

چيئرمين

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

سکيا جي حاصلات

- الله تعاليٰ جي هيڪڙائي بيان ڪرڻ.
- ڌڻي سڳوري جون صفتون ڄاڻڻ.
- بيتن جي سُريءَ لاءِ مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نوان لفظ سڳي ڄمڻ ۾ استعمال ڪرڻ.
- هر آواز لفظ ڳولي لکڻ.
- اصطلاحن جي معنيٰ ڄاڻڻ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق پهريون

مفت ورهاست لاءِ

حَمْدُ

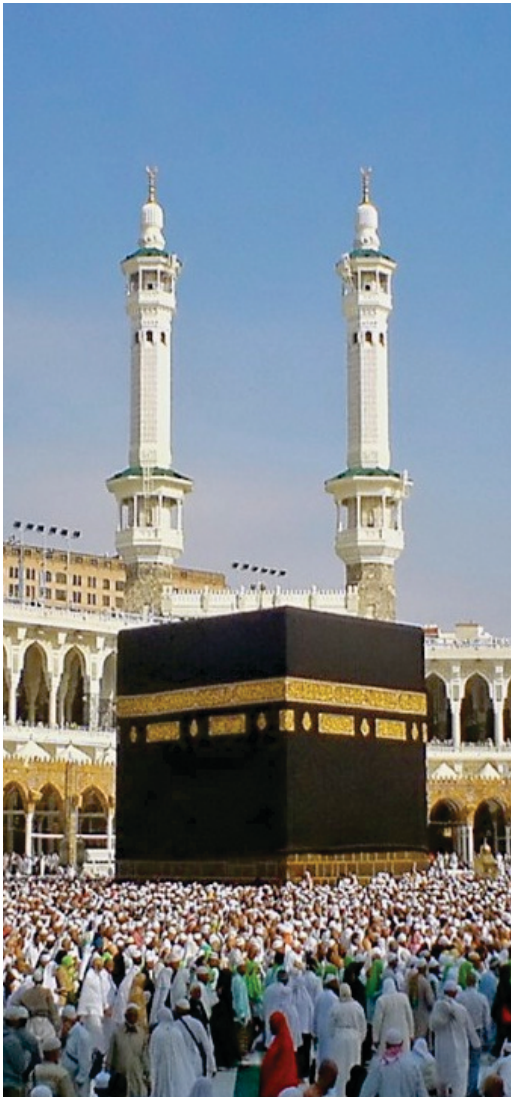
أَوَّلِ اللَّهِ عَلِيمُ، اَعْلَى، عَالَمَ جو ڌڻي،
قَادِرُ پنهنجيءَ قُدْرَتِ سين، قائمُ آه قديمُ،
والي، واحدُ، وحدَه، رازقُ رَبُّ رحيم،
سو ساراهه سڄو ڌڻي، چئي حمدُ حَكِيمُ،
ڪري پاڻ ڪريمُ، جوڙون جوڙ جُهَانِ جي.

وحدَه لاشريڪَ لَه، جڏهن چيو جن،
تَن مَحيو مُحَمَّد ڪارُتي، هيجان ساڻ هيٺئين،
تڏهن منجهان تَن، اوتڙ ڪونه اوليو.

وحدَه لاشريڪَ لَه، اِيءُ وهائجِ ويءُ،
گَتين جي هارائين، هنڌ تنهنجو هيءُ،
پاڻان چونڊِ پيءُ، پري ڄامُ جَنَتِ جو.

تون چئو الله هيڪڙو، وائي بي مَ سِڪُ،
سوئي، لڪيو لڪُ، سڄو اڪر مَن ۾.

حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائي

استاد لاءِ هدايت: اُستاد ٻارن کي شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي بيتن جي سمجهاڻي ڏئي.

- 1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) هنن بيتن ۾ شاه سائينءَ، الله تعاليٰ جي ڪهڙي ساراه ڪئي آهي؟
 (ب) ”وَحَدَهُ لَشْرِيكَ لَهُ“ جو مطلب ڇا آهي؟
 (ج) هنن بيتن ۾ شاه سائينءَ ڪهڙو پيغام ڏنو آهي؟
- 2- هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏئي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:
- رازق - حمد - والي - اعليٰ - اول - حڪيم - جوڙ
- 3- ڏنل بيتن مان هر آواز لفظ چونڊيو، جيئن: حڪيم - رحيم
 پيءُ جن سڪُ
- 4- هيٺين لفظن جا ضد لکو:
لفظ	ضد	لفظ	ضد
ڪتين		جوڙ	
اول		قديم	
اعليٰ		جنت	
- 5- هيٺين اصطلاحن جي معنيٰ ٻڌايو:
- جوڙون جوڙڻ - وائي سڪڻ
- 6- هيٺ ڏنل بيت مڪمل ڪريو:
- * اولِ اللهَ عَلِيمُ اعليٰ، عالمَ جو ڏئي،
 قائمُ آه قديمُ،
 والي، واحدُ، وحدَهُ،
 چئي حمدُ حڪيمُ،
 ڪري پاڻ ڪريمُ، جوڙون جوڙ جهان جي.
- ياد رکو ته: الله تعاليٰ جي ساراه ۾ چيل شعر کي ’حمد‘ چئبو آهي.

سکيا جي حاصلات

- پورهئي جي عظمت ڄاڻڻ.
- نوان لفظ سکي ڄمڻ ۾ استعمال ڪرڻ.
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- اسر بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق ٻيو

پورهئي جي عظمت

پورهئي ۾ انسان جي عظمت

لکيل آهي. پوريءَ دنيا ۾ هٿ جي پورهئي کي وڏي قدر جي نگاه سان ڏٺو وڃي ٿو. پورهئي جو مطلب آهي پنهنجن هٿن سان ڪم ڪرڻ. جيڪو انسان پورهئي کان ٽٽائي ۽ سُستي ڪري ٿو، اهو ٻين جو محتاج رهي ٿو. اهڙو ماڻهو پنهنجي اوڙي پاڙي ۽ قوم تي بار هوندو آهي.

اسان جي نبي سڳوري صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ پگهر جي پورهئي کي رزقِ حلال چيو آهي. نبي ڪريم صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ پورهيت لاءِ فرمايو آهي ته ”پورهيت الله جو دوست آهي.“

حضرت محمد رسول الله خَاتَمُ النَّبِيِّينَ صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ (ترجمو: حضرت محمد، الله تعاليٰ جو رسول آهي ۽ الله تعاليٰ جو آخري نبي ۽ رسول آهي، سندن (صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ۽ سندن آل ۽ اصحاب سڳورن رضي الله عنهم اجمعين جي مٿان الله تعاليٰ جي رحمت ۽ سلامتي هجي) جن وٽ پورهيتن جو ايترو ته مانُ آهي، جو پاڻ صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ فرمائين ٿا، ”سڀ کان پاڪ لُقمو اهو آهي جو پنهنجي هٿن سان ڪمائي کائجي.“

پاڻ ڪريم صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ جن سموريءَ امت جا اڳواڻ هئا پر پنهنجو ڪم پاڻ ڪندا هئا. جڏهن هجرت ڪري مديني منوره آيا ۽ مسجد نبويءَ جي اڏاوت ٿي رهي هئي ته، پاڻ صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ اصحابن سان گڏ پورهيو ڪيائون. کين هٿ جي پورهئي لاءِ ايتري ته عزت هوندي هئي، جو گهر ۾ ٻارڻ لاءِ ڪانيون به پاڻ ڪري ايندا هئا. خندق جي جنگ ۾ جڏهن مديني منوره جي ٻاهران ڪاهي ڪوٽي پئي وئي ته پاڻ به اُن ڪوٽائيءَ ۾ حصو ورتائون.

الله تعاليٰ جا نبي سڳورا، اصحاب ۽ بزرگ توڙي وقت جا حاڪم پڻ پنهنجي هٿن سان پورهيو ڪندا هئا. حضرت دائود عليه السلام زرهون ٺاهي پيٽ گذر ڪندو هو. حضرت علي ڪرم الله وجهه يهودين جي باغن ۾ مزوري ڪندو هو. ۽ پنهنجي ڪمايل رقم مان يتيمن، مسڪينن ۽ قبيدين تي به خرچ ڪندو هو. پر سڀ کان وڏو مثال نبي سڳوري صلي الله عليه و علي آله و اصحابه وسلم جن جي نياڻي خاتون جنت جو ونون ٿا، جيڪا چڪي پيهي ٻچن کي ڪارائيندي هئي ۽ گهر جو سمورو ڪم ڪار پنهنجي هٿن سان ڪندي هئي. حضرت سلمان فارسي رضه هڪ پورهيت انسان هو، هن ڪجين جي باغن ۾ پورهيو ڪري آزادي حاصل ڪئي. تاريخ ۾ اهڙا ٻيا ڪيترائي مثال ملندا جو وقت جا وڏا وڏا بادشاهه پڻ پنهنجي گذران خاطر هٿ جو پورهيو ڪندا هئا. ناصرالدين هندستان جو بادشاهه هئڻ باوجود توپيون ٺاهي، قرآن پاڪ لکي ان مان حاصل ڪيل رقم تي پيٽ گذر ڪندو هو. ان کانسواءِ ڪيترن ئي مثالي ماڻهن پورهئي کان عار نه ڪيو ۽ ڪيترائي وڏا بزرگ ڪي پيچارا ته ڪي لوهار ته ڪي ڪوري يعني ڪپڙي اٿڻ وارا رهيا آهن. سنڌ جو شهيد مخدوم بلاول به ڪورڪو ڪم ڪندو هو. مٿي ڏنل مثالن مان ثابت ٿئي ٿو ته پنهنجي هٿ سان پورهيو ڪرڻ ڪيڏو نه مانائتو آهي. اسان کي به گهرجي ته پورهيت کي مانائتو سمجهون ۽ پورهئي کي عظيم سمجهي ان کان عار نه ڪريون.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) پورهيت لاءِ نبيءَ سڳوري صلي الله عليه و علي آله و اصحابه وسلم ڇا فرمايو آهي؟
 (ب) مسجد نبويءَ جي اڏاوت ۾ پاڻ سڳورن صلي الله عليه و علي آله و اصحابه وسلم ڪهڙو حصو ورتو؟
 (ج) هن سبق ۾ ڇا جي عظمت بيان ڪيل آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	لفظ جو استعمال
نگاه		
قدر		
رزق		
اڏاوت		
لُقمو		

3- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) اسان جي نبي سڳوري صلي الله عليه و علي آله واصحابه وسلم پگهر جي پورهئي کي چيو آهي.
- (ب) حضرت علي ڪرم الله وجهه يهودين جي باغن ۾ ڪري گذر ڪندو هو.
- (ج) حضرت دائود عليه السلام ناهي پيت گذر ڪندو هو.
- (د) سنڌ جو محب وطن عالم مخدوم بلاول به ڪم ڪندو هو.

4- ڪنهن به ماڻهوءَ، ساهواري، شيءِ، جاءِ ۽ ڪم جي عام نالي کي 'اسم عام' چئبو آهي.

مثال: ڪتاب، ماڻهو، اسڪول، چوڪ وغيره.

5- اوهان هن سبق ۾ ڏنل اسم عام چونڊي لکو.

سکيا جي حاصلات

- نبي پاڪ صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي واکاڻ ڪرڻ.
- نعت کي سُر سان پڙهڻ.
- نون لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- هم آواز لفظ ڳولي لکڻ.

سبق ٽيون

نعت

اچي وير، ڏي سُدِيرَ، مِنا مِيرَ موچارا،
سُٽي آه، ڪجان ڪاه، مِنا مِيرَ موچارا!

قبر قيام، اندر جام، مِنا! ماڙ ڪجان ڪا،
اُتي گهوت، ڪجان موت، مِنا مِيرَ موچارا،

مصري شاه، چئي سِياه، ڪامل قلب اُجارو،
ڪيان تعريف، تو شريف، مِنا مِيرَ موچارا!

مصري شاه

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) شاعر، 'مِنا مِيرَ موچارا' ڪنهن لاءِ چيو آهي؟
(ب) هن نعت جو ڪهڙو شعر توهان کي وڌيڪ وڻي ٿو؟ ٻڌايو.
(ج) اهو شعر توهان کي وڌيڪ چوڻو وڻي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏئي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

وير - ماڙ - سياه - ڪامل - قلب - موچارا

3- وير - سُدِيرَ ۽ مِيرَ هم آواز لفظ آهن. هن نعت ۾ ڪم آيل ٻيا

هم آواز لفظ ڳولي لکو.

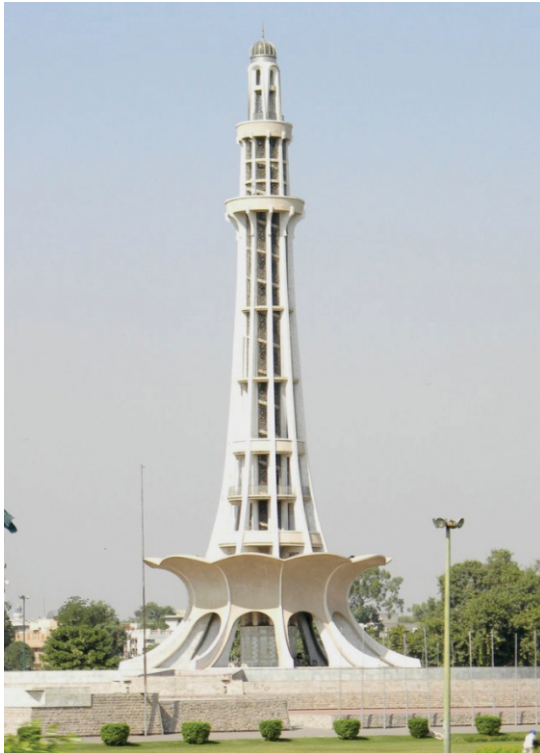
ياد رکو ته: حضور اڪرم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جن جي شان ۾ چيل شعر کي 'نعت' چئبو آهي.

استاد لاءِ هدايت: استاد ٻارن کي نعت سُر سان پڙهائي.

سکيا جي حاصلات

- قومي ڏڻن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکڻ.
- خال ڀرڻ.
- جملا درست ڪرڻ.
- اسم خاص بابت ڄاڻڻ.

قومي ڏينهن

استاد چيو ته سڀاڻي موڪل آهي. پر اوهين اسڪول اچجو! اسڪول ۾ منائي به ورهائي ويندي ۽ اسڪول تي جهنڊو به جهولايو ويندو.

(ٻئي ڏينهن وقار، استاد کي ٻڌايو ته، سائين اسين سڀ اچي ويا آهيون).

استاد سڀني کي پليڪار ڇڻي، پڇيائين، ”ٻارو! اڄ پاڻ ڇو گڏ ٿيا آهيون.“

وقار : سائين ڪالهه توهان چيو هو ته،

سڀاڻي 23 مارچ آهي، اڄوڪو

ڏينهن اسان لاءِ هڪ اهم ڏينهن

آهي. اسين اهو ڏينهن هر سال

ڏاڍي ڌام ڌوم سان ملهائيندا ٿا اچون.

استاد : ها، هاڻي تون مون سان گڏ جهنڊو جهلي بيهه ۽ ٻيا شاگرد قطار ٺاهي ترانو

ڳائين (پوءِ ان کي سلامي ڏيئي ڇت تي جهولايو ويو. جهنڊو جهولائي سڀني

شاگرد وڏي هال ۾ اچي ويٺا).

وقار : سائين، اڄوڪي ڏينهن کي ايڏي اهميت ڇو آهي؟

استاد : ها، اڄوڪي ڏينهن 23 مارچ تي، لاهور شهر ۾ اسان جي پياري ملڪ

پاڪستان جو ٺهراءُ منظور ٿيو هو. ان ٺهراءُ ۾ ننڍي کنڊ جي مسلمانن لاءِ

ڌار ملڪ پاڪستان ٺاهڻ جي گهر ڪئي وئي هئي. جنهن هنڌ اهو ٺهراءُ منظور ٿيو هو، اُتي هاڻي اُن جي يادگار طور مينار پاڪستان ٺاهيو ويو آهي. انڪري اڄوڪي ڏينهن تي اسلام آباد ۾ 31 توڻن جي سلامي ڏني ويندي آهي ۽ صوبائي گادين واري هنڌ 21 توڻن جي سلامي پڻ ڏني ويندي آهي. سائين چئبو ته اهو ڏينهن ڏاڍو اهم آهي!

عادل :

ها، مسلمان ۽ هندو هن ننڍي کنڊ ۾ ٻه وڏيون قومون رهنديون هيون. مسلمانن جا اصول، تهذيب ۽ روايتون هندن کان الڳ آهن، انڪري انهن کي اسلامي اصولن مطابق زندگي گذارڻ مشڪل ٿي پئي ها، جنهن ڪري انهن قائد اعظم محمد علي جناح رح جي اڳواڻيءَ ۾ پاڪستان جي گهر ڪئي، نيٺ سندس ڪوشش سان 14 آگسٽ 1947ع تي پاڪستان بڻيو، جتي اڄ پاڻ سڀ آزاديءَ سان اسلامي اصولن مطابق زندگي گذاري رهيا آهيون. سائين، اسان جي ملڪ ۾ ٻين مذهبن جا ماڻهو به ته رهن ٿا.

استاد :

ها، اسان جي ملڪ ۾ هندو، عيسائي ۽ ٻين مذهبن جا ماڻهو پڻ رهن ٿا. انهن کي پنهنجي مذهب مطابق زندگي گذارڻ جي آزادي آهي. ان کان سواءِ اسان جي ملڪ ۾ ڪيتريون ئي ٻوليون ڳالهائون وينديون آهن. جيئن سنڌ ۾ سنڌي، پنجاب ۾ پنجابي، خيبر پختونخوا ۾ پشتو ۽ بلوچستان ۾ بلوچي ڳالهائي وڃي ٿي. اسان جي قومي ٻولي اردو آهي. اردو سڄي پاڪستان ۾ ڳالهائي ويندي آهي. ان کانسواءِ داردي، بروهڪي، هندڪو، سرائڪي ۽ گجراتي ٻوليون پڻ ڳالهائون وينديون آهن. اهڙيءَ طرح اسان جو لباس به الڳ الڳ آهي ۽ رانديون رانديون به الڳ آهن. سائين، ائين وري ڪيئن!

وقار :

استاد :

وسيم :

اسين سنڌي سلوار قميص ۽ سنڌي ٽوپي پائيندا آهيون. ڪلهن ۾ اجرڪ به ويڙهيون. اهڙي طرح پنجاب جا ماڻهو قميص پائين، پٽڪو ۽ گوڏ ٻڌن. خيبر پختونخوا جا ماڻهو وڏي سلوار، ويڪري قميص يا پهراڻ ۽ ان جي

استاد :

مٿان صدي پائين. پيرن ۾ ٿلهو چميل پائين. بلوچستان جا ماڻهو وري وڏيون سلوارون وڏي ٻانهن سان ويڪرا پهراڻ پائين. مٿي تي سنڌي ٽوپي يا پتڪو ٻڌن. پيرن ۾ چمڙي، رٻڙ يا پيش مان ٺهيل ڪرڪڻ پائين. شهر ۾ رهندڙ سلوار يا پتلون پائين، پيرن ۾ سليپر يا بوت پائين. اهڙيءَ طرح عورتن جو لباس به الڳ ٿئي ٿو.

پاڪستان جا ماڻهو خوش مزاج، بهادر، رحمدل ۽ سخي آهن. اسان کي پنهنجي وطن سان پيار آهي، اسان جي ملڪ جا ٻار وڏن ۽ استادن جو ادب رکندا آهن. هو پڙهڻ سان گڏ پنهنجي مائٽن جي ڪم ۾ به مدد ڪندا آهن. هنن سياڳن جي ڪري اسان جو وطن ڏينهن ڏينهن ترقي ڪندو رهندو آھين.

وقار : سائين، توهان جي مهرباني!

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
(الف) ننڍي کنڊ جي مسلمانن پنهنجي لاءِ ڌار ملڪ جي گهر ڇو ڪئي؟
(ب) پاڪستان جي ماڻهن جي پوشاڪ ڪهڙي قسم جي آهي؟
(ج) اسان جي قومي ٻولي ڪهڙي آهي؟
(د) نظريي پاڪستان جو ٺهراءُ ڪٿي پاس ٿيو؟
- 2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:
اصول - ٺهراءُ - تهذيب - روايتون - منظور - رحمدل
- 3- جملا درست ڪريو:
* ٿيو پاس ٺهراءُ.
* خط لکيو مون.
* مهرباني جي توهان.
- 4- لاهور هڪ شهر جو نالو آهي. توهين پاڪستان جي ٻين شهرن جا نالا ٻڌايو.
- 5- اهڙا اسم يا نالا جن سان فقط اُن هڪ شيءِ، جاءِ، ماڻهوءَ ۽ پکي يا جانور کي سڏي سگهجي، اُن کي 'اسم خاص' چئبو آهي.
جيئن: محمد بخش، بادشاهي مسجد، هماليه جبل، حيدرآباد، تاج محل وغيره.
اوهان هن سبق ۾ ڏنل اسم خاص چونڊي لکو.

سکيا جي حاصلات

- وطن جي مشاهيرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- وطن جي آزاديءَ لاءِ قربان ٿيندڙ سورمن بابت ڄاڻڻ.
- وطن لاءِ محبت ۽ قرباني جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- نوان لفظ ڳولي انهن جي معنيٰ لکڻ.
- جملا درست ترتيب ڏئي لکڻ.
- ساڳي معنيٰ وارن لفظن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جا ضد سکڻ.
- اسم ذات بابت ڄاڻڻ.

سبق پنجنون

سُورهيہ بادشاهہ

سند ڌرتيءَ کيترائي بهادر انسان پيدا ڪيا آهن، جن پنهنجيءَ مٽيءَ جو ماڻُ مٿانهون ڪيو آهي. پير سائين پاڳارو، جنهن کي ’سورهيہ بادشاهہ‘ سڏجي ٿو، انهن مانجهي مردن مان هڪ هو.

’سورهيہ بادشاهہ‘ 13 صفر، 1327ھ مطابق 4 مارچ 1909ع تي خيرپور ميرس جي ڀرسان پير ڳوٺ ۾ جنم ورتو. سندس اصل نالو سيد محمد صبغت الله شاهه آهي. هن گاديءَ جو سلسلو سندن ڏاڏي، سيد محمد راشد سان ملي ٿو جنهن کي ’روضي ڌڻي‘ به سڏيندا آهن. سيد محمد راشد جو اولاد، راشدي خاندان سان سڄيءَ سنڌ ۾ سڃاتو وڃي ٿو. اهي بزرگ حضرت امام موسيٰ ڪاظم جو اولاد آهن. سندن وڏي، سيد علي مڪي اسلام جي تبليغ خاطر سنڌ ۾ اچي سيوهڻ لڳ ڳوٺ ’لڪي‘ اڳوڻي ضلعي دادوءَ ۽ هاڻوڪي ضلعي ڄام شوري ۾ رهائش اختيار ڪئي، ان ڪري اهي ’لڪياري سادات‘ سڏبا آهن.

پير سائين سيد محمد راشد روضي ڌڻيءَ وقت جو وڏو اهل الله ٿي گذريو آهي. سندن علم ۽ فيض کي ڏسي، لکين ماڻهو سندن مريد ٿيا. اهڙيءَ طرح سندن پڳدار کي ’پاڳارو‘ ۽ سندن جماعت کي ’حُر‘ سڏجي ٿو.

پير سائين پاڳارو ۽ حر جماعت، هميشه اسلام جي سر بلنديءَ خاطر ڪوشاڻ رهيا آهن. مير ڪرم علي خان ٽالپر جي دور ۾ سيد صبغت الله شاهه اول، سکن خلاف جهاد جو اعلان ڪيو.

انگريزن جڏهن سنڌ تي قبضو ڪيو ته پير سائين پاڳاري ۽ سندن حُر جماعت هنن خلاف ويڙهه شروع ڪئي، جنهن ڪري پير سائين پاڳاري ۽ سندس جماعت تي ڏاڍا ڏکيا ڏينهن آيا، پر تڏهن به آڻ نه مڃيائون.

سورهيه بادشاهه اڃا 13 سالن جو هو ته سندس والد شاهه مردان شاهه اول وفات ڪري ويو، انڪري پاڻ ننڍي وهيءَ ۾ درگاهه روضي ڌڻيءَ جا سجاده نشين ٿيا. انگريز سرڪار هن ننڍڙي عمر واري پير سائين پاڳاري کي پاڻ ڏانهن راغب ڪرڻ لاءِ ’خطاب ۽ تلوار‘ ڏيڻ جي آڇ ڪئي، پر پاڻ اهو چئي انڪار ڪيائون ته: ”اسان لاءِ ’پير پاڳاري‘ جو خطاب ئي ڪافي آهي.“

انگريزن کي سندن اها ڳالهه ڪانه وڻي، سو هٿيارن رکڻ جو بهانو بڻائي 26 مارچ 1930ع تي کين گرفتار ڪيائون. سورهيه بادشاهه 1931ع ۾، جيل اندر هڪ ڪتاب لکيو، جنهن ۾ آزاديءَ جي شعور بابت وضاحت ڪيائون ۽ اهو ڄاڻايائون ته: ”انسان غلام ٿيڻ لاءِ پيدا نه ٿيو آهي. آزاديءَ جو تعلق انسان سان ايئن آهي، جيئن دل جو دماغ سان، رت جو رڳن سان ۽ ڦڦڙن جو ساهه سان. بهتر موت، ملڪ تان قربان ٿيڻ ۾ آهي.“ بهرحال مٿن کيس هلايو ويو ۽ 1936ع ۾ اهو کيس ڪوڙو ثابت ٿيو. پاڻ ان مان آزاد ٿي 1937ع ۾ پلي پار حج لاءِ روانا ٿيا.

پلي پار کان واپس اچي، پنهنجن مريدن کي نيڪيءَ جو درس ڏنائون. پنهنجي سانگهڙ واري بنگلي کي مرڪز بڻائي، ڌارين خلاف تحريڪ شروع ڪيائون. انهيءَ عرصي ۾ حڪومت جي عملدارن، سورهيه بادشاهه جي خلاف حڪومت کي غلط رپورٽون ڏيڻ شروع ڪيون. آخرڪار ويڇا وڌندا ويا ۽ 1941ع ۾ کيس ٻيهر گرفتار ڪيو ويو.

سورهيه بادشاهه تي بغاوت جو ڪيس هلائي 20 مارچ 1943ع تي، کيس سوريءَ ڇاڙهي شهيد ڪيو ويو. حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائي اهڙن ئي سورهيه سرويجن لاءِ فرمايو آهي ته:

سوريءَ سڏ ٿيو، ڪا هلندي جيڏيون،
ويڃڻ تن پيو، نالو نينهن ڳنهن جي.

هڪ پاسي پير صاحب جي فرزندن کي تعليم بهاني انگلنڊ موڪليو ويو ته ٻئي پاسي غازين، انگريزن جي حڪومت خلاف وڏي پيماني تي ڪارروايون شروع ڪري ڏنيون. 1 جون، 1943ع ڌاري، حُرُن جي علائقن ۾ ’مارشل لا‘ لاڳو ڪيو ويو. انگريز ملٽري حُرُن جو قتل عام شروع ڪيو، ڳوٺن کي باهيون ڏيئي ساڙيو ويو، انهن جون ملڪيتون ضبط ڪيون ويون، گڙنگ بنگلي ۽ پير جو ڳوٺ واريءَ سندن رهائشگاهه کي ڊائنمائيت ذريعي ڊانو ويو. ڪيترائي حُر گرفتار ڪري ٻين صوبن جي جيلن ۾ موڪليا ويا. ڪيترن ئي حُرُن کي ڪئمپن يعني لوڙهن ۾ بند ڪيو ويو. ڪيترائي حُر گرفتار ڪري ڪاري پاڻي يعني ’انڊمان ٻيٽ‘ موڪليا ويا.

آخرڪار انهن قربانين رنگ لاتو. اسان جو ملڪ سُتت ئي ڌارين جي چنبي مان آزاد ٿي ويو، 1947ع کان پوءِ حڪومت پاڪستان، پير صاحب جي فرزندن کي واپس گهرايو. سندس فرزند، سيد شاهه مردان شاهه ثاني، 4 فيبروري 1952ع تي پير سائين پاڳارو ’ستون‘ گاديءَ تي ويٺو ۽ 1 اپريل 1952ع تي حڪومت لوڙهن کي ختم ڪري سڀني حُرُن کي آزاد ڪيو.

سورهيه بادشاهه، پنهنجي وطن تان قربان ٿي، اسان لاءِ هڪ سهڻو ۽ يادگار مثال ڇڏي ويو.

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
 - (الف) سورهيه بادشاهه جو اصل نالو ڇا آهي؟
 - (ب) سورهيه بادشاهه جو جنم ڪٿي ٿيو؟
 - (ج) ڪين سورهيه بادشاهه ڇو ٿو سڏيو وڃي؟
 - (د) سڪن خلاف ڪهڙي پير سائين پاڳاري جهاد جو اعلان ڪيو؟
 - (هه) سورهيه بادشاهه ڌارين خلاف ڪهڙي هلچل هلائي؟
 - (و) سورهيه بادشاهه جي قربانيءَ ۾ اسان لاءِ ڪهڙو سبق سمائل آهي؟

- 2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

شعور - آڙ - ڊائن مائيت - سجاده نشين - پلي پار - ڪوشان

3- هيٺين لفظن جا ساڳي معنيٰ وارا لفظ لکو:

بھادر
 ثاني
 جماعت
 سوري

4- هيٺ ڏنل جملن جي ترتيب درست ڪريو:

- (i) پنهنجي درس ڏنائون کي مريدن.
 (ii) سورهيه بادشاهه ٿيو قربان تان پنهنجي وطن.
 (iii) قربانين لائو آخرڪار رنگ.

5- هيٺ ڏنل اُبتَر لفظ تير سان ملايو:

لفظ	ضد
آزادي	پير
نيڪي	صحيح
بھادر	بدي
غلط	ڪانئر
مريد	غلامي

6- اهڙا اسم جيڪي ڪنهن خاصيت، حالت ۽ ڪم جا نالا هجن اُن کي 'اسم ذات' چئبو آهي.

جيئن: وفاداري، ساوڪ، گرمي، روشني، اميري، غريبي، ڊوڙ وغيره.
 نوٽ: الله تعاليٰ جو نالو اسم ذات آهي.

سرگرمي: تحريڪ آزديءَ جي ٻين سورمن جون تصويرون گڏ ڪري چارٽ ٺاهيو.

سبق ڇهون

ملاڪٽرو

سکيا جي حاصلات

- مقامي راندين بابت ڄاڻڻ.
- راندين جي ضرورت ۽ فائدين بابت ڄاڻڻ.
- معنيٰ وار لفظ سکڻ.
- خال ڀرڻ.
- اسم جي قسمن بابت ڄاڻڻ.

اسان جي ملڪ ۾ بهادريءَ ۽ پهلوانيءَ کي هميشه عزت جي نگاهه سان ڏٺو ويندو آهي. پوءِ ڇو نه اها پهلواني گهوڙي سواريءَ جي کيڏ هجي يا بار کڻڻ جي زور آزمائي هجي، يا وري ڪشتي ۽ ملهه جي راندين جو مقابلو هجي. جسماني طاقت جي انهن سڀني ڪرتبن کي ساراهيو ويندو آهي.

هن راند جي پهلوانن پنهنجي هنر ۽ انگبازيءَ سان هن راند کي اوج تي پهچايو آهي. هيءَ راند هتي آڳاٽي زماني کان وٺي کيڏي وڃي ٿي. ميرن جي صاحبيءَ ۾ ملهه ترقي ڪري، اهڙي اوج تي پهتي جو هاڻي سنڌ جي قومي راند ليکي وڃي ٿي.

اڳ امير، سردار ۽ وڏيرا ملهن جي وڏي عزت ڪندا هئا. ٻين وڏن وڏن مقابلي ۾ پنهنجي تيار ڪيل ملهن جو مقابلو ٻين ملهن سان ڪرائيندا هئا. شروعات ۾

چونڊ ملهن جو مقابلو ٿيندو هو، پر پوءِ جيئن راند کي اهميت ملڻ لڳي، تيئن ملهه به وڌڻ لڳا ۽ عام ماڻهن ۾ پهلوانيءَ جي ڏسڻ جو شوق وڌيو، انڪري ملهن جا مقابلا اميرن ۽ وڏن ماڻهن جي درباري ميدانن ۽ ڪوٽن مان نڪري، کليل ميدانن ۾ ٿيڻ لڳا. ملهه جي اهڙي مقابلي کي ”ملاڪڙو“ سڏبو آهي.

ملاڪڙي ۾ گهڻو ڪري ملهن جون ٻه ٽوليون هونديون آهن: خاص طرح سان هڪڙي هوندي آهي اترادي ملهن جي ٽولي ۽ ٻي هوندي آهي لاڙي ملهن جي ٽولي. ملهه پُٺا اگهاڙا ڪري وڏين ستڻن جا ور کُنجي ويهندا آهن، پوءِ هر هڪ ٽوليءَ مان هڪ جڻو پنهنجي جوڙ سان سندرو ڪندو آهي. جڏهن سندرا ٻڌي، جوڙيون تيار ٿي وينديون آهن، ته پوءِ هر هڪ پاسي مان هڪ جهونو ملهه اُٿي ايندو آهي ۽ ملهن جا سندرا چڪائي ڪين هٿ وجهائي پري ٿي بيهندو آهي. ملاڪڙي جي هڪ ٻانهينءَ ۾ مڱڻهار دهلن ۽ شرنائين تي ملاڪڙي جون ڏنون پيا وڄائيندا آهن ۽ ملهه هڪٻئي کي وارا، جاننا، اڙيون، بهريان ۽ اندريان پيا هڻندا آهن. هڪ جوڙي ٻه ملهون وڙهندي آهي، جنهن پوئين ملهه دسي، اُن سرسي ڪئي. پوءِ جنهن پاسي جو ملهه دسجي پوندو، وري اتان هڪ ملهه سرسي ڪندڙ کان ان جي پلانڊ ونڻ لاءِ اچي سندرو ڏيندو. اهڙيءَ طرح هڪ ملاڪڙي ۾ هڪ ئي جوان ٽن ملهن سان وڙهي سگهندو. ملاڪڙي جي ميدان جي چوڌاري بيشمار ماڻهو اچي گڏ ٿيندا آهن ۽ ملهن جا انگ ڏسي پيا خوش ٿيندا آهن.

ملهه ۽ ملاڪڙو سنڌ جي مقبول عوامي راند آهي، جنهن سان ماڻهن کي وندر به حاصل ٿئي ٿي ته ملهن کي سندن طاقت ۽ هنر جي مڃتا به ملي ٿي. هيءَ راند نه رڳو سنڌ ۾ آهي، پر ان سان ملندڙ جلندڙ رانديون ٻين ملڪن جهڙوڪ: روس، چيان ۽ افغانستان ۾ به ڪيڏيون وڃن ٿيون. ملهه ۾ زور ۽ انگ، ٻئي ڳالههون گهرجن. انهن مان ڪابه هڪ ڳالهه، يعني طاقت يا رڳو انگ هوندو، ته اهڙو ملهه ڪامياب نه ٿيندو. چوندا آهن ته ”زور پٽيه رانديون ڪڍي ۽ انگ چٽيه ڪڍي“ مطلب ته طاقت ۽ هنر، ٻئي گڏجي هڪ ملهه کي سٺو نامور ملهه بڻائي سگهن ٿا. ملاڪڙي ۾ سرسي

ڪرڻ واري ملهه کي ڏسندڙ قدر ڪري، انعام ڏيندا آهن. سٺن ملهن ڏيکارڻ تي ڪافي انعام ملي ويندو آهي.

شروع ۾ اهي ملاڪڙا عيدن برادن تي لڳندا هئا، پر پوءِ ماڻهن جي ذوق شوق ۽ دلچسپيءَ ڪري ملاڪڙن ڏاڍو زور ورتو. اوليائن، پيرن ۽ فقيرن جي ميلن ۽ درگاهن تي پڻ ملاڪڙي جو رواج پيو. وڏن ميلن تي وڏا ناميارا ملهه ايندا آهن ۽ ننڍن ميلن تي وري ننڍا ملهه پنهنجو فن ڏيکاريندا آهن. ملاڪڙو ميلي جي سونهن سمجهيو ويندو آهي. ملاڪڙن جسماني قوت ۽ تندرستي سڌارڻ جي جذبي کي ڪافي هٿي ڏني آهي. انڪري موجوده دور ۾ ملاڪڙن کي وڌيڪ اهميت ملي رهي آهي. هن وقت ملهه کي باقاعدي تربيتي راندين مان هڪ راند بنائڻ جي ڪوشش ورتي پئي وڃي. حڪومت به ملهه کي قومي راند جو درجو ڏئي رهي آهي. وڏن قومي ڏينهن تي، جتي ٻين جسماني ڪرتبن جا مقابلا ڪرايا وڃن ٿا، اتي ملهه جو مقابلو به ضرور شامل هوندو آهي.

اهو ڏينهن پري نه آهي جڏهن ڪشتي ۽ باڪسنگ جي راندين وانگر، هيءَ راند به فني اعتبار کان دنيا ۾ مشهور ٿي ويندي ۽ هن راند جا عالمي مقابلا ٿيندا.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) اسان جي ملڪ ۾ ڪهڙيون رانديون ڪيڏيون وڃن ٿيون؟
- (ب) ملهه راند کي ڪهڙي دور ۾ ترقي ملي؟
- (ج) ملاڪڙو ڇا کي چئبو آهي؟
- (د) ملهه ۽ ملاڪڙي کي سنڌ ۾ ڪهڙي اهميت حاصل آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

پهلوان - ڪيڏ - انگبازي - سندرو - پانهين - سَرسِي - مِجتا - اعتبار

3- هيٺيان خال ڀريو:

- (الف) اڳ امير، سردار ۽ وڏيرا جي وڏي عزت ڪندا هئا.
(ب) ملهه جي کليل مقابلي کي سڏبو آهي.
(ج) جنهن پوئين ملهه دسي، اُن ڪئي.
(د) چوندا آهن ته زور پٽيهه رانديون ڪڍي ۽ انگ رانديون ڪڍي.

4- هيٺ ڏنل مثالن مان اسم جي قسمن کي ڌار ڌار خاني ۾ لکو:

- عبدالله اڄ بازار مان ڪتاب ۽ ڪاپيون خريد ڪري آيو آهي.
- روشني ۾ ڪتاب پڙهڻ گهرجن.
- حضرت يوسف جي سونهن جي ڪهڙي ساراهه ڪجي.
- غربت سبب ماڻهو مجبور ٿي لڏڻ لڳا.

اسم ذات	اسم خاص	اسم عام

سکيا جي حاصلات

- وطن سان محبت جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- نظم سُر ۽ لئه سان ڳائڻ ۽ اُن مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نون لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- اسم ۽ ضمير جا مذڪر ۽ مؤنث چونڊي لکڻ.

سبق ستون

وطن

پنهنجن سان پيچ پايون، پنهنجو وطن وسايون،
پنهنجو وطن وسايون، دل ديس سان لڳايون.

ساوڪ ’سري‘ جي سهڻي، بئريج جون بهاريون،
باجهر ۽ ڪڻڪ، ساريون، پوکون مڙئي پياريون،
سائينءَ ڪيون سجايون، ڪڙمين سنڊيون گمايون.

دل جي ورونهن آهي، وهه وا وسيل ’وچولو‘،
سانگين سباجهڙن کي، ڪونهي ڪو پئءُ ۽ پولو،
ڳالهيون ڇڏي اجايون، اڳتي قدم وڌايون.

لڪ وار ’لاڙ‘ توتان، سر ساهه پنهنجو گهوريون،
ڳاڙها جي تنهنجا چانور، لعلن ۾ تن کي توريون،
هن ديس جي تون دولت، تنهنجون لکين پلايون.

ٿڌڙي ’ٿرن‘ جي واري، پيارو پلرُ جو پاڻي،
بريت کي باغ ٺاهيون، وسڪارَ جي وراڻي،
ماڙن مٿن سان گڏجي، خوش ٿي خوشيون ملهائون.

’پپ‘، ’ڪير ٿر‘، جبل جا، وهه وا عجب نظارا،
ڦرڻ پريون ڪچهريون، سگهڙن جا ٻول پيارا،
مهمان نواز ماڻهو، جيءَ ۾ انهن جون جايون.

’پاڪُ آستان‘، اسان جو، آزاد ملڪ آهي،
علمُ ۽ ادب جو مرڪز، آباد ملڪ آهي،
پنهنجي ’فدا‘ وطن ۾، نغما خوشيءَ جا ڳايون.

محمد اسماعيل عرساڻي ”فدا“

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
 - (الف) هن نظم ۾ سنڌ صوبي جا ڪهڙا قدرتي ڀاڱا ٻڌايا ويا آهن؟
 - (ب) شاعر ڪوهستان جي ماڻهن جا ڪهڙا گڻ ڳايا آهن؟
 - (ج) شاعر 'سري' جون ڪهڙيون پوکون بيان ڪيون آهن؟
 - (د) شاعر 'وچولي' جون ڪهڙيون ڳالهيون ڪيون آهن؟
 - (هه) شاعر 'لاڙ' جي ڪهڙي فصل جو ذڪر ڪيو آهي؟
 - (و) شاعر 'ٿر' جي باري ۾ ڇا چيو آهي؟
 - (ز) 'پپ' ۽ 'ڪيرٿر' جبل سنڌ جي ڪهڙي حصي ۾ اچي وڃن ٿا؟
- 2- هن نظم مان پنهنجي پسند جو بند لکو ۽ ٻڌايو ته اهو بند توهان کي وڌيڪ ڇو پسند آهي؟
- 3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

پلر - وسڪارو - ورونهن - آباد - آستان - سڀاجهڙا
- 4- اسم ۽ ضمير جون ٻه جنسون آهن:
 1. جنس مذڪر
 2. جنس مؤنث

هيٺ ڏنل اسمن مان مذڪر ۽ مؤنث ڌار ڪري خانن ۾ لکو:

مڙس - زال - مرد - عورت - چوڪر - چوڪري

مؤنث	مذڪر

ياد رکو ته: ضمير خالص متڪلم ۽ حاضر جا مذڪر مؤنث ساڳيا ٿيندا آهن.
جيئن: آءُ/مان، اسين/اسان، تون/توهان، اوهين/اوهان

استاد لاءِ هدايت: اُستاد ٻارن کي نظم سُر سان پڙهائي.

- صحت جي اهميت ڄاڻڻ.
- نون لفظن جي معنيٰ سکي ڄمڻ ۾ استعمال ڪرڻ.
- ضمير بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

صحت ۽ صفائي

صحت جي سنڀال رکڻ تمام ضروري آهي. چوندا آهن ته: ’جيءُ خوش ته جهان خوش‘، ’تندرستي هزار نعمتن جي برابر آهي‘. جسماني ۽ ذهني طور تي صحتمند ماڻهو ڪيترائي ڪم ڪري پنهنجي خاندان، ملڪ ۽ قوم لاءِ ڪارائتو ثابت ٿيندو آهي. باقي اهو ماڻهو جيڪو پنهنجي صحت جي حفاظت نه ٿو ڪري، سو ڪمزور ۽ بيمار ٿئي ٿو ۽ پنهنجي ڪٽم ۽ قبيلي مٿان بار ٿي پوندو آهي.

اسان کي پنهنجي صحت ڪيئن سلامت رکڻ گهرجي، ان لاءِ جيڪي ضروري شيون آهن، جيئن: ڪاڻڻ، پيئڻ، تازي هوا، ورزش، ننڊ ۽ تفريح. انهن جو گهڻو خيال رکڻ گهرجي. ان سان گڏ پنهنجي جسم، گهر، پاڙي، اسڪول ۽ ماحول کي صاف رکڻ نهايت ضروري آهي. صحت کي برقرار رکڻ لاءِ هيٺ ڪجهه اصول پيش ڪجن ٿا. جيڪڏهن انهن تي پوريءَ طرح عمل ڪبو ته ڪيترين ئي بيمارين کان بچاءُ ٿي ويندو.

اسان جي جسم ۾ رت جو دورو ورزش سان درست ٿئي ٿو. ورزش ڪرڻ تي نه ڪو ٿئي ڪو خرچ، نه ئي وري ان ۾ ڪا تڪليف ٿي ٿيندي آهي. ورزش وسيلي ڪيترين ئي بيمارين کان چوٽڪارو حاصل ڪري سگهجي ٿو. مثال طور: شگر، ڪولسٽرول، بلڊ پريشر، ۽ دل جون بيماريون وغيره. ورزش لاءِ کليل هوا وارن هنڌن تي وڃڻ گهرجي ۽ صبح جو سوير ورزش ڪرڻ، صحت لاءِ مفيد هوندي آهي. صحت لاءِ راندرون به نهايت ضروري آهي. جنهن سان تفريح حاصل ٿئي ٿي ۽ سُٺي ننڊ پڻ اچي ٿي جيڪا جسم جي واڌ ويجهه ۽ دماغ جي قوت کي وڌائڻ لاءِ ضروري آهي.

متوازن غذا صحت لاء ضروري آهي. کاڌو اهڙو کائجي جنهن ۾ طاقت جا جزا ڀرپور نموني ۾ هجن. سٺو ۽ متوازن کاڌو اهو آهي، جنهن ۾ نشاستو، سٽپ، وٽامن، پروٽين، ڪئلشم، پاڻي، لوڻ ۽ ٻيون ضروري شيون شامل هجن. اناج، داليون، ميوا، ڀاڄيون، مڇي ۽ گوشت وغيره کائڻ سان ماڻهو جسماني طور صحتمند رهي سگهي ٿو. جنهن ڪري عمر جي حساب سان سندن قد ۽ وزن به وڌي ٿو ۽ جسم ۾ مضبوطي ۽ بيمارين کان بچڻ جي سگهه پيدا ٿئي ٿي.

صاف ۽ شفاف پاڻي صحت لاءِ تمام ضروري آهي، پاڻي اوباري پيئڻ وڌيڪ بهتر آهي ۽ ڀاڄيون هميشه تازيون ۽ اوباريل کائڻ گهرجن. ميوا به تازا ۽ ڌوئي کائڻ گهرجن. کاڌو ۽ ٻيون شيون ڍڪي رکڻ گهرجن. ڪپڙا موسم مطابق پائڻ گهرجن. اسان کي صفائيءَ جو خاص خيال رکڻ گهرجي. اسان جي نبي صلي الله عليه وآله واصحابه وسلم جو فرمان آهي ته: ”صفائي اڌ ايمان آهي.“ جسم ۽ گهر جي صفائي رکڻ گهرجي. هٿ منهن ڌوئي صاف ڪرڻ، روزانو وهنجڻ، ٻه ڀيرا ڏند ڏيڻ، صاف لباس پهڻڻ، نهن ڪترڻ، وارن کي ڦٽي ڏيڻ ۽ هٿ ڌوئي کاڌو کائڻ اهي سڀ ڳالهيون، صفائيءَ سان واسطو رکن ٿيون. گهر روشن ۽ هوادار هئڻ گهرجن. ماحول کي گدلاڻ کان صاف رکڻ لاءِ گند ڪچرو آباديءَ کان ٻاهر ڦٽو ڪرڻ گهرجي. مکين ۽ مڇرن کان ماحول کي صاف رکجي، ڇاڪاڻ ته ڪيتريون ئي بيماريون مثال طور: التي، دست، بخار، سائي وغيره انهن جي ڪري ئي پکڙجن ٿيون.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) تندرستيءَ لاءِ ڪهڙيون چوڻيون مشهور آهن؟
- (ب) صحت برقرار رکڻ لاءِ ڪهڙا اصول ضروري آهن؟

- (ج) صحت ۽ صفائي لاءِ اسان جي نبيءَ سڳوري جو ڪهڙو فرمان آهي؟
 (د) گهر ڪيئن صاف رکجي؟

- 2- توهان پنهنجي صحت ۽ صفائيءَ جو خيال ڪيئن رکندا آهيو؟
 3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
 ڪارائتو - حفاظت - مفيد - چوٽڪارو - متوازن
 4- هيٺيان جملا پڙهو جيڪي درست آهن تن تي (✓) جو نشان ۽ جيڪي غلط آهن تن تي (x) جو نشان لڳايو:
 • پاڻي اوڀاري پيئڻ صحت لاءِ وڌيڪ بهتر آهي.
 • ڪپڙا موسم مطابق پائڻ نه گهرجن.
 • رت جو دورو ورزش سان درست ٿئي ٿو.
 • کاڌو ۽ پيون شيون ڍڪي نه رکڻ گهرجن.
 • تفريح لاءِ راند روند به نهايت ضروري آهي.
 5- اسم جي بدران ڪم ايندڙ لفظ کي 'ضمير' چئبو آهي.
 جيئن: آءٌ، اسين، تون، اوهان، هيءُ، هو، انهن وغيره.
 اوهان هن سبق مان اسم جي بدران ڪم آيل ضمير چونڊي لکو.

سرگرمي:

- (1) يونين ڪائونسل جي اعليٰ اختيار کي پنهنجي ڳوٺ جي صفائي جي لاءِ درخواست لکو.
 (2) اسڪول ۾ صفائيءَ جو هفتو ملهائي ٻارن ۾ صفائيءَ جي اهميت کي اڃاگر ڪيو وڃي.

ياد رکو ته:

ٻارن ۾ خوراڪ جي گهٽتائي يا بيمارين جي ڪري، ٻار غذائي ڪمزوريءَ جو شڪار ٿي ويندا آهن. اهڙن ٻارن ۾ خاص طور تي جڏهن انهن جي خوراڪ ۾ پروٽين ۽ ٻي توانائي ڏيڻ واري خوراڪ جي گهٽتائي ٿيندي آهي ته انهن جو وزن ۽ قد، عمر جي لحاظ کان گهٽ ٿيندو آهي ۽ اهي ٻار سوڪهڙي جي بيماري جو شڪار ٿي ويندا آهن. اها بيماري ڇهن مهينن کان ٽن سالن جي عمر جي ٻارن ۾ عام هوندي آهي. اهڙا ٻار سست هوندا آهن ۽ انهن کي بک به گهٽ لڳندي آهي.

سکيا جي حاصلات

- سنڌ جي تاريخي ماڳن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- قديم آثارن بابت لکڻ.
- لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- ضمير خالص بابت ڄاڻڻ.

سبق نائون

پنپور

اسان وٽ سسئي ۽ پنهنونءَ جو قصو تمام گهڻو مشهور آهي. سسئي پنپور شهر جي رهاڪو هئي. پنپور جو شهر هن وقت ڦٽل آهي، پر ان جي کوٽائيءَ مان اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته پنپور ڏاڍو سُهڻو، وسندڙ شهر ۽ وڏو واپاري مرڪز هو. هن قصي ۾ ٻڌايل آهي ته وڏا وڏا واپاري قافلا هتي ايندا هئا. شهر جا ماڻهو ڏاڍا سُکيا ستابا هئا. هن وقت اهڙو سُکيو ستابو شهر مٽيءَ جو ڍير ٿيو پيو آهي.

پنپور جو پڙو ڪراچيءَ کان اوڀر طرف 64 ڪلوميٽر پنڌ تي آهي. ڪراچيءَ کان نٿي ڏانهن ايندڙ قومي شاهراهه تي ’مل ايريا‘ وٽ هڪ وڏي بورڊ تي ٿلهن اکرن ۾ ’پنپور‘ لکيل آهي. دڙي جو طرف ڏيکارڻ لاءِ بورڊ تي تير جو نشان به ڏنل آهي. هن پنڌ کان دڙو اٽڪل 3 ڪلوميٽر ڏکڻ طرف آهي.

ڪجهه سال اڳي هتي ڪابه وسندي ڪانه هئي، رڳو مٽيءَ جو ڍير هو. چوڌاري ٺڪر پتر تڙيا پڪڙيا پيا هوندا هئا. هن وقت قديم آثارن جي کاتي طرفان اُتي عجائب گهر، مسافر خانو، هڪ ننڍي مسجد ۽ پارڪ قائم ڪيا ويا آهن. هتي پيئڻ جي پاڻيءَ جو مناسب انتظام ڪيل آهي. ڪراچيءَ کي ويجهو هڻڻ ڪري هتي ماڻهن جي چڱي اچ وڃ آهي ۽ خاص ڪري موڪل جي ڏينهن ۾، هتي گهڻا ماڻهو گهمڻ لاءِ اچن ٿا.

هيءُ شهر ڪنهن ٻڌايو هو ۽ ڪڏهن آباد ٿيو يا ڇٽو، اُن جي ڪابه صحيح خبر ڪانه آهي. پڙي جي کوٽائيءَ مان هٿ آيل شين کي ڏسي، ماهرن اندازو لڳايو آهي ته اُهو اڄ کان ٻه هزار سال اڳ آباد هو.

هن پڙي جا ٻه حصا آهن. انهن مان هڪ آهي وارياسي ٽڪري، جنهن جي چوڌاري ڪنهن زماني ۾ پٿر جو مضبوط ڪوٽ ڏنل هو ۽ ٻيو آهي شهر جو ٻاهريون حصو، جيڪو قلعي جي اوڀر ۽ اتر طرف پکڙيل هو. پڙي جي پاسي ۾ اوڀر طرف پراڻو قبرستان به آهي. شهر جي قلعي وارو حصو اٽڪل ست اٺ ايڪڙ ٿيندو، جو اولهه کان اوڀر طرف پکڙيل آهي. ان قلعي جي ڊيگهه ويڪر کان ٻيڻي ٿيندي. ڏکڻ طرف کان، عربي سمنڊ پڙي سان لڳو بيٺو آهي. کوٽائي رڳو قلعي جي ڀت جي اتر ۽ اوڀر طرف ٿي آهي. قلعي جي اڏاوت پٿر سان ٿيل هئي. منجهس اُن وقت جي دستور موجب، ٿوري ٿوري مفاصلي تي مورچا ٺهيل آهن. هن وقت به قلعي جي ڀت، هيٺئين شهر کان ڇهه ميٽر مٿي آهي. کوٽائيءَ بعد قلعي جا ٽي دروازا ظاهر ٿيا آهن، هڪ اوڀر طرف، ٻيو اتر طرف ۽ ٽيون ڏکڻ طرف. انهن جون چاڙهيون گهڙيل پٿرن جون آهن.

هن پڙي جي مٿئين تَه مان، مسلمان حڪمرانن جي زماني جون ڪيتريون ئي شيون پڻ مليون آهن. قلعي اندر هڪ مسجد به ملي آهي، جا ستتيهه ميٽر ڊگهي ۽ چٽيهه ميٽر ويڪري آهي. ان جي اڳڻ ۾ پڪين سرن جو فرش لڳل آهي، وضوءَ واري جاءِ پڪي چُن سان لٽل آهي ۽ پاڻيءَ جي نيڪال لاءِ پڪي نالي ٺهيل آهي. مسجد کان اولهه طرف ٿورو ڀرپور هڪ گهر مليو آهي، جنهن جو اڳڻ چُن سان لٽل آهي. جايون اڪثر ڪري پٿرن ۽ ڪچين سرن جون ٺهيل آهن. ڏکڻ طرف قلعي جي در وٽ هڪ جاءِ ملي آهي، جنهن لاءِ گمان آهي ته اُها ڊڪو هئي. قلعي جي اتر اوڀر ۾ هڪ ڍنڍ آهي، جا هيٺئر گهڻي لُٽجي وئي آهي، تنهن هوندي به وِڙ چڙهڻ وقت سمنڊ جي پاڻيءَ سان ڀرجي ويندي آهي. پاڻيءَ کان بچاءُ لاءِ قلعي کي پُستي لڳل هئي، جا کوٽائيءَ سان ظاهر ٿي پئي آهي.

شهر جي اتر طرف، قلعي جي ڀت جي ٻاهران هڪ ڪارخاني جا نشان مليا آهن. اُتي هڪ وڏو هال ۽ پاسي ۾ ننڍا ننڍا ڪمرا به ظاهر ٿيا آهن. ڪارخاني ۾ ٺڪر جا وڏا ڪُونارَ پوريل مليا آهن. انهيءَ قسم جا ڪُونارَ، شهر جي ٻين حصن ۾ پڻ مليا

آهن. ماهرن جو خيال آهي ته هيءُ شهر ان وقت وڏو هنري مرڪز هو. هتان جيڪي شيون لڌيون آهن، سي سڀ هتي قائم ڪيل عجائب گهر ۾ رکيل آهن. مسلمانن کان اڳ جي زماني جا ٺڪر جا چٽيل ٿانون، مٽيءَ ۽ چينيءَ جي ٿانون جا نمونا، پٿر تي عربيءَ ۾ اُڪريل مسجد مان هٿ آيل ڪتبا، سون، چانديءَ ۽ ٽامي جا سڪا، سڪن ٺاهڻ جا سانچا وغيره ٻئي پاسي رکيل آهن. انهيءَ کان سواءِ اُتي شيشي، عاج، سڀ، لوهه ۽ ٽامي جون هٿ آيل شيون پڻ رکيل آهن. اسان کي پنهنجي قديم آثارن جي حفاظت ڪرڻ گهرجي ۽ ان قديم ورثي سان پيار ڪرڻ گهرجي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) پنيور جو پڙو ڪٿي آهي؟
 (ب) پنيور شهر بابت ڪهڙو قصو مشهور آهي؟
 (ج) قلعي جي اڏاوت ڇا سان ٿيل آهي؟
 (د) پنيور جي قلعي جا ڪيترا دروازا لڌا آهن؟
 (هه) هن پڙي مان اسلامي دور جي ڪهڙي مکيه جاءِ ملي آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	لفظ جو استعمال
قتل		
پڙو		
وسندي		
انتظام		
دستور		
گمان		

-3

مناسب لفظ چوندي خال ڀريو:

* سسئي شهر جي رهاڪو هئي.

(ڪراچي - ٺٽو - ڀنڀور)

* ڀنڀور جو پڙو ڪراچي کان اوڀر طرف پنڌ تي آهي.

(55 ڪلوميٽر - 64 ڪلوميٽر - 60 ڪلوميٽر)

* ڀنڀور شهر جي اتر طرف قلعي جي ڀت جي ٻاهران هڪ جا نشان مليا آهن.

(ڪارخاني - گهر - اوطاق)

* ڀنڀور واري قلعي جي اتر اوڀر ۾ آهي.

(سمند - ڍنڍ - درياھ)

* ڀنڀور جي مسجد جي وضوءَ واري جاءِ سان ٽل آهي.

(گاري - سيمينٽ - چُن)

-4

توهان ڪنهن قديم آثار يا تاريخي جڳهه جو سير ڪيو هجي ته اُن جو احوال لکو.

-5

اهڙا ضمير جيڪي فقط ماڻهن جي نالن بدران ڪم اچن تن کي 'ضمير خالص' چئبو آهي.

جيئن: آءٌ، اسين، تون، اوهان، هو، هيءَ وغيره.

-6

هيٺين جملن مان ضمير خالص چونڊيو:

♦ آءٌ وڃان پيو.

♦ هو اچي ٿو.

♦ تون بيت پڙه.

♦ اسين ڪراچيءَ پيا وڃون.

سبق ڏهون

سکيا جي حاصلات

- ملڪ جي مشاهيرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- پڙهڻ ۽ لکڻ.
- ضمير متڪلمر بابت ڄاڻ.

سر شاهنواز ڀٽو

سنڌ جي سرزمين اهڙي ته سياڳي آهي، جنهن ۾ هڪ طرف ڪيترا ئي عالم، عاقل، اديب ۽ شاعر پيدا ٿيا آهن. ته ٻئي طرف وري ڪيترن ئي مانجهي مردن ۽ قومي اڳواڻن جنم ورتو. جن ملڪ ۽ قوم جي خدمت ڪندي زندگيون گذاري ڇڏيون. اهڙن مانجهي مردن مان شاهنواز ڀٽو به هڪ آهي.

سر شاهنواز ڀٽو، محترم شهيد بي نظير ڀٽو جو ڏاڏو ۽ شهيد ذوالفقار علي ڀٽي جو پيءُ هو، سندس جنم لاڙڪاڻي ضلعي جي ڳوٺ ڳڙهي

خدا بخش ۾، 2 مارچ 1888ع ۾ ٿيو. هن جي پيءُ جو نالو غلام مرتضيٰ خان ڀٽو ۽ ڏاڏي جو نالو خدا بخش خان ڀٽو هو. سندس وڏا جيسلمير کان اچي هتي آباد ٿيا هئا. سر شاهنواز ابتدائي تعليم پنهنجي ڳوٺ مان حاصل ڪئي، پوءِ کيس ڪراچيءَ جي سنڌ مدرسه الاسلام ۾ داخل ڪرايو ويو. هو هڪ ذهين ۽ محنتي شاگرد هو. تعليم لاءِ سندس چاهه ڏسي کيس سينٽ پيٽرڪ اسڪول ۾ داخل ڪرايو ويو. بنيادي تعليم پوري ڪرڻ کانپوءِ انگلنڊ روانو ٿيو. هن اتي وڏي چاهه ۽ محنت سان تعليم حاصل ڪئي. ان عرصي دوران سندس ڏاڏو ۽ پيءُ هن دنيا مان لاڏاڻو ڪري ويا. ان ڪري کيس ڏيهه ورڻو پيو. هتي اچي پنهنجي مائٽاڻي ڪاروبار کي سنڀاليائين. هن روشن خيال نوجوان راڄ ۽ زمينداري نهايت ئي سٺي نموني سنڀالي. هن هارين، پورهيتن ۽ راڄ جي غريبن جي گهڻي مدد ڪئي. سر شاهنواز ڀٽي پنهنجي ماڻهن جي پلائيءَ لاءِ گهڻو ئي ڪم ڪيو. ان ڪري ماڻهو به ساڻس ڏاڍي محبت ڪندا هئا.

سر شاهنواز 1910ع کان عملي سياست ۾ حصو ورتو. هو سڀ کان پهرين لاڙڪاڻي لوڪل بورڊ جو ميمبر ۽ پوءِ ان جو صدر چونڊيو ويو. جتي هن لڳاتار ڏهه سال ڪم ڪيو. سر شاهنواز ڀٽي جي خدمتن کي ڏسي، انگريز سرڪار کيس ممبئي پرڳڻي جو وزير مقرر ڪيو. اهو عهدو وٽس ٻارهن سال رهيو پوءِ جهوناڳڙهه رياست جي 'ديوان' طور خدمتون سرانجام ڏنائين. هو ممبئيءَ جي پبلڪ سروس ڪميشن جو ميمبر به رهيو. اهڙيءَ ريت حڪومت پاران اعزازي فرسٽ ڪلاس مئجسٽريٽ جا اختيار ڏئي، کيس جج جو عهدو به ڏنو ويو.

سنڌ کي ممبئي صوبي کان ڌار ڪرائڻ لاءِ سر شاهنواز ڀٽي جون ڪوششون وسارڻ جهڙيون نه آهن. هن کي سنڌ جي نمائندي طور 1930ع ۾، لنڊن گول ميز ڪانفرنس ۾ موڪليو ويو. ان ڪانفرنس ۾ هن جي سنڌ جي حقن لاءِ ڪيل پرجوش تقرير همت ڀريو ڪارنامو آهي. ان گهر جي نتيجي ۾ پهرين اپريل 1936ع تي، سنڌ کي ممبئي کان ڌار ڪيو ويو. 1934ع ۾، هن 'سنڌ پيپلز پارٽي' نالي هڪ سياسي جماعت ٺاهي، غريب ۽ پورهيتن جي حقن لاءِ آواز اٿاريو. سر شاهنواز ڀٽي جي محنت ۽ غريبن جي خدمت عيوض سرڪار کيس 'خان بهادر' ۽ 'سر' جا خطاب ڏنا. سندس زندگيءَ جو سفر سن 1957ع ۾ پورو ٿيو. کيس پنهنجي اباڻي ڳوٺ ڳڙهي خدا بخش ۾ مٽيءَ ماءُ حوالي ڪيو ويو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) سر شاهنواز ڀٽي جا وڏا اصل ڪٿي جا رهاڪو هئا؟
- (ب) سر شاهنواز ڀٽي سنڌ جي ڪهڙين درسگاهن مان تعليم پرائي؟
- (ج) سر شاهنواز ڀٽي عملي سياست ۾ حصو ڪڏهن ورتو؟
- (د) سر شاهنواز ڀٽي ممبئي پرڳڻي ۾ ڪهڙي عهدي تي رهيو؟
- (هه) سر شاهنواز ڀٽي جي وفات ڪڏهن ٿي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڳولي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:
عادل - اديب - ديوان - پرڳڻي - عالم - پرڄوش

3- هيٺ ڏنل درست جواب ڳولي مناسب لفظن سان خالي جايون ڀريو:
* سر شاهنواز ڀٽي جو جنم ۾ ٿيو.

(ڳڙهي ياسين، ڳڙهي خدا بخش، ڳڙهي خيرو)

* سر شاهنواز ڀٽي ابتدائي تعليم ۾ ورتي.

(لنڊن، لاڙڪاڻي، پنهنجي ڳوٺ)

* سر شاهنواز ڀٽو رياست جو ديوان مقرر ٿيو.

(جهونا ڳڙهه، خيرپور، بهاولپور)

* سر شاهنواز ڀٽو ممبئي جي جو ميمبر رهيو.

(سائمن ڪميشن - پبلڪ سروس ڪميشن - وفاقي سروس ڪميشن)

4- هيٺيان جملا پڙهو جيڪي درست آهن انهن تي (✓) جو نشان ۽ غلط آهن تن تي (x) جو نشان لڳايو.

* ڳڙهي خدا بخش لاڙڪاڻي ضلعي ۾ آهي.

* سينٽ پيٽرڪ اسڪول لنڊن ۾ آهي.

* سر شاهنواز کي اعزازي طور خصوصي مئجسٽريٽ

جا اختيار به حاصل رهيا.

* سنڌ پيپلز پارٽي جو بنياد، 1934ع ۾ ذوالفقار علي ڀٽي رکيو.

5- هيٺيان جملا پڙهو:

* آءُ اڃان ٿو. * اسين وڃون ٿا.

مٿين جملن ۾ آءُ ۽ اسين 'ضمير متڪلم' آهن. هيٺين جملن مان ضمير متڪلم ڳولي ڏيکاريو.

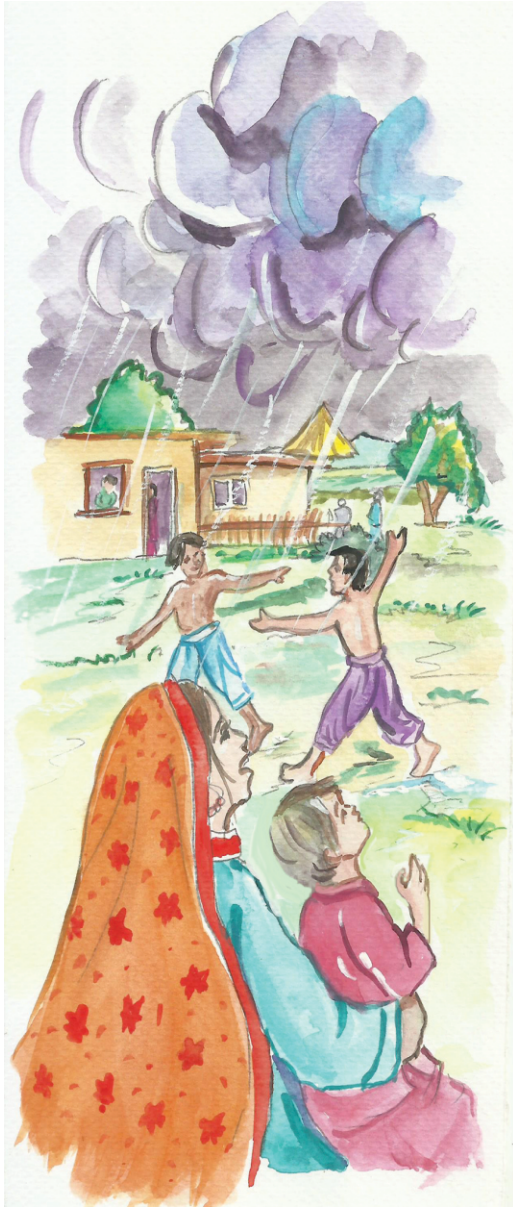
* مون ڪالهه قلم ورتو. * اسان سڀني گڏجي ماني کاڌي. * آءُ خط لکان ٿو.

وصف: اهڙو لفظ جيڪو ڳالهائيندڙ پنهنجي لاءِ ڪم آڻي، اُن کي ضمير متڪلم چئبو آهي.

سرگرمي: سر شاهنواز ڀٽي بابت سبق مان پڙهيل ڪارناما پنهنجي ڪاپيءَ تي لکي اچو.

سکيا جي حاصلات

- فطرت جي منظرن مان لطف حاصل ڪرڻ.
- مينهن جي مُند بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- بيتن جي سمجهائي لکڻ.
- لفظن جون معنائون لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- بيتن جون سِٽون مڪمل ڪرڻ.

سبق يارهون

سارنگ

مهر سندا مينهن، شاهه وسائين شل،
جهريل منهنجي جهوپڙي، بنان جهلي جهل،
ڪاهل تي ڪهل، ڪندين شال ڪريم تون!

وسي پيو وڏو ڦڙو، پنيون پٽ پريون،
پٽاريون پٽن تان، وٽائين وريون،
ڪيرن جون ڪريون، ڇاڏيون ڏنئون چاهه مان.

والي وسائج، دردمنديءَ جو ديس،
پرين مون پرديس، اُني ايندم اوڏڙا.

اُتران اوري ڪئي، چمڪڻيءَ چمڪات،
اُتان ڪيائين اوچتي، لس بيلي تي لات،
منڊل ٿيا مڪران تي، گوڙين جا گڙگات،
ڪڪر مٿان ڪيچ جي، ڦڙڪي کاڌا ڦات،
وري ورتئون وات، 'سچل' سائيءَ سنڌ جي.

سچل سائيءَ سنڌ جي، وري ورتائين وات،
جُھڙ ڦڙ جهلي آئي، جهٽڪو ڏيئي جهات،
وسي پيا وڏو ڦڙا، گهر پُڙائي گهات،
لاٽي اُڇ اُسات، سارنگ سنگهارن جي.

سچل سرمست

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) شاعر هنن بيتن ۾ ڪهڙيءَ مُند جو ذڪر ڪيو آهي؟
- (ب) مينهن مان ڪهڙا فائدا آهن؟
- (ج) سنگهار 'مينهن' کي ڇو سنڀاريندا آهن؟
- (د) شاعر پنهنجن بيتن ۾ ڪهڙن ڪهڙن علائقن جو ذڪر ڪيو آهي؟

- 2- هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏيئي جملن ۾ ڪم آڻيو:
- جُهريل - ڪاهل - اوڏڙا - منڊل - سارنگ - ڪڪر

- 3- بيتن جون ستون مڪمل ڪريو:
- * والي وسائيج ڏيس،
پرين اُني ايندم اوڏڙا.
- * سچل سائيءَ سنڌ جي وات،
جهٽڪو ڏيئي جهات،
- * وسي پيا وڌ ڦڙا، گهر پُسائي گهات،
لاٽي اُڇ اُسات، جي.

سرگرمي: مينهن جي منظر کي پنهنجي لفظن ۾ لکي بيان ڪريو.

استاد لاءِ هدايت: ٻارن کي سچل سرمست بابت ٻڌائي ۽ بيتن جي سمجهاڻي ڏئي.

سبق ٻارھون

سکيا جي حاصلات

- صنعت ۽ زراعت بابت ڄاڻڻ.
- لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- جملا درست ڪرڻ.
- ضمير حاضر ۽ غائب بابت ڄاڻڻ.

صنعت ۽ زراعت

اڄ ڇهين ڪلاس جا شاگرد علي حسن ۽ محسن علي اسڪول ويندي، ڪڻڪ جي ٻنيءَ مان گذريا ته کين ڪجهه مشينون نظر آيون. صلاح ڪيائون ته انهن مشينن بابت استاد کان پڇنداسين. ٻئي دوست ڪلاس ۾ پهتا ته اهڙي ڳالهه ٻين شاگردن سان به ڪيائون. سڀني صلاح ڪئي ته استاد کان ان بابت ڪجهه معلومات وٺنداسين، ٿوري دير بعد استاد جيئن ئي ڪلاس ۾ پهتو ته ٻارن اٿي بيهي سندس آڌرڀاءُ ڪيو. علي حسن اٿي بيهي چيو ته: 'سائين جيڪڏهن اجازت هجي ته اوهان کان ڪجهه سوال ڪريون.' استاد کيس چيو ته: 'ها پٽ، توهان ڀلي سوال ڪريو.' علي حسن پڇيو ته: 'سائين اڄ آءُ ۽ منهنجو دوست محسن علي، ڪڻڪ جي فصل مان گذري رهيا هئاسين ته اتي ڪجهه مشينون بيٺل هيون ان بابت ڪجهه ٻڌايو ته انهن مشينن جا ڪهڙا فائدا آهن.' استاد، علي حسن کي چيو ته: 'پٽ! اوهان تمام سٺو سوال ڪيو آهي ان سوال جو تعلق زرعي سائنس ۽ پاڪستان جي ترقيءَ سان آهي.'

زرعي سائنس جي ترقي ۾ن شعبن جي مدد سان ٿي آهي. انهن مان هڪ شعبو صنعت ۽ پيو شعبو زراعت آهي.

پيارا ٻارو! هي رڳو هڪ شاگرد علي حسن جو سوال ناهي پر توهان سڀني جي لاءِ اهم سوال آهي. ڇو ته ان جو تعلق ملڪ جي ترقيءَ سان آهي. پاڪستان هڪ زرعي ملڪ آهي ڪنهن به ملڪ جي ترقي ۽ خوشحاليءَ جو تعلق زراعت ۽ صنعت سان هوندو آهي. هي به شعبا انساني زندگيءَ جي ترقي لاءِ نهايت اهم آهن. پاڪستان دنيا جي انهن ملڪن ۾ شامل آهي جن ملڪن جي ترقي جو دارومدار زراعت ۽ صنعت تي آهي. پاڪستان جي ستر سيڪڙو آباديءَ جو گذر سفر زراعت تي آهي. پاڪستان جا زرعي فصل جن ۾ اناج، ميوا، پاجيون وغيره سڄيءَ دنيا جي زرعي ملڪن ۾ مشهور آهن.

قديم ملڪن وانگر اسان وٽ زراعت ۾ پراڻا طريقا رائج هئا، ان سان وقت به زيان ٿيندو هو ۽ ان تي محنت به گهڻي ڪرڻي پوندي هئي، ان سان گڏ فصلن جي پيداوار ۾ ڪا خاص بهتري ۽ اضافو نه ٿيندو هو، هن دور ۾ سائنس ڏاڍي ترقي ڪئي آهي. محسن علي، استاد کان پڇيو ته: 'سائين، زراعت ۾ سائنس ڪهڙي ترقي ڪئي آهي؟'

استاد: 'پٽ، زرعي سائنس ۾ به وڏو انقلاب اچي ويو آهي، گهٽ وقت ۽ تمام ٿوري محنت سان فصلن مان وڌيڪ پيداوار حاصل ٿئي ٿي، سائنس جي مدد سان مختلف جنسن جا بچ ۾ پڻ اچي ويا آهن جن جي پوکائي سائنسي تجربن بعد ڪئي ويئي آهي جن مان پڻ پيداوار ۾ اضافو ٿي رهيو آهي. فصلن جي پيداوار وڌائڻ ۽ فصلن جي پوکائي ۽ ڪٽائيءَ لاءِ نيون نيون مشينون ايجاد ٿي ويون آهن. ان سان گڏ جديد قسم جا بچ، پاڻ ۽ ڪيڙا مار دوائن ذريعي فصلن ۾ نوان طريقا آزمايا ويا آهن، جن سان فصلن جي اُڀت ۾ بهتري آئي آهي. ان سان گڏ اڄڪلهه زراعت ۾ سائنسي ترقيءَ جي سهولت ذريعي، پاڻي جي کوٽ وارو مسئلو به ڪنهن حد تائين حل ڪيو ويو آهي. مثال طور پراڻي زماني ۾ ماڻهو برسات جي پاڻيءَ تي فصلن جي پوکائي ڪندا هئا، اڄڪلهه ڪئنال، ٽيوب ويل، ننڍن ڊيمن ۽ ڪاريز وسيلي پاڻي فصلن تائين

پهچائڻ جو ڪم ڪيو ويو آهي.

استاد جڏهن ان موضوع تي ڪم واريون ڳالهائون ڪيون ته ڪلاس جي ٻارن استاد کي گذارش ڪئي ته سائين مهرباني ڪري اسان کي ڪنهن زرعي فارم جو سير ڪرايو. جيئن اسان سڀ انهن زرعي مشينن کي ڪم ڪندي ڏسون ۽ وڌيڪ معلومات حاصل ڪري سگهون.

ٻارن جو اهڙو شوق ۽ دلچسپي ڏسي، استاد پنهنجي هيڊ ماسٽر کان اجازت وٺي، زرعي فارم ٽنڊو ڄام يونيورسٽيءَ جي مينيجر کي فون ڪري، ان خواهش جو اظهار ڪيو ته اسڪول جا ٻار زرعي فارم ڏسڻ ٿا چاهين.

زرعي فارم جي مينيجر خوشيءَ سان اجازت ڏني، زرعي فارم جي سير لاءِ هڪ ڏينهن مقرر ڪيو ويو، ٻار زرعي فارم ڏسڻ لاءِ وڌيڪ بيچين ٿي ويا ۽ ان مقرر ڏينهن جو بيچيني سان انتظار ڪرڻ لڳا.

مقرر ڏينهن تي، ڇهين ڪلاس جا ٻار پنهنجي استاد جي اڳواڻيءَ ۾ زرعي فارم ڏسڻ لاءِ حيدرآباد مان روانا ٿيا. اڌ ڪلاڪ جي سفر بعد ٻار زرعي فارم ٽنڊو ڄام يونيورسٽي پهچي ويا. فارم جي مينيجر ۽ ان جي ٽيم، ٻارن جو آڌر ڀاءُ ڪيو ۽ کين فارم جي اندر وٺي ويا. مينيجر ٻارن کي پوکايل فصلن، ميون ۽ ڀاڄين بابت معلومات ڏني. ان وقت ٻارن کي زرعي مشينن جا ماڊل به ڏيکاريا ويا، جيڪي فصل جي ڇٽائي، پوکائي ۽ کٽائي ۾ ڪم اچن ٿيون.

مينيجر، جديد زرعي اصولن جي وضاحت نهايت آسان ۽ دلچسپ انداز ۾ ڪئي. ماهرن جي نگرانيءَ ۾ ٻارن کي زرعي فارم ڏانهن روانو ڪيو ويو، ٻارن کي ڏيکاريو ويو ته بنيءَ ۾ ٽريڪٽر ذريعي هر ڪيئن هلايو ٿو وڃي ۽ ٽريڪٽر سان بچ جي ڇٽائي ڪيئن ڪئي ٿي وڃي. ان وچ ۾ هڪ ٻار اسلم سوال ڪيو ته: 'سائين، توهان اسان کي اهو به ٻڌايو ته پراڻي زماني ۾ بچ جي ڇٽائي ڪيئن ٿيندي هئي ۽ هر ڪيئن ڪاهيو ويندو هو؟'

زرعي ماهر چيو ته: 'پٽ، پراڻي زماني ۾ ٻن ڏانڊن کي پاڇاريءَ ۾ جوڙي هر ڪاهيو ويندو هو ۽ ناڙي ذريعي پوکائي به ڏانڊن جي مدد سان ڪئي ويندي هئي ۽

ٻيو وري زمين کي پاڻيءَ سان ڀرائي ان ۾ بچ ڇڏيو ويندو هو.‘
اسلم ماهر کان سوال ڪندي چيو ته: ’سائين پوءِ ته ان ۾ وقت گهڻو لڳندو هوندو؟‘
زرعي ماهر جواب ڏنو ته ’ها پٽ، ان ۾ هفتا لڳي ويندا هئا، هيٺ ترڪتر جي
ڪري هڪ ڏينهن ۾ ئي ڇٽائي ٿي وڃي ٿي ۽ ان سان فصل جي پيداوار ۾ اضافو
ٿئي ٿو ۽ بچ جي ڇٽائي هڪجهڙي ۽ ترتيب وار به ٿئي ٿي. ان کان علاوه ٻارو ڏسو
ته هي ترڪتر ٻني سڌي ڪرڻ لاءِ هر ڪاهيندي نظر اچي رهيو آهي. هاڻي مهينن جو
ڪم ڏينهن ۾ ٿو ٿئي، آهي نه ڪمال جي ڳالهه!‘

ماهر، ٻارن کي هارويستر مشين بابت ڄاڻ ڏيندي ٻڌايو ته، هارويستر مشين
ڪٽڪ جي ڪٽائي سان گڏ اُن ۽ ٻُھ الڳ الڳ ڪندي ويندي آهي. ماهر ٻارن کي ان
مشين جي اهميت، ان جي الڳ الڳ پرزن ۽ ان جي ڪم بابت مرحلي وار ڄاڻ ڏيندو
رهيو. اسڪول جا ٻار اهو ڏسي حيران ٿي ويا ته هيءَ مشين ڪيئن نه سوين ماڻهن
جو ڪم اڪيلي سر ڪري رهي آهي.

ٻارن تيوب ويل ذريعي، فصلن تائين پاڻيءَ جي رسائيءَ جو سڄو ڪم پنهنجي
اڪين سان ڏنو. ان کانپوءِ ٻار ڀاڄين جي فصل طرف ويا. ڀاڄين جي فصل جي اصل
موسم ته گذري چڪي هئي، پر ٻارن جڏهن اهڙا فصل ڏٺا ته حيران رهجي ويا. ماهر
ٻڌايو ته، ڪيميائي پاڻ، پاڻي جي فراهمي، گرمي جي حرارت کي ضابطي ۾ آڻي ۽
سائنسي اوزارن جي مدد سان هر موسم ۾ ڀاڄين جا فصل ڪاهڻ ۾ ڪامياب ٿي ويا
آهيون. هاڻي ڪو به فصل سڄو سال اُڀائي سگهجي ٿو. اسڪولي ٻار جديد اوزارن ۽
جديد زرعي طريقن کي ڏسي ڏاڍو خوش ٿيا.

زرعي فارم جي سير دروان ٻار ايترو ته خوش ۽ پُرجوش هئا جو هنن کي
وقت جو احساس ئي نه رهيو. ڪجهه دير کان پوءِ ٻار ڏاڍا ٿڪجي پيا، ان ڪري ٻارن
گهر ڏانهن موٽڻ جو ارادو ڪيو. زرعي فارم جون سٺيون ۽ ڪارائتيون ڳالهيون دل
۾ سانڍي خوشي خوشيءَ سان گهر واپس پهتا.

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) شاگردن کي ٻنيءَ مان گذرندي ڇا نظر آيو؟
- (ب) زرعي سائنس جي ترقي ڪهڙن ٻن شعبن سان ٿي آهي؟
- (ج) اُستاد، ٻارن کي ڪهڙي زرعي فارم جو سير ڪرائڻ وٺي ويو؟
- (د) پراڻي زماني ۾ پوکائي ڪيئن ڪئي ويندي هئي؟
- (هه) هارويستر مشين ڪٿائيءَ کان سواءِ ٻيو ڇا ڇا ڪندي آهي؟

- 2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
- معلومات - صنعت - خوشحالي - دارومدار - حرارت - فراهمي

- 3- جملا درست ترتيب سان لکو:
- ♦ جي زرعي فارم مينيجر سان خوشي ڏني اجازت.
 - ♦ ٻارن ان وقت کي جا زرعي مشينن ڏيکاريا ماڊل ويا.
 - ♦ هڪ ڀاڄين ان طرح ٻار جي طرف فصل ويا.
 - ♦ کي احساس هنن وقت جو ٿي رهيو نه هو.

- 4- ضمير حاضر: (جيڪو موجود هجي يا جنهن سان ڳالهائجي)

جيئن: تون - توهان، اوهين - اوهان.

ضمير غائب: (جيڪو غائب هجي) جيئن: هو، اهي، انهن.

هيٺين جملن مان ضمير حاضر ۽ ضمير غائب چونڊيو.

* اوهين ڪيڏانهن پيا وڃو.	* هو ڪالهه آيو.
* تون ڪالهه اسڪول ويو هئين.	* اهي هليا ويا.

سبق تيرهون

سکيا جي حاصلات

- اسلامي ملڪن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- هر معنيٰ لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- پڙهڻ ۽ لکڻ.
- حرف جر بابت ڄاڻڻ.

اسلامي سربراھ ڪانفرنس

دنيا جي مسلمانن جي پراڻي خواهش هئي ته ڪو اهڙو پليٽ فارم ٺاهجي، جنهن تي سمورا اسلامي ملڪ گڏجي، پنهنجن مسئلن جو حل ڳولين ۽ مسلمانن جي لاڳاپن کي مضبوط ڪن. ان کان سواءِ اسلامي دنيا کي پيش ايندڙ خطرن کي منهن ڏيڻ لاءِ حڪمت عملي جوڙين ان ڳالهه کي نظر ۾ رکندي 1969ع ۾، اسلامي ڪانفرنس تنظيم جوڙڻ جو فيصلو ڪيو ويو.

12 آگسٽ 1969ع تي، والاريل بيت المقدس واري مسجد اقصيٰ ۾ باهه لڳڻ جي واقعي کان پوءِ، اسلامي ملڪن جي اڳواڻن پاران هڪ ڪانفرنس ڪوٺائڻ جو فيصلو ڪيو ويو. اها ذميوار سعودي عرب ۽ مراڪش ڪٺي ۽ ان لاءِ ست رڪني هڪ ڪاميٽي ٺاهي وئي، پاڪستان به هن ڪاميٽي جو ميمبر هو.

اهڙيءَ طرح پهرين سربراھ ڪانفرنس 22 کان 25 سيپٽمبر 1969ع تي، مراڪش جي گاديءَ واري شهر رباط ۾ ٿي، جنهن ۾ چوويهن مسلمان ملڪن شرڪت ڪئي. اسلامي سربراھ ڪانفرنس هر ٽن سالن کان پوءِ ٿيڻ لڳي. ان جو مرڪزي دفتر سعودي عرب جي شهر ’جدي‘ ۾ آهي.

مسلمان ملڪن جي بي سربراهه ڪانفرنس، 22 کان 24 فيبروري 1974ع تي ٿي، جنهن جي ميزبانيءَ جو اعزاز، پاڪستان کي حاصل ٿيو. هن ڪانفرنس جي ڪونائٽ ۾ پاڪستان جي اڳوڻي وزيراعظم قائد عوام ذوالفقار علي ڀٽي جو هٿ هو. هيءَ ڪانفرنس لاهور ۾ ٿي. هن ڪانفرنس ۾ چاليهن اسلامي ملڪن جا سربراهه ۽ وفد شريڪ ٿيا. هن ڪانفرنس ۾ اسلامي دنيا کي درپيش مسئلن تي غور ڪيو ويو، جيئن:

1. فلسطين جي آزاديءَ جو مسئلو.
 2. اسرائيل پاران والاريل علائقا، يروشلم سميت خالي ڪرائڻ.
 3. مسلم دنيا جي ترقيءَ ۽ خوشحاليءَ لاءِ اپاءُ وٺڻ.
 4. پاڻ ۾ دوستي ۽ سهڪار وڌائڻ.
 5. اسلامي مارڪيٽ قائم ڪرڻ.
 6. ڪويت، ايران ۽ افغانستان ۾ جنگ بندي ڪرائڻ.
- ان کان سواءِ واپار، اچ وڃ جي ذريعن، سياحت، بئنڪنگ، اليڪٽرانڪس، دوائن، ڪاٺين، پاڻ، زرعي اوزارن ۽ لوهه جي صنعت کي ترقي وٺرائڻ جا مسئلا پڻ شامل هئا. ٽين سربراهه ڪانفرنس 1981ع ۾، سعودي عرب جي شهر طائف ۾ شاهه خالد جي صدارت ۾ ٿي. ان ۾ انٽيھن ملڪن شرڪت ڪئي. ڪانفرنس جي پڄاڻيءَ تي ”اعلان مڪي“ جاري ڪيو ويو، جنهن ۾ اسلامي دنيا جي مسئلن جو مڪمل جائزو ورتو ويو ۽ صيهونين جي وڌندڙ جارحيت کي نندڻ، بيت المقدس ۽ افغانستان ۾ پرڏيهي فوجين جي نيڪالي، ايران-عراق جنگ ختم ڪرڻ تي زور ڏنو ويو. ان کان سواءِ هڪ عالمي اسلامي عدالت ٺاهڻ جي رٿ پڻ منظور ڪئي وئي.
- اهڙيءَ طرح مختلف هنڌن تي اسلامي سربراهه ڪانفرنس جا ڏھ اجلاس ٿي چڪا آهن. نائون اجلاس دoha (قطر) ۾ ۽ ڏهون اجلاس 2003ع ۾، ملائيشيا ۾ ٿيو جنهن ۾ اجلاس جي سربراهه ۽ ملائيشيا جي صدر مهاتير محمد، مسلمان ملڪن جي سربراهن کي اپيل ڪئي ته اهي مسلمان ملڪن خلاف ٿيندڙ يهودي سازش جو پنهنجيءَ گڏيل سگھ سان مقابلو ڪن.
- اسلامي ملڪن جي تنظيم ”Organization of the Islamic Conference“ جون ڪيتريون ئي ننڍيون تنظيمون به آهن، جيئن:

- اسلامي ترقياتي بئنڪ
- بين الاقوامي خبرن پهچائڻ جي ايجنسي
- اسلامي رياستن جي برادر ڪاسٽنگ جي تنظيم
- اسلامي اتحاد فنڊ

هن تنظيم جو ٻيو اهم ادارو، پرڏيهي وزيرن جي ڪانفرنس آهي، جنهن جو سال ۾ گهٽ ۾ گهٽ هڪ اجلاس ٿيندو آهي. اهڙن اجلاسن جي شروعات 1990ع ۾ مصر جي شهر قاهره ۾ ٿي.

ڪئي. ٻي گڏجاڻي ملائيشيا جي گاديءَ واري شهر ڪوالالمپور ۾ ٿي. هن ڪانفرنس ۾ دهشتگردي ايجنڊا جو خاص اسم هو. 2002ع ۾ ڪاغستان ۾، 38 ملڪن جا پرڏيهي وزير گڏ ٿيا، هن گڏجاڻي ۾ تنظيم جو نالو بدلائي اسلامي ڪانفرنس تنظيم رکيو ويو.

2012ع ۾، پهريون ڀيرو تنظيم جي ڪانفرنس ڪنهن غير اسلامي ملڪ ۾ ٿي. هي اجلاس آمريڪا جي شهر واشنگٽن ۾ ٿيو. هن اجلاس جي ويچار جو موضوع ’انساني حق‘ رکيو ويو. ۽ قاهره وارو انساني حقن جو پڌرنامو رد ڪري نئون گڏيل قومن وارو انساني حقن وارو پڌرنامو منظور ڪيو ويو. ان کانپوءِ 2014ع ۾ تنظيم جو اجلاس نيويارڪ ۾ سڏايو ويو. هن اجلاس ۾ ايران، مصر ۽ متحده عرب امارات جي نمائندن ٽرڪيءَ جي قبرص واري نمائندي کي اعزازي نمائندي طور شريڪ ٿيڻ جي سخت مخالفت ڪئي. هي اجلاس بنا نتيجي ختم ٿي ويو.

ياد هجي ته جڏهن به اسلامي ملڪن ۾ ڪي ويچار جهڙيون حالتون پيدا ٿين ٿيون ته هنگامي اجلاس ڪوٺايو وڃي ٿو ۽ درپيش مسئلن کي حل ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي ٿي. اُن سان گڏ گڏيل صلاح مشوري سان تعليمي، سائنسي، دفاعي، معاشي ترقي لاءِ پڻ رٿون رٿيون وڃن ٿيون، اهڙين رٿن تي عملي طور تي هڪٻئي سان سهڪار پڻ ڪيو وڃي ٿو. آخر ۾ هر حال ۾ گڏجي اڳتي وڌڻ وارو وڃن پڻ ورجايو وڃي ٿو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) اسلامي ملڪن جي اتحاد لاءِ تنظيم جوڙڻ جو مقصد ڇا هو؟
- (ب) پهرين اسلامي سربراھ ڪانفرنس ڪهڙي ملڪ ۾ ٿي؟
- (ج) ٻي اسلامي سربراھ ڪانفرنس ڪنهن ڪوٺائي؟
- (د) اسلامي ملڪن جي اتحاد تنظيم جي مرڪزي آفيس ڪٿي آهي؟
- (هه) اسلامي سربراھن جون ڪُل ڪيتريون گڏجاڻيون ٿي گذريون آهن؟
- (و) هن ڪانفرنس جي ڪوٺائڻ جا مکيه مقصد ڪهڙا آهن؟

- 2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:
 سربراھ - تنظيم - شرڪت - ميزباني - سھڪار
- 3 هيٺ ڏنل لفظن جا ھم معنيٰ لفظ لکو، جيئن: اڳواڻ - سربراھ
 مضبوط تنظيم
 ڪونائي پرڏيھي
- 4 هيٺ ڏنل مناسب لفظن سان خال ڀريو:
 • پھرين سربراھي ڪانفرنس ۾ مسلمان ملڪن شرڪت ڪئي.
 (چوويھن - ستاويھن - پنجٿيھن)
 • ٻي سربراھي ڪانفرنس 22 کان 24 فيبروري ع ۾ ٿي.
 (1985 - 1997 - 1974)
 • اسلامي سربراھ ڪانفرنس ھر سالن بعد ٿيڻ لڳي.
 (پنجن - ٽن - ستن)
 • اسلامي ملڪن جي تنظيم جو مرڪزي دفتر سعودي عرب جي
 شھر ۾ آھي.
 (رياض - جدي - مڪي)
- 5 اسلامي ملڪن جي تنظيم جوڙڻ جو مقصد پنھنجن لفظن ۾ لکي ڏيکاريو.
- 6 ڪن بہ پنجن اسلامي ملڪن جا نالا ٻڌايو.
- 7 هيٺيان جملا پڙھو:
 (الف) ساجد ھُن کان ڊجي ٿو.
 (ب) واجد جو خط آيو.
 (پھريئن جملي ۾ ”ھُن“ ضمير جي پُٺيان ”کان“ - ”حرف جر“ آيو آھي، تنھن
 ڪري ھن جي ”حالت جري“ چئبي.)
 (ٻئي جملي ۾ واجد جي پُٺيان ”جو“ حرف جر ڪم آيو آھي. تنھنڪري واجد
 اسم جي ”حالت جري“ چئبي.)
 * اوھين اھڙا ٻيا جملا ٺاھي، اُن مان حالت جري ڳولي ڏيکاريو.
 وصف: جنھن اسم يا ضمير پُٺيان ”حرف جر“ اچي، اُن جو جملي جي ٻين لفظن سان
 لاڳاپو ڏيکاري، تنھن اسم يا ضمير جي حالت کي ”حالت جري“ چئبو آھي.

سکيا جي حاصلات

- فطرت جي نظارن مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نظر کي لٽ ۽ سُر سان پڙهڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- اصطلاحن جي معنيٰ ڄاڻڻ.
- شعر مڪمل ڪرڻ.

سبق چوڏهون

آسمان

ڪنهن حال تي هلين ٿو، ڪنهن چال تي چلين ٿو،
مون سان نه گجهه سَلين ٿو، پاڻان پري جهلين ٿو،
اي آسمان نيلا، تارن سندا وسيلا.

تيزي نظر نهارين، ڌرتيءَ تي باهه ٻارين،
ماڻي نگرهه سان نارين، ٿو هيٺ ڪيرُ هارين،
تنهنجا هي نيٺ نيارا، سج، چنڊ نانوَ وارا.

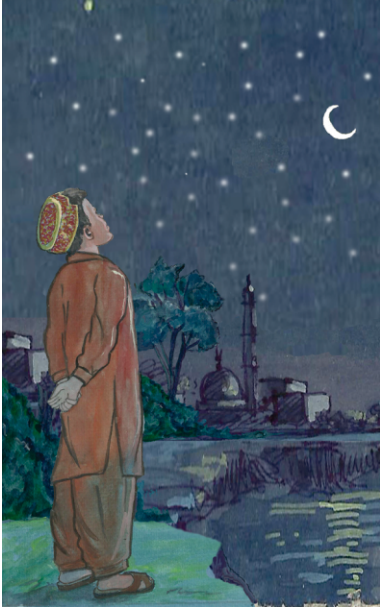
واسينگ ڦٽ پتن ٿا، هڪٻئي سان مٺ مٺن ٿا،
ڪئن سيگرهه ۾ ستن ٿا، ڪئن جلد ۾ جهٽن ٿا.
اهڙيون عجيب رانديون، آهن ڪٿان تو آنديون؟

گجگوڙ جئن گجي ٿي، مُرليءَ جي ڌم مچي ٿي،
نانگڻ ڪنوڻ اچي ٿي، لهريون هڻي نچي ٿي،
تنهنجو اندر چڱي ٿو، رنڊي پنجهر پڇي ٿو.

سُهڻا لغڙ سدائين، ٿو انڊلڻ جان ناهين،
بادل مٿان اُڏائين، ڇا راند ٿو رچائين،
ڇا صبح سوڻ ڏنگي، ڇا شام لعل رنگي.

ڌرتيءَ سان سر گسائڻ، ڏوران رڳو پسائڻ،
دوڪو نظر کي لائڻ ۽ پورڙا پُلاڻ،
تو ڏانهن پڄان مان جئن ٿو، ’بيوس‘ پڇين تون تئن ٿو.

ڪشچند ’بيوس‘

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) هي نظم ڇا جي باري ۾ آهي؟
 (ب) نانگڻ ڪنوڻ اچي ٿي، جو مطلب ڇا آهي؟
 (ج) آسمان تي صبح جي وقت ڪهڙو رنگ نظر ايندو آهي؟
 (د) انڊلٽ ۾ ڪيترا رنگ ٿين ٿا ۽ انهن جا نالا لکو؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	لفظ جو استعمال
مائي		
گجهه		
پورڙا		
نگهه		
پسائڻ		
پنجهر		

- 3- هيٺيان اصطلاح معنيٰ سان سمجهايو:
- چال چلڻ - گجهه سلڻ - باهه ٻارڻ - پورڙا ڀلائڻ - راند رچائڻ
- 4- هيٺ ڏنل نظم جو بند مڪمل ڪريو:
- * گجگوڙ جنن گجي ٿي، مچي ٿي،
 نانگڻ ڪنوڻ اچي ٿي، نچي ٿي،
 تنهنجو اندر ڇڄي ٿو، پڄي ٿو.
- 5- نظم مان هر قافيه لفظ چونڊي لکو. جيئن: نهارين - تارين

- تعليمي شخصيت بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- نوان لفظ سکي ڄمڻ ۾ استعمال ڪرڻ.
- درست جواب ڳولي ڄاڻ ڀرڻ.
- امريه ڄمڻ بابت ڄاڻڻ.

ايڇ ايم خوجا

سند سُونهاريءَ، هر دور ۾، اهڙا ماڻهو پيدا ڪيا آهن جن پاڻ اريڻ جي جذبي سان ملڪ ۽ قوم جي خدمت ڪئي آهي. ايڇ ايم خوجا به اهڙن ماڻهن مان هڪ آهي. هن تعليمي ميدان ۾ شاندار خدمتون سرانجام ڏنيون آهن. سندس پورو نالو حاجي خان ۽ سندس پيءُ جو نالو مهر علي آهي. جيڪو هڪ ننڍو واپاري هو.

ايڇ ايم خوجا 8 آڪٽوبر 1907ع تي، تندي باگي ۾ ڄائو. هن ابتدائي تعليم به اتي ئي ورتي. جتي محمد صديق ’مسافر‘ جهڙو استاد مليس. ثانوي تعليم نورمحمد هاءِ اسڪول حيدرآباد سند مان ورتائين، جتان 1928ع ۾، مئٽرڪ پاس ڪيائين. 1932ع ۾، ڊي-جي ڪاليج، ڪراچيءَ مان بي-اي ڪري، لاڙڪاڻي ۾ استاد مقرر ٿيو. 1934ع ۾، مدرسه هاءِ اسڪول نوشهري فيروز ۾ استاد مقرر ٿيو. 1935ع ۾، ممبئي يونيورسٽيءَ مان، پنهنجي خرچ تي بي-ٽي امتحان پاس ڪيائين. پوءِ سکيا ورتل استاد طور ميرپورخاص هاءِ اسڪول ۾ مقرر ٿيو. 1936ع ۾ سرڪاري نوڪري ڇڏي، ڊسٽرڪٽ لوڪل بورڊ نوابشاهه جي هڪ ننڍي مڊل اسڪول ۾ هيڊ ماستري قبول ڪيائين. سندس محنت ۽ ڪوشش سان، 1940ع ۾، ان مڊل اسڪول کي هاءِ اسڪول جو درجو ڏنو ويو.

پاڪستان ٺهڻ کان پوءِ ولس اسڪول کي به ايڇ ايم خوجا (جي-پي) هاءِ اسڪول ۾ شامل ڪيو ويو، جيڪو ’خوجا گارڊن‘ جي نالي سان مشهور آهي. ايڇ ايم خوجا شاگردن لاءِ هاسٽلون، استادن لاءِ ڪوارٽر ۽ لطيف هال تعمير ڪرايا. انٽرنيشنل هاسٽل پڻ جوڙايائين. جنهن ۾ سند سميت، بلوچستان ۽ ٻين صوبن جا شاگرد به رهندا هئا.

ايڇ ايمر خوجا جا شاگرد، وڏن عهدن تي فائز آهن. ايڇ ايمر خوجا کي گلن ۽ وڻڪار سان به ڏاڍو چاهه هو. ميونسپل ڪاميٽيءَ جي اعزازي ميمبر جي حيثيت سان هن نواب شاهه ۾ وڻ پوکرايا ۽ رستا ٺهرايا. ان سان نواب شاهه جي خوبصورتيءَ ۾ اضافو ٿيو.

نواب شاهه جا سڀ تعليمي ادارا، جهڙوڪ: ميونسپل (اسلامي) هائر سيڪنڊري اسڪول، گورنمينٽ هائر سيڪنڊري اسڪول، ايڇ ايمر خوجا (اپوا) گرلس اسڪول، گورنمينٽ ڊگري ڪاليج، قائداعظم لا ڪاليج به سندس ڪوشش جو نتيجو آهن. ان کان سواءِ ايڇ ايمر خوجا هاءِ اسڪول سوسائٽي نواب شاهه ۽ ايڇ ايمر خوجا گرلس مڊل اسڪول (نيوايرا) به سندس خرچ ۽ محنت سان قائم ٿيا.

ايڇ ايمر خوجا 1954-55ع ۾، فورڊ فائونڊيشن آمريڪا جي دعوت تي آمريڪا پڻ ويو، جتي هن تعليمي ادارن جو معائنو ڪيو. اُتي هن آمريڪي تعليمي سرشتي، تجربن ۽ نظرين جو ڳوڙهو اڀياس ڪيو. اتان موٽي هن پنهنجن تعليمي ادارن جي بهتريءَ لاءِ وڌيڪ محنت ڪئي.

ايڇ ايمر خوجا جي تعليمي خدمتن طور، پاڪستان جي صدر فيلڊ مارشل ايوب خان، کيس ’تمغه خدمت‘ سان نوازيو. پاڪستان جي صدر فاروق احمد لغاريءَ پڻ کيس حُسنِ ڪارڪردگيءَ جو تمغو ڏنو.

ايڇ ايمر خوجا کي، ميونسپل ڪاميٽي نواب شاهه پاران، شهر جي سوني ڪُنڇي پيش ڪئي وئي.

ايڇ ايمر خوجا جو سڄي زندگي تعليم ۽ تدريس سان ئي لاڳاپو رهيو. هن پليءَ پٽ ڄاتو ٿي ته قومي ترقيءَ لاءِ تعليم ڪيتري ضروري آهي. ايڇ ايمر خوجا ان ڏس ۾ عملي طور ڄاڻوڙيو. تعليم جي واڌاري جو کيس ڏاڍو اونو هوندو هو. جنهن جو اندازو ان مان لڳائي سگهجي ٿو ته آخري پساهن تائين تعليم جي واڌاري بابت هدايتون ڏيندو رهيو.

تعليمي ماهر، دانشور، ادب ۽ ثقافت جي گهڻگهري ايڇ ايمر خوجا، 92 ورهين جي ڄمار ۾، 20 سيپٽمبر 1999ع تي حيدرآباد ۾ لاڏاڻو ڪيو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) ايڇ ايمر خوجا جو پورو نالو ڇا آهي؟
- (ب) هن ابتدائي تعليم ڪٿي ورتي؟
- (ج) ايڇ ايمر خوجا ميٽرڪ ڪهڙي اسڪول مان پاس ڪئي؟
- (د) ايڇ ايمر خوجا بي-اي ڪهڙي ڪاليج مان پاس ڪئي؟
- (هه) ايڇ ايمر خوجا کي تعليمي خدمتن جي مڃتا طور ڪهڙا تمغا مليا؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

اڀڻ - ثانوي - اڀياس - تدريس - اونو - سرانجام - تمغو

3- هيٺ ڏنل خال مناسب لفظن سان ڀريو:

- ايڇ ايمر خوجا شهر ۾ پيدا ٿيو.
(تلهار - بدين - تندو باگو)
- ايڇ ايمر خوجا حيدرآباد جي هاءِ اسڪول مان تعليم ورتي.
(گورنمينٽ - نور محمد - مسلم)
- ايڇ ايمر خوجا بي ٽي جو امتحان يونيورسٽي مان پاس ڪيو.
(ممبئي - سنڌ - پنجاب)
- ايڇ ايمر خوجا کي تعليم جي خدمت عيوض پاڪستان جي صدر پاران جو تمغو ڏنو.
(ستاره امتياز - تمغه خدمت - حسن ڪارڪردگي)

4- امر معنيٰ 'حڪم' اهڙا جملا جن مان خبر پوي ته ڪنهن به ڪم ڪرڻ لاءِ حڪم ڪيو ويو آهي.

جيئن: ڪتاب پڙهه، قلم کڻي ڏي، چوڪر ٻاهر نه وڃ.
 اوهين اهڙا ڪي به پنج امر وارا جملا ٺاهي ڏيکاريو.

سرگرمي:

1. اوهان پنهنجي علائقي جي ڪنهن به هڪ تعليمي شخصيت بابت مضمون لکو.
2. توهان سنڌ جي مختلف تعليمي ماهرن جي نالن جي لسٽ تيار ڪريو.
3. هيٺ ڏنل سنڌ جي تعليمدانن جون تصويرون ڏسي نالا پڙهي ٻڌايو:

محمد صديق مسافر

علامه عمر بن محمد
 دائود پوٽو

حسن علي آفندي

پروفيسر شمس عباسي

پروفيسر مريم نوحاڻي

ديوان ڪوڙو مل

سکيا جي حاصلات

- ماحول بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- سبق جو خلاصو لکڻ.
- وڻ ۽ انهن جي فائدين بابت ڄاڻڻ.
- نوان لفظ سکي لغت مان معنائون ڳولڻ.
- ڪنهن عنوان تي لکڻ.
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- صفت جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق سورھون

ماحول دوست، وڻ

هر جاندار کي صحتمند رهڻ لاءِ صاف ماحول جي ضرورت هوندي آهي. گذريل ڪيترن ڏهاڪن کان ماڻهو ماحول ۾ ايندڙ تبديلين جي سببن ۽ اثرن کان واقف ٿي چڪا آهن. خاص طور تي عالمي تپش (Global Warming) سان گرمي پد ۾ واڌارو اچي ويو آهي. انساني آبادي جيئن جيئن وڌي رهي آهي، تيئن تيئن گرین هائوس گئسن ۾

اضافو ٿي رهيو آهي، عام ٿرئفڪ توڙي توانائي ۽ بجليءَ تي هلندڙ گاڏيون، ڪلون ۽ مشينون زهريلي گئس خارج ڪن ٿيون، جنهن سان آڪسيجن ۾ مسلسل ڪوت اچي رهي آهي. وڻڪار ۽ ٻيلا نه هئڻ ڪري، ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ وڌي رهي آهي ڇو ته، وڻ ڌرتيءَ جي گدلاڻ کي گهٽائي آڪسيجن ۽ ٿڌي هوا ۾ اضافو ڪن ٿا ۽ زهريلي گئس کي جذب ڪن ٿا.

دنيا جي بقا لاءِ ضروري آهي ته اسين ماحولياتي گدلاڻ کي روڪڻ لاءِ جوڳا اپاءَ وٺون. عالمي تپش جي ڪري، اقوام متحده سميت سڄيءَ دنيا کي ڳڻتيءَ اچي ورايو آهي، ڇو ته گدلاڻ سبب موسمن ۾ ڦيرگهير ٿي رهي آهي، جنهن سان وري قدرتي آفتن ۾ واڌارو ٿي رهيو آهي. سردين توڙي گرمين ۾ واڌ، تيز برساتون، زلزلا، طوفان، سونامي، وڇوڙا، جنهن ڪري ٻوڏ يا خشڪ ساليءَ جي ڪري گهڻو جاني ۽ مالي نقصان ٿي رهيو آهي. ترقي يافته ملڪ جديد ٽيڪنالاجيءَ، سٺي انتظام

وسيلي گهڻي نقصان کان بچيو وڃن. توڙي جو ماحول جي بگاڙ ۾ سندن وڏو هٿ آهي پر غريب ۽ پنٿي پيل ملڪن کي پوڳڻو پوي ٿو ان ڪري گدلاڻ کي روڪڻ لاءِ وڻ ۽ ٻوٽا پوکڻ تمام ضروري آهن.

”وڻ زمين جا زيور آهن“، وڻڪار جي ڪري اسان کي صاف هوا، پاڻي ۽ صاف سترو ماحول ملي ٿو. ان کانسواءِ ٻيا به انيڪ فائدا ملن ٿا. اسان وڻن مان ميوو، ڪاٺ، ماڪي، مال جو چارو، ڪنڀرو، دوائون ۽ ٻيون روزاني واهپي جون بيشمار نعمتون حاصل ڪري سگهون ٿا.

زرعي فصلن تي ٿيندڙ جيت مار دوائن جو اسپري ۽ ڪارخانن جي ڪيميڪل وارو پاڻي، اسان جي کاڌ خوراڪ کي گدلو ۽ زهريلو ڪري رهيو آهي، زمين بنجر تي رهي آهي ان ڪري زرعي پيداوار متاثر ٿي رهي آهي. وڻ اهڙن سڀني مرضن جو علاج آهن.

وڻڪاريءَ جا ڏهاڙا ته ملهيا وڃن ٿا پر انهن جي پوري سارسنيال نٿي لڌي وڃي. وڻن جي ڇانگ، وڻن جي صحت لاءِ ضروري آهي پر وڻن جي ’واڍي‘ ڏوهه ۽ ’پوکڻ‘ ثواب آهي. سرڪار کي ڪپي ته وڻن جي واڍي روڪڻ واري قانون کي اڃا به سخت ڪري ۽ ان تي عمل ڪرايو وڃي.

وڻڪاري توڙي گلن ٻوٽن پوکڻ لاءِ ماڻهن ۾ سجاڳي آڻڻ لاءِ اهڙا پروگرام سرڪاري يا خانگي سطح تي ڪرايا وڃن جنهن تي خرچ گهٽ ٿئي ۽ فائدو گهڻو حاصل ڪري سگهجي. اسان مان هرڪو هڪ وڻ پوکي قومي فرض نڀائي ۽ دنيا کي جنت بڻائي.

وڻ سال جي هر مند توڙي هر جڳهه تي پوکي سگهجن ٿا، جيڪي تيزابيت کي ختم ڪري موسمي اثرن کي بهتر بڻائي سگهن ٿا.

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
(الف) وڻ پوکڻ ڇو ضروري آهن؟
(ب) گرمي پد کي ڪهڙي شيءِ وڌائي ٿي؟
(ج) ڪهڙيون شيون زهريلي گئسون خارج ڪن ٿيون؟
(د) ڪهڙين شين کي قدرتي آفتون سڏيو وڃي ٿو؟
(هه) اسان جي کاڌ خوراڪ کي ڪهڙيون شيون گڏو ڪن ٿيون؟
(و) ماحولياتي گڏاڻ کي روڪڻ لاءِ ڪهڙا آپاءِ وٺڻ گهرجن؟
- 2- سبق پڙهي ان جو خلاصو لکو ۽ بيان ڪريو.
- 3- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکو:
ماحوليات - پد - انيڪ - اضافو - سونامي - جذب
- 4- هيٺيان خال ڀريو:
* موسمن ۾ ڦير گهير جو سبب آهي.
* گڏاڻ کي روڪڻ لاءِ پوکڻ ضروري آهن.
* جيت مار دوائن سبب زمين ٿئي ٿي.
* وڻن جي صحت لاءِ ضروري آهي.
- 5- وڻن مان فائدا ۽ وڻن جي واڌي جا نقصان پنهنجن لفظن ۾ لکي ڏيکاريو.
- 6- اهڙن لفظن کي صفت چئبو آهي جيڪي اسم جو گڻ، اوگڻ، تعداد، مقدار، قد وغيره ڏيکارين، اوهين هيٺ ڏنل جملن مان صفتون چونڊيو.
♦ سکر سهڻو شهر آهي.
♦ معصوم شاھ جو منارو گهڻو اوچو آهي.
♦ سج لهڻ وقت ڏاڍي گاڙهاڻ ٿيندي آهي.
ياد رکجو: توهان مان هرڪو هڪ هڪ وڻ ضرور پوکي.
سرگرمي: اُستاد ٻارن کان ماحوليات بابت تصويرون ٺهرائي انهن جي نمائش ڪري.

سکيا جي حاصلات

- گيت مان لطف اندوز ٿيڻ.
- گيت سُر ۽ لُءُ سان پڙهڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- هم آواز لفظ ڳولڻ

سبق سترهون

گدري قار چند

آ گدري جي قار، امان! اڄ پورو ناهي چند.
 اسان کي بک به ڏاڍي آ!
 ڏاڙهونءَ ڪڙ چوڌار، امان! هي تارا تارا مندُ.
 اسان کي بک به ڏاڍي آ!
 ڏٺُ نه ڏٺن ڌار، امان! تون پيهين خالي چندُ.
 اسان کي بک به ڏاڍي آ!
 هي چندُ امان! هي مندُ امان! پر سڀ کان گورو چندُ، امان!
 هي تنهنجو ڪورو چندُ امان!

شيخ اياز

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
 (الف) ”گدري جي قار“ جهڙو چند ڪهڙي تاريخ جو ٿيندو آهي؟
 (ب) ڏاڙهون ڪڙ چوڌار جو مطلب ڇا آهي؟
- 2- هيءُ گيت زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سُر سان ٻڌايو.
- 3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکيو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
 قار - ڪڙ - چوڌار - ڏٺُ - گورو
- 4- گيت مان هم آواز لفظ ڳوليو: جيئن: چندُ - مندُ
 سرگرمي: اوهان کي شيخ اياز جو ٻيو شعر ياد هجي ته ٻڌايو.

استاد لاءِ هدايت: اُستاد ٻارن کي شيخ اياز بابت ٻڌائي.

سکيا جي حاصلات

- لوڪ ڪهاڻيءَ بابت ڄاڻڻ.
- سبق پڙهي سوالن جا جواب لکڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄاڻڻ.
- استعمال ڪرڻ.
- خال ڀرڻ.
- جملا درست ڪرڻ.
- اصطلاحن جي معنيٰ ڄاڻڻ.
- صفت جي قسمن بابت ڄاڻڻ.

سبق ارڙهون

مومل راڻي جي ڪهاڻي

سند جي ماڻيلي واري ڀاڱي تي، گجر ذات جو راجا نند حڪومت ڪندو هو. کيس دولت ڪڻي ڪرڻ ۽ شڪار ڪرڻ جو ڏاڍو شوق هوندو هو. هڪ ڀيري ڪنهن جانور جو شڪار ڪري، اُن جو ڏند هٿ ڪيائين ۽ ان جي مدد سان پنهنجو سمورو خزانو درياءَ جي پيٽ ۾ لڪائي ڇڏيائين.

راجا نند کي نَو نياڻيون هيون. منجهائن وڏي سومل سڀني کان عقلمند هئي ۽ ننڍي مومل سڀني کان وڌيڪ سهڻي هئي. راجا به کيس ڏاڍو پائيندو هو، انڪري اهو جادوئي ڏند کيس سنڀالي رکڻ لاءِ ڏنائين، پر ڏند جي اصلي راز جو نه ٻڌايائين. هڪڙي جادوگر کي ڪنهن طرح راجا جي لڪايل خزاني جي خبر پئجي ويئي، سو هڪ ڏينهن جڏهن راجا شڪار تي ويل هو ته هُو مومل سان ٺڳي ڪري اهو ڏند وٺي، درياءَ مان سمورو خزانو ڪڍي غائب ٿي ويو. راجا جڏهن شڪار تان موٽيو ته کيس ڏند وڃائڻ جي خبر پئي. هو مومل تي ڏاڍو ناراض ٿيو، پر سندس وڏي ڌيءَ سومل آتڻ ڏٺس ته ”ايترو خزانو آءُ اوهان کي گڏ ڪري ڏينديس.“

سومل پيءُ کان موڪل وٺي، ڪاڪ ڪنڌيءَ تي هڪڙي ماڙي اڏائي ۽ پنهنجي پيٽن ۽ نوڪرياڻين کي ساڻ وٺي اُتي رهڻ لڳي. هن پنهنجي هوشياريءَ سان ماڙيءَ جي چوڌاري جادوءَ جو باغ تيار ڪرايو ۽ ان جي وچان لنگهندڙ سوڙهي رستي تي خوفناڪ جادوئي جانور بيهاري ڇڏيا، جن جي ڊيڄاريندڙ رڙين تي وڏا وڏا بهادر به ڏکي ويندا هئا. ان کانسواءِ ڪيترائي گمراهه ڪندڙ ۽ مومل جادوئي ڪيل پٺ تيار ڪرائي رکيائين.

جڏهن ڪاڪ جي ڪناري تي اهو جادوئي محل تيار ٿي ويو ته سومل پڙهو گهمرايو ته ”جيڪو شهزادو باغ مان لنگهي، مومل وٽ سلامتيءَ سان پهچندو، اهو ساڻس شادي ڪندو. ٻيءَ حالت ۾ کيس پنهنجي مال ۽ سامان تان هٿ ڪڍڻو پوندو.“ مومل جي سونهن جي هاڪ ٻڌي ڪيترائي شهزادا آيا، پر پنهنجو ڏن دولت

قراڻي ويا ان وقت عمرڪوٽ جو بادشاهه همير سومرو هو. هڪڙي ڏينهن هو پنهنجن ٽن وزيرن سان گڏجي شڪار تي نڪتو. راڻو ميندرو سوڍو انهن سڀني ۾ بهادر ۽ عقلمند هو ۽ همير سومري جو سالو به هو. رستي تي کين هڪ فقير مليو، جنهن مومل ۽ اُن جي ڪاڪ محل بابت پنهنجي روڻداد ٻڌائي. انهيءَ ڳالهه چئني يارن جي دل ۾، مومل حاصل ڪرڻ جو شوق پيدا ڪري ڇڏيو. پوءِ ته چار ئي جڻا پنهنجو پاڳ آزمائڻ لاءِ ڪاڪ ڏانهن روانا ٿيا، اُتي پهچي، ماڙيءَ جي ٻاهر رکيل پير تي ڏونڪو هنيائون ته سيڪاريل نوڪرياڻي ناتر ٻاهر آئي ۽ سندن اچڻ جو اطلاع وڃي اندر ڪيائين.

ٿوري دير کان پوءِ ناتر طعام ڪڍائي اچي سندن اڳيان رکيو. راڻي ميندري پنهنجي تنهي ساٿين کي اهو ڪاڻڻ کان منع ڪئي ۽ اُن مان ذرو ڪڍي ڪٽي کي ڏنو، جيڪو ڪاڻڻ سان مري ويو. ناتر پوءِ ٻيون به اٽڪلون ڪيون، پر سندس ڪابه اٽڪل ڪامياب نه ٿي. آخر ۾ کين چيائين ته ”مومل سان ملڻو اٿو ته مون سان هڪ هڪ ٿي هلو.“ پوءِ ته اهي هڪ هڪ ٿي ناتر سان گڏجي ويا، پر هوءَ رستي تي گوھي ڏئي نڪري ٿي ويئي. پڇاڙيءَ ۾ جڏهن راڻي ميندري کي ساڻ ڪري، هُن رستي تان ڀڄڻ واري ڪئي ته راڻي ڪڍي وارن کان ورتس ۽ چڪي سڌو ڪيائينس. اڳيان هلي جڏهن هڪ تلاءُ تي پهتا ته ناتر وري به اٽڪل ڪري ڀڄي ويئي ۽ راڻو اڪيلو رهجي ويو. راڻي پاڻيءَ جي اونهائيءَ کي ڏسڻ لاءِ سوپاري ڪڍي پاڻيءَ ۾ اڇلائي، پر اُها آواز ڪندي پري وڃي پئي تڏهن راڻي سمجهيو ته تلاءُ رڳو ٺڳيءَ جو ٺهيل آهي. پوءِ ته گهوڙي کي ڊوڙائي اچي مومل جي ماڙيءَ وٽ پهتو، جتي ناتر اڳيئي بيٺي هئي. هوءَ کيس انهيءَ ڪمري ۾ وٺي آئي، جتي هڪجهڙيون ست ڪتون هڪجهڙن هنڌن سان ٻيون هيون. راڻي جڏهن ڪتن کي آزمائڻ لاءِ، پنهنجي لڪڻ سان مٿن زور ڏنو ته ڇهن ڪتن جا هنڌ هيٺ وڃي ڪوهن ۾ ڪريا پوءِ راڻو ستن ڪت تي ويٺو، جيڪا صحيح ۽ سلامت هئي. جڏهن اها اٽڪل به ڪامياب نه ٿي ته ناتر کيس هڪڙي ٻئي ڪمري ۾ وٺي آئي، جتي هڪجهڙين سهڻين صورتن واريون ڪيتريون ئي عورتون بيٺيون هيون. سندن هٿن ۾ گلن جا هار هئا. ناتر راڻي کي چيو ته: ”هنن عورتن ۾ مومل به بيٺل آهي، پر تون جنهن جي ٻانهن ۾ هٿ وجهندي، اُن سان تنهنجي شادي ڪرائي ويندي.“

راڻو پهرين ته مُنجهي پيو، پر پوءِ هڪڙي عورت جو وارن جي مٿان پوئو ڀڙندي

ڏنائين. راڻو سمجھي ويو ته خوشبودار وارن واري ئي مومل ٿي سگھي ٿي. هن اڳتي وڌي وڃي کيس هٿ کان ورتو ته مومل پڻ گلن جو هار سندس ڳچيءَ ۾ وجهي ڇڏيو. پوءِ ته خوشيون ٿي ويون ۽ ٻنهي جي شادي ٿي وئي.

راڻي جا ٽيئي دوست ڪاوڙجي، پنهنجي ملڪ ڏانهن روانا ٿي ويا. ٿورن ڏينهن کان پوءِ همير سومري ڪنهن بهاني سان راڻي کي پاڻ وٽ گهرائي ورتو ته جيئن هو مومل سان ملي نه سگھي. پر راڻي کان رهيو نه ٿيو، هو روز رات جو تڪي اُٺ تي چڙهي ڪاڪ هليو ويندو هو. ۽ مومل سان ملي جلد واپس ايندو هو.

هڪ ڀيري راڻي کي مومل سان ملڻ ۾ گھڻا ڏينهن ٿي ويا ته سندس جدائيءَ ۾ مومل اُداس رهڻ لڳي ۽ پنهنجي وڏي ڀيڻ سومل کي راڻي جو لباس پهراڻي، پاڻ سان گڏ سُمهاري ڇڏيندي هئي. هڪ رات راڻو جيئن ماڙيءَ تي پهتو ته اوندهه ۾ سومل کي مرد سمجھي، ڪاوڙ ۾ پرڃي ويو ۽ پنهنجو لڪڻ نشانيءَ طور مومل جي ڀرسان رکي واپس عمرڪوٽ هليو ويو.

صبح جو جڏهن مومل ننڊ مان اُٿي، ته سمجھي وئي ته راڻو ڪاوڙجي واپس هليو ويو آهي. پوءِ ته کيس اچڻ لاءِ ڪيترائي نياپا موڪليائين، پر هو نه آيو. مومل راڻي جي هلت مان ڏاڍي مايوس ٿي ۽ حياتيءَ کان بيزار ٿي وئي. تنهنڪري باهه جو هڪ مڇ تيار ڪرائي پاڻ کڻي اُن ۾ اڇليائين. راڻي کي جڏهن اها خبر پئي ته هو به ڊوڙندو اُتي پهتو. پر تڏهن گھڻي دير ٿي وئي هئي، انڪري پاڻ به اُن مڇ ۾ ٽپي پيو ۽ مومل سان ملي مٽي ٿي ويو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) راجا نند کي ڪهڙو اولاد هو؟
- (ب) هن پنهنجو خزانو ڪٿي ۽ ڪيئن لڪايو؟
- (ج) بادشاهه مومل تي ڇو ناراض ٿيو؟
- (د) سومل ڪاڪ نديءَ تي ماڙي ڇو اڏائي؟
- (هه) راڻي، مومل کي ڪيئن سڃاتو؟
- (و) راڻو، مومل کان ڇو ڪاوڙجي ويو؟
- (ز) راڻي ۽ مومل جو موت ڪيئن ٿيو؟

-2 هينين لفظن جي معنيٰ ڏئي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

آٿت - موتمار - روئداد - گمراه - اداس - ڪنڌي

-3 هينيان خال ڀريو:

- سنڌ جي ماڻهولي واري ڀاڱي تي، گجر ذات جو حڪومت ڪندو هو.
- راڻو مينڌرو سوڍو انهن سڀني ۾ ۽ عقلمند هو.
- ٿوري دير کان پوءِ طعام کڻائي اچي سندن اڳيان رکيو.
- راڻي پاڻيءَ جي اونهائيءَ کي ڏسڻ لاءِ ڪڍي پاڻيءَ ۾ اڇلائي.
- هو روز رات جو تڪي تي چڙهي ڪاڪ هليو ويندو هو.

-4 جملا درست ڪريو:

- افضل اچي ٿي ۽ جملا پڙهي ٿو.
- ماني ڪاڏجي ٿو ۽ پينسل چلجي ٿو.
- چوڪرو ڊوڙي ٿي ته ڌڪو کائي ٿي.

-5 هيٺ ڏنل اصطلاحن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

هٿ ڪٽڻ - پڙهو گهمائڻ - پير تي ڏونڪو هڻڻ - پوٽر ڀرڻ

-6 هڪ ٻه ٽي چار صفت آهن پر هڪڙو ٻيو، ٽيون چوٿون به صفتون آهن. صفت جا ٻه قسم آهن: هڪ ٻه ٽي صفت شماري آهي جڏهن ته هڪڙو، ٻيو، ٽيون صفت قطاري آهي.

يعني صفت جا ٻه قسم: 1- صفت شماري 2- صفت قطاري.

هيٺ ڏنل جملن مان صفت شماري ۽ صفت قطاري چونڊيو.

- * اسين ڏهه چوڪرا آهيون.
- * ڏهين نمبر چوڪري کي سڏ ڪري اچو.
- * اسين ڇهين ڪلاس ۾ پڙهون ٿا.
- * پهريون نمبر چوڪرو ڪهڙو آهي؟

-7 اوهان کي ٻي ڪا لوڪ ڪهاڻي ياد هجي ته لکي اچو.

- وطن جي آزاديءَ ۾ عورتن جي کردار بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- ڪنهن شخصيت بابت لکڻ.
- فعل بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

بيگم صفرا هدايت الله

تاريخ ۾ پهريون ڀيرو، پاڪستان جو جهنڊو ڪوڙڻ واريءَ جنهن خاتون جو ذڪر ڪيو وڃي ٿو، اها هئي بيگم صفرا هدايت الله، جيڪا آل انڊيا مسلم ليگ

وومين ڪاميٽيءَ جي صدر پڻ هئي. سندس جنم جو هنڌ، سنڌ جو تاريخي شهر شڪارپور آهي. تن ڏينهن جي رواج مطابق کيس گهر ۾ تعليم ڏياري وئي. بيگم صفرا جي شادي غلام حسين هدايت الله نالي هڪ نوجوان سان ٿي. جيڪو تازو ئي لنڊن مان وڪالت جي اعليٰ تعليم پوري ڪري وطن وريو هو.

ان وقت هندستان تي انگريزن جو راڄ هو ۽ سنڌ، ممبئي پريزيڊنسي ۾ شامل ڪئي وئي هئي، تڏهن هن نوجوان سياستدان کي، ممبئي پريزيڊنسي طرفان وزير چونڊيو ويو ۽ هو اٺن سالن تائين وزير رهيو. جڏهن مسلم ليگ، عورتن جي سب ڪاميٽيءَ جوڙي وئي ته ان جو صدر بيگم صفرا کي چونڊيو ويو.

سندس ساٿي ڪارڪنن ۾، بيگم شعبان ۽ مس ولي محمد جان جا نالا ذڪر جوڳا آهن. هن ڪاميٽيءَ جو پهريون اجلاس ڪراچي شهر جي ’گاندھي گارڊن‘ ۾ ٿيو، ان اجلاس کي بيگم هدايت الله ۽ بيگم شفيق خطاب ڪيو.

ليڊي هدايت الله، ڪانفرنس جي صدر جا ٿورا مڃيندي، تاريخ ۾ مسلم عورتن جا ڪارناما ٻڌايا. هن پنهنجي پُر جوش تقرير ۾ چيو ته: ”مسلمان عورتن کي ليگ جي جهنڊي هيٺ گڏ ٿي پنهنجي پيدائشي حق آزاد وطن جي جدوجهد ڪرڻ گهرجي.“ بيگم صفرا، سنڌ جو طوفاني دورو ڪري مسلمان عورتن کي مسلم ليگ ۾ شامل ڪرايو ۽ ڪيتريون ئي سجاڳ عورتون مسلم ليگ جون ميمبر بڻيون.

جڏهن لاهور ۾، مسلم ليگ جي عورتن جو هڪ وڏو احتجاجي جلوس، بيگم صفرا جي اڳواڻيءَ ۾ نڪتو ته اُن وقت جي سرڪار ٻنهي طرفن کان پوليس جا وڏا جٿا بيهاري ڇڏيا. هڪ پوليس عملدار اڳتي وڌي، بيگم صفرا جي رستا روڪ ڪندي کيس چيو ته: ”اوهان اڳتي نه ٿا وڌي سگهو.“ بيگم صفرا کيس چيو ته: ”خبردار! اسين سنڌ مان آيون آهيون ۽ اسان موٽي وڃڻ لاءِ نه، پر جهنڊو عمارت جي مٿان کوڙڻ آيون آهيون.“ پوءِ بيگم صفرا جهنڊي ۽ ساڻين سميت ٻاهر ڇڄي وڃي ويهي رهي. ايتري ۾ هڪ سيڪيورٽي گارڊ، بيگم صفرا کي وارنگ ڏيندي چيو ته: ”گرائونڊ خالي ڪريو! ڳوڙها گئس جا شيل ۽ هوائي فائرنگ ٿيڻ واري آهي.“ پر هن کين کٽو جواب ڏنو ته: ”اسين ايسٽائين نه وينديوسين جيستائين پنجاب سيڪريٽريٽ جي عمارت تي جهنڊو نه ڇاڙهيونديوسين.“

نيٺ هنن بهادر عورتن کي سوڀ نصيب ٿي ليڊي صفرا وڃي عمارت تي جهنڊو ڇاڙهيو. ٻئي ڏينهن، ليڊي هدايت الله کي ساڻي عورتن سميت گرفتار ڪيو ويو. آخرڪار تن ڏينهن کان پوءِ اُهي باندي عورتون آزاد ٿيون. هن بهادر عورت پاڪستان جي آزاديءَ واريءَ تحريڪ ۾ وڏا ڪارناما سرانجام ڏنا ۽ عورتن جي سجاڳيءَ لاءِ گهڻو پاڻ پتوڙيو.

1982ع ڌاري، ڪراچيءَ ۾ ”پهرين سنڌي عورت سربراھ ڪانفرنس“ جي صدارت جو اعزاز پڻ بيگم صفرا هدايت الله کي حاصل آهي. هن بهادر عورت 1985ع ۾، ڪراچيءَ ۾ وفات ڪئي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) بيگم صفرا هدايت الله سنڌ جي ڪهڙي شهر ۾ جنم ورتو؟
- (ب) پاڪستاني جهنڊو ڦڙڪائڻ واري پهرين عورت جو نالو ڇا آهي؟
- (ج) بيگم صفرا جي شادي ڪنهن سان ٿي؟
- (د) 1982ع ۾، ”پهرين سنڌي سربراھ ڪانفرنس“ ڪٿي ٿي؟
- (هه) پهرين عورت سنڌي سربراھ ڪانفرنس جي صدارت ڪنهن ڪئي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڳولي لکو:

مستقل - سوپ - تحريڪ - احتجاج - اعزاز

3- هيٺ ڏنل جملا درست آهن ته 'ها' تي (✓) جو نشان ۽ غلط آهن ته 'نه' تي (x) جو نشان لڳايو:

- بيگم هدايت الله جي جنم جو هنڌ ممبئي آهي. (ها - نه)
- بيگم صفرا پنجاب سيڪريٽريٽ جي عمارت تي پاڪستان جو جهنڊو چاڙهيو. (ها - نه)
- ان وقت هندستان تي انگريزن جو راج هو. (ها - نه)
- جڏهن مسلم ليگ عورتن جي سب ڪاميٽيءَ جوڙي وئي ته ان جو صدر پڻ بيگم شفيع کي چونڊيو ويو. (ها - نه)
- هن بهادر عورت 1985ع ۾ ڪراچيءَ ۾ وفات ڪئي. (ها - نه)

4- بيگم صفرا هدايت الله جي ڪارنامن بابت پنهنجن لفظن ۾ مضمون لکو.

5- اهو لفظ، جنهن مان هئڻ، ڪرڻ، سهڻ يا ڪنهن ڪم ٿيڻ جي معنيٰ نڪري اُن کي فعل چئبو آهي. فعل جا ٻه قسم آهن: فعل لازمي ۽ فعل متعدي.

مثال: (1) وفاداريءَ سبب ماڻهو حيوان کي به پيار ڪندا آهن.

(2) جيڏا اُن تيڏا لوڏا.

(3) پاڻي ۽ باهه گهٽ ڪري نه ڄاڻجن.

6- هن سبق مان فعل چونڊي لکو.

سرگرمي:

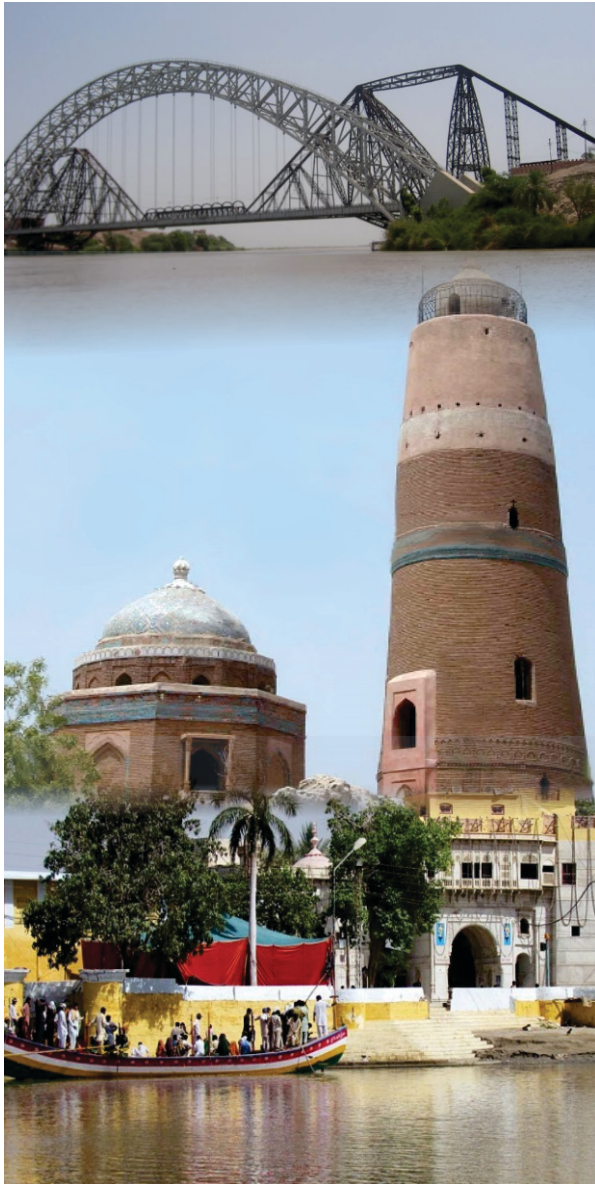
- استاد بيگم صفرا جي زندگيءَ تي شاگردن کان ٿيلو ڪرائي.
- استاد جي مدد سان هڪ ننڍو البم ٺاهيو جنهن ۾ تحريڪ پاڪستان ۾ ڪردار ادا ڪندڙ ٻين عورتن جون تصويرون نالن سميت لڳايو.

سکيا جي حاصلات

- نظم مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نظم سُڙ ۽ لُءُ سان پڙهڻ.
- لفظن جون معنائون لکڻ.
- لفظن جا ضد ڳولي لکڻ.
- فعل لازمي بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق ويهون

سکر جو سير

سند سجيءَ ۾ ٿيون نمبر،
ڏسو هي سهڻو شهر سکر!

’کرڙيءَ‘ جو ميدان هتي،
سندوءَ جو وڌ شان هتي،
تفريح سان گڏ ڄاڻ ڀريو،
آهه سڃايو هيءُ سفر،
ڏسو هي سهڻو شهر سکر.

هتي ’معصوم شاهه‘ جو منارو،
ان تان ٿئي ٿو خوب نظارو،
ماضيءَ جو هي منظر پيارو،
پري کان ايندو آهي نظر،
ڏسو هي سهڻو شهر سکر!

آدم شاهه جي ٽڪريءَ چڙهيو،
ساڌ بيلي بيڙيءَ تي هلبو،
پُل جي پريان هلي ڏسبو،
وچ درياهه ۾ ڀيٽ بکر،
ڏسو هي سهڻو شهر سکر.

سج لهڻ تي آهي هاڻ،
گهمڻ هلون ٿا لب مهراڻ،
بئراج کان موٽي ڏسنداسين،
وڃ شهر ۾ گهنتا گهر،
ڏسو هي سُهڻو شهر سکر.

ادل سومرو

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) سنڌ ۾ ڪهڙا ڪهڙا وڏا شهر آهن؟
(ب) سکر شهر ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون جڳهون ڏسڻ وٽان آهن؟
(ج) سنڌ ۾ سکر شهر جو نمبر ڪهڙو آهي؟
(د) توهان جي شهر ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون مشهور جايون آهن؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏئي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

شان - بئراج - مهراڻ - ماضي - منظر

3- هيٺين لفظن جا ضد لکو:

لفظ	سڄي	شهر	ماضي	پريان	سجايو
ضد					

4- اهڙو فعل جيڪو صرف فاعل سان لاڳاپو ڏيکاري ۽ اُن جملي مان

پورو مطلب ظاهر ٿئي تنهن کي 'فعل لازمي' چئبو آهي.

مثال: * چوڪرو پڙهي ٿو. * پڪي اُڏامن ٿا.

ڏنل جملن ۾ چوڪرو ۽ پڪي فاعل آهن ۽ پڙهي ٿو ۽ اُڏامن ٿا فعل آهن. هتي

فاعل پٺيان فعل ملائڻ سان جملي جو پورو مطلب نڪري ٿو، اهڙا فعل لازمي آهن.

سرگرمي: توهان کي به اهڙا پنج جملا لکو جن ۾ فعل لازمي کي هيٺان ليک ڏئي واضح ڪريو.

سکيا جي حاصلات

- رياضيءَ جي علم بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- روزاني زندگيءَ ۾ رياضيءَ کي استعمال ڪرڻ.
- رياضيءَ ۽ زبان جي تعلق جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- مناسب لفظن جو استعمال ڪرڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- جملن مان فعل متعدي ۽ فعل لازمي ڳولڻ جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق ايکيهون

رياضيءَ جي اهميت

رياضي، انگن يا حسابن جي علم کي چئبو آهي. علم رياضيءَ کي انگريزي ۾ مئٿميٽڪس (Mathematics) چئبو آهي. رياضي ڏاهپ جي علمن جو هڪ مجموعو آهي. ان ۾ حساب، الجبرا، جاميٽري ۽ ٽرگناميٽري جهڙن مضمونن کان سواءِ ٻيا علم به اچي وڃن ٿا. ڪن عالمن رياضيءَ کي مقدار، فاصلي ۽ وقت جو حساب به سڏيو آهي. ٻين علمن وانگر وقت گذرڻ سان گڏ رياضيءَ جي علم ۾ ترقي ٿي آهي.

رياضي اصل ۾ ڳاڻيٽي ۽ حساب جو علم آهي جنهن جو انسان سان نهايت آڳاٽو واسطو آهي. جيئن اڪيلي انسان مان جوڙو ۽ پوءِ تعداد ۾ واڌارو ايندو ويو يا جڏهن شروعاتي انسان کي ڪا گهرج پيش آئي ته ان جي پوري ڪرڻ لاءِ انگن سندس مدد ڪئي، هن ڳڻپ شروع ڪئي ۽ گهرجن جي پورائيءَ لاءِ عددن جو استعمال ڪيو. ان لاءِ هن ليڪا، پٿريون، تيليون يا ڳنڍيون ڪم آنديون.

اهڙي نموني انساني زندگيءَ سان گڏ، رياضيءَ جي ميدان ۾ به واڌارو ايندو ويو. قومن جي تاريخ تي نظر وجهڻ سان معلوم ٿئي ٿو ته، رياضيءَ جو علم مسلمانن جي ڪوشش سان وڌيو ۽ ويجهيو. الجبرا جي علم کي، يونان ۽ ننڍي کنڊ مان ميٿري چونڊي عروج تي رسايو ويو. رياضيءَ جو پهريون ڪتاب، جيڪو عربن وٽ هندستان مان پهتو، ان جو نالو ’سڌانتا‘ آهي. ان کي بنياد بنائي هن علم ۾ واڌارو آندو ويو. باقي ’بڙي‘ يا ’زيرو‘ رياضي جي ميدان ۾ آڻڻ وارو انقلابي قدم

عربن جو ئي کارنامو آهي. اهڙو عظيم کارنامو مسلمان رياضيدان ابو موسيٰ خوارزمي جو آهي.

رياضي، هڪ اهڙو مضمون آهي جنهن جي ضرورت انساني زندگيءَ ۾ هر قدم تي پوي ٿي. ڏيتي لپتي هجي، توڙي تور ماپ هجي يا ڪا رٿا، جنهن جو تخمينو لڳائڻو هجي، نقشو ٺاهڻو هجي، ڊيگهه، ويڪر يا اوچائي ڏسڻي هجي، سڌائي، ڏنگائي ٺاهڻي يا ماپڻي هجي، پڪيڙ لهڻي هجي يا ڪي انگ نشان ٺاهڻا هجن ته رياضيءَ جو سهارو

ونٿو پوندو. ايتري قدر جو جسم ڍڪڻ لاءِ ڪپڙو، رهائش لاءِ گهر، کاڌي پيئي جي شين لاءِ رقم جي ڏي وٺ، سڀ انگن يا حساب جا محتاج آهن.

حساب ۽ ان جا سمورا ڀاڱا يعني الجبرا، جاميٽري ۽ ٽرگناميٽري وغيره سمورن انساني معاملن ۾ نه فقط سات ڏين ٿا پر ڪيترن مسئلن کي سلجھائين به ٿا. مطلب ته زنده توڙي مرده انسان لاءِ انگن ۽ ماپن جي هر قدم تي ضرورت پوي ٿي. انساني زندگيءَ جو هر مرحلو ڄمڻ کان حياتيءَ جي آخري گهڙين تائين رياضيءَ سان واڳيل آهي. رياضي انسان لاءِ ڇا پر هر جاندار لاءِ سڌيءَ يا اڻ سڌيءَ طرح ايترو ئي اهم آهي جيترو جسم لاءِ ساهه. اهو هڪ نه ٿڌڻ وارو رشتو آهي. رياضي فقط ڪارائتي نه آهي پر دلچسپ پڻ آهي. رياضي انساني زندگيءَ لاءِ هر قسم جو آرام ۽ آسائش پيدا ڪري ٿي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) رياضيءَ کي انگريزي ۾ ڇا چئبو آهي؟
- (ب) رياضيءَ جو روزاني زندگيءَ جي ڪاروهنوار سان ڪهڙو تعلق آهي؟
- (ج) رياضيءَ جي علم ۾ ڪهڙا ڪهڙا مضمون اچي وڃن ٿا؟
- (د) رياضيءَ جو بنياد ڪڏهن ۽ ڪيئن پيو؟
- (هه) 'سڌائتا' ڪنهن جو نالو آهي؟
- (و) ٻڙي يا زيرو ڪنهن ايجاد ڪيو؟

-2 هيٺين لفظن جون معنائون لغت مان ڳولي لکو:

مقدار - تخمينو - ڪارائتو - ڏاهپ - آسائش

-3 هيٺ ڏنل مناسب لفظن سان خال ڀريو:

- رياضيءَ کي انگريزي ۾ چئبو آهي.
- (گهٽ وڌيا - حساب - مئٿميٽڪس)
- هندستان کان عربن وٽ رياضيءَ جو آيل پهريون ڪتاب هو.
- (ساخت وڌيا - سڌانتا - چند وڌيا)
- ٻڙي يا زيرو کي رياضيءَ جي ميدان ۾ آڻڻ وارو انقلابي قدم مسلمان رياضيدان جو آهي.
- (ابو موسيٰ خوارزمي - ابن خلدون - ابو ريحان)
- رياضي اصل ۾، ڳاڻيٽي جو علم آهي جنهن جو انسان سان نهايت
(اڳاٽو - هاڻوڪو - ويجهو)

-4 هيٺيان جملا پڙهو:

- * کڻي چادر ڌوئي ٿو. * الياس لڏون کاڌو.
- پهرئين جملي ۾ ”ڌوئڻ“ جي ڪم جو اثر ”چادر“ تي ٿيو. ٻئي جملي ۾ ”کائڻ“ جي ڪم جو اثر ”لڏون“ تي اچي پيو، تنهنڪري اهي فعل متعدي آهن.

-5 هيٺين جملن مان فعل لازمي ۽ متعدي ڳوليو:

- * هاري بچ چئي پيو. * بس اچي پئي. * عرفان بسڪوٽ کاڌا.
- * ٻار روئي ٿو. * شمشاد شربت پيتو.

-6 رياضيءَ جو ٻوليءَ سان لاڳاپو بيان ڪريو.

سکيا جي حاصلات

- شيخ سعدي جي اخلاقي نُڪتن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- اخلاقي موضوعن تي تقرير ڪرڻ.
- لفظن جون معنائون لغت مان ڳولي لکڻ.
- خال ڀرڻ.
- سادن جملن مان مرڪب جملا ٺاهڻ.

شيخ سعدي رحمة الله عليه جا قول

شيخ سعديءَ جا وڏا شيراز جا رهاڪو هئا. ان ڪري هُو سعدي شيرازيءَ جي نالي سان مشهور ٿيو. سندس ولادت 589ھ مطابق 1333ع ۾ ٿي. هن جو نالو شرف الدين ۽ سندس پيءُ جو نالو عبدالله هو. شيخ سعدي ابتدائي تعليم شيراز ۾ حاصل ڪئي. وڌيڪ علم حاصل ڪرڻ لاءِ بغداد ڏانهن رخ رکيائين، جتي ان وقت جا وڏا عالم ۽ درويش بهران آيل شاگردن کي تعليم ڏيندا هئا. اهڙن نامورن استادن ۾ امام غزاليءَ

شيخ عبدالقادر سهرورديءَ ۽ ابو عمادالدين موصليءَ جا نالا اچي وڃن ٿا. هن حديث ۽ تفسير جو علم، ناليواري استاد عبدالرحمان ابن جوزيءَ کان حاصل ڪيو. علم حاصل ڪرڻ کان پوءِ، شيخ سعدي سيد عبدالقادر جيلانيءَ جي بيعت ڪري ان کي پنهنجو روحاني رهبر ڪري ورتو. ۽ اتان ئي تصوف جو علم، معرفت جو طريقو ۽ سلوڪ حاصل ڪيائين.

شيخ سعدي، محنتي ۽ جفا ڪش انسان هو. کيس سير ۽ سياحت جو گهڻو شوق هو. هن ڪيترائي حج پيرين پنڌ ڪيا. هو نهايت ئي سادو، ملڻو جلڻو ۽ منصف مزاج انسان هو. شيخ سعدي فارسي زبان جو وڏو شاعر ۽ نثر نويس هو. گلستان ۽ بوستان، ڪريما، غزلن جو ديوان (ٽي جلد) سندس مشهور ڪتاب آهن ۽ ٻيا پڻ ڪيترا مجموعا آهن. تاريخ عباسيه، تاريخ بغداد، آفريڪا جا جزيرا، تصوف جا مسئلا ۽ حڪايتون سندس نثر جا شاهڪار ڪتاب آهن.

شيخ سعديءَ، سن 691ھ مطابق 1435ع ۾، 102 سالن جي ڄمار ۾ وفات ڪئي. سندس آخري آرامگاهه، ’سعديه‘ نالي مقام، ايران جي شهر شيراز ۾ آهي.

شيخ سعدي فرمائي ٿو:

- * جنهن عمارت جو بنياد ڪمزور هوندو، اها ڪڏهن به مضبوط نٿي ٿي سگهي.
- * الله تعاليٰ ان شخص کي انصاف ڏئي ٿو، جنهن کي ڪنهن ٻئي کان انصاف جي طلب نه آهي.
- * ڪنڊا پوکي گلن جي تمنا نه ڪر.
- * جيڪڏهن چاهين ته مرڻ کان پوءِ توکي ڪو برو نه چوي ته: 'نيڪ ٿي.'
- * الله تعاليٰ ڏاڍو رحيم ۽ ڪريم آهي. اهو گناهگارن کي توبه ڪرڻ جي مهلت ڏئي ٿو ۽ کيس پنهنجي رحمت جي پاڇي ۾ جاءِ ڏئي ٿو.
- * جڏهن تون خدا کان رحمت ۽ بخشش جي آس رکين ٿو ته پوءِ انهن کي به مايوس نه ڪر جيڪي تو ۾ اُميد رکن ٿا.
- * حقيقي طور تي اهو ماڻهو وڏو آهي، جيڪو پاڻ کان ننڍن جي ضرورتن جو خيال رکي ٿو.
- * وڏي ۾ وڏي نيڪيون ڪريو، ڇو ته آخرت ۾ نيڪين جي آڌار مرتبو ملندو.
- * مشڪل ۾ همت نه هاريو، همت طاقت کان وڌيڪ ڪم ڏيندي آهي.
- * ٻين جي ڏڪن کي ڏک سمجهڻ کي ئي احساس چئبو آهي.
- * انسان اهو آهي، جنهن جي ذات مان ٻين کي فائدو حاصل ٿئي.
- * نيڪي ڪرڻ واري کي، نيڪيءَ جو صلو ضرور ملندو آهي.
- * بي رحم انسان، ماڻهو نه پر جانور آهي.
- * مظلوم جي تڪليف ته ڪجهه پل هوندي آهي، پر ظالم سدائين مصيبت ۾ هوندو آهي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) شيخ سعدي جو اصل نالو ڇا هو؟
- (ب) شيخ سعدي کي شيرازي ڇو سڏين ٿا؟
- (ج) شيخ سعدي وڌيڪ علم ڪٿان حاصل ڪيو؟
- (د) شيخ سعدي جي نامور استادن جا نالا ٻڌايو؟
- (هه) شيخ سعدي ڪهڙي بزرگ جي بيعت ڪئي؟
- (و) شيخ سعدي جي مشهور ڪتابن جا نالا ٻڌايو؟

2- توهان مان هر هڪ شيخ سعدي جي ڏنل اخلاقي نُڪتن مان ڪو هڪ موضوع کڻي اُن تي تقرير ڪري، سمجهاڻي ڏئي.

3- هيٺين لفظن جون معنائون لغت مان ڳولي لکو:
نامور - تصوف - انصاف - بيعت - معرفت - شاهڪار - منصف

4- هيٺيان خال ڀريو:
* جنهن عمارت جو بنياد ڪمزور هوندو، اها ڪڏهن به نٿي
ٿي سگهي.
* ڪنڊا پوکي جي تمنا نه ڪر.
* بي رحم انسان، ماڻهو نه پر آهي.
* نيڪي ڪرڻ واري کي نيڪيءَ جو ضرور ملندو آهي.

5- هيٺ ڏنل سادن جملن مان مرڪب جملو ٺاهيو، جيئن:
1- آءُ اسڪول وڃان ٿو.
2- هو به اسڪول ايندو.
مرڪب جملو: آءُ اسڪول وڃان ٿو ۽ هو به اسڪول ايندو.
مٿي ڏنل ٻئي جملا سادا آهن، انهن کي گڏي هڪڙو جملو بنائبو. اهڙا جملا جن ۾ هڪ فاعل، هڪ فعل ۽ هڪ مفعول هجي يا فقط فاعل ۽ فعل هجن ته اهڙا جملا 'سادا جملا' آهن. پر اهڙا جملا جن ۾ هڪ کان وڌيڪ فاعل، فعل يا مفعول هجن ته اهڙا جملا 'مرڪب جملا' سڏبا آهن.

اوهان هيٺ ڏنل سادن جملن مان مرڪب جملو ٺاهي لکو:
* آءُ وڃان ٿو.

* تون ماني کائي موٽي اچ.

سرگرمي: سبق ۾ آيل سخن جيان، اوهان اهڙا ٻيا مختلف سهڻا سخن گڏ ڪري، چارٽ ٺاهيو ۽ ڪلاس ۾ لڳائي ٻڌايو.

اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي سادن جملن مان مرڪب جملا ٺهرائڻ جي اهڙي وڌيڪ مشق ڪرائي وڃي.

سکيا جي حاصلات

- ٻڌيءَ جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- نظم جو مرڪزي خيال بيان ڪرڻ.
- نظم مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نظم سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.
- لفظن جون معنائون لکڻ.
- جملا تير سان ملائڻ.
- هر آواز لفظ ڳولڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.

سبق ٽيوهيون

صبح نه آهي دُور ساڻي

صبح نه آهي دور ساڻي،
صبح نه آهي دور!

لمبي رات وهامي ويندي،
آس نه لائي جي تو ساڻي،
ڪاريون راتيون نيٺ ته ڪٽنديون،
دُڪ جي آڳ اُجهامي ويندي،
اوندهه مان ئي باڪون ڪٽنديون،
ڇو تو وڃين وهلور ساڻي!

صبح نه آهي دور!

ڪارن پردن مان پرياتيون،
صبح ٿئي تو نور وسي تو،
اونداهين جو هانءُ تو ڦاٽي،
اوپر کان ٿيون پائن جهاتيون،
رات ٿي پنهنجو دم پوساڻي،
ڄاڻ لٿا هي سور ساڻي!

صبح نه آهي دور!

ڏس ته شفق مان صبح سڀاڳو،
نور جو پهريون پهريون ڪرڻو،
وڌندو اچي تو ڏيري ڏيري،
ڪر موڙي نند مان ڄاڳو،
اونداهين جو سينو چيري،
ڄاڻ وسي تو نور ساڻي!

صبح نه آهي دور!

هل ته رفيقن کي جاڳايون، صبح سان گڏجي جوت جلايون،
 منهنجا ساٿي منهنجا سنگتي، آءُ ته ڳايون گيت سحر جا،
 اڄ ته ڪريون دنيا ۾ اڃالا، ڇو ٿو پڄاين پور ساٿي!
 صبح نه آهي دور!
 تنوير عباسي

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
 (الف) هن گيت ۾ اوهان کي ڪهڙي ڳالهه پسند آهي؟
 (ب) 'صبح ناهي دور' مان شاعر جي ڇا مراد آهي؟
 (ج) 'ڪاريون راتيون' مان شاعر جي ڇا مراد آهي؟
 (هه) هن گيت ۾ شاعر رفيقن کي ڇا لاءِ جاڳائڻ ٿو گهري؟
- 2- هيٺين لفظن جون معنائون لغت مان ڳولي لکو:
 وهامي - باک - وهلور - اجهامي - شفق - آس - سحر - اڃالا
- 3- هيءُ گيت زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سر سان ٻڌايو.
- 4- هن گيت مان هم آواز لفظ ڳوليو، جيئن: وهامي - اجهامي
- 5- لفظن سان ٺهڪندڙ جملو تير وسيلي ملايو:

پورهئي کان	محبت ۽ پيار ڪرڻ گهرجي.
امڙ جو	شفقت ۽ مهرباني ڪجي.
يتيم کي	ادب ۽ احترام ڪجي ۽ ڇيو مڃجي.
ننڍڙن سان	ڀانئڻ گهرجي.
هڪجيڏن سان	عار نه ڪرڻ گهرجي.

سرگرمي: نظم پڙهي اُن جو مرڪزي خيال بيان ڪريو.

سکيا جي حاصلات

- سائنسي ايجاد بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- جديد سائنسي شيون استعمال ڪرڻ.
- نون سائنسي اصطلاحن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ٻڌل ڳالهه سڳي درست استعمال ڪرڻ.
- زمان ماضيءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق چوويهون

منهنجو نالو گوگل آهي

اڪثر ماڻهو پاڻ کي ٻئي کان لڪائڻ لاءِ مختلف ڳجهي طريقا ڪم آڻيندا آهن. پر متان سمجهو ته اوهين مون کان به لڪي ويندا. گهڻا ڀاڱا نه، ڇو ته آءُ اوهان جو بهترين رازدان آهيان ۽ اوهان جي رازن جي صرف مون کي ئي خبر آهي. ڏسو اوهين پريشان نه ٿيو، آءُ اوهان جي ذاتي زندگيءَ ۾ دخل ڏيڻ کان سواءِ ڳولا (Search) وارن نتيجن کي بهتر ڪري سگهان ٿو. منهنجو نالو آهي ”گوگل“ (Google)، آءُ هر شيءِ تي نظر رکڻ ٿو.

منهنجي لاءِ اهو سمجهيو ويندو آهي ته، آءُ ڪمپيوٽر استعمال ڪندڙن جي جاسوسي ڪريان ٿو. پر خير ائين نه آهي، جهڙي ريت اوهان ڏهاڙي ڪم ايندڙ ڪابه شيءِ خريد ڪندا آهيو، جيستائين ان جي فائدي، نقصان، جنس، قيمت ۽ معيار کان واقف نه ٿيندا آهيو ته بهتر شيءِ خريد ڪرڻ جي چونڊ به نه ڪري سگهندا آهيو يا پنهنجي

ڪنهن دوست کي سوکڙيءَ طور ڪا شيءِ ڏيڻ چاهيو ٿا ته جيستائين ان جي مزاج، مشغولين، پسند، ناپسند جي ڄاڻ نه رکندؤ ته بهتر تحفو ڪيئن ڏئي سگهندؤ.

هاڻي اچو ته اوهان کي ٻڌايان ته، آءٌ اوهان جي باري ۾ ڇا ڇا ڄاڻان ٿو. ۽ اوهان جي ذاتي معلومات ڪيئن ٿو گڏ ڪريان. جيڪڏهن دنيا جي ڪنهن به ڪنڊ ۾ ڪمپيوٽر اڳيان ويهي گوگل (Google) جي ڪابه سهولت استعمال ڪريو ٿا ته مون کي خبر هوندي آهي ته اوهين ڪٿي وينل آهيو ۽ ڪنهن سان رابطي ۾ آهيو. پر خبردار! نه صرف ايترو، آءٌ اوهان جي عمر، سماجي لاڙن، صحبت، شخصيت، ذهني لاڙن، جي به خبر رکي سگهان ٿو. اوهين حيران ٿيندا ته اهو ڪيئن ٿو ٿي سگهي! ان سوال جو سڌو جواب آهي آءٌ. ٻي انڊريس، انٽرنيٽ سان واسطو رکندڙ برقي اوزار، جهڙوڪ: مشينون، ڪمپيوٽر، ليپ ٽاپ، موبائيل فون وغيره ۽ جڏهن اوهين براؤزر (Browser) تي ڪنهن شيءِ جي تلاش ۾ مصروف هوندا آهيو، تڏهن گوگل خاموشيءَ سان اوهان متعلق معلومات گڏ ڪندو آهي. هاڻي آءٌ يعني گوگل (Google) توهان کي پنهنجي ٻين خدمتن کان آگاهه ڪريان ٿو.

گوگل ڪروم: گوگل سرچ انجڻ وانگر هيءَ منهنجي مشهور سروس آهي. هن سهولت ۾ وڃڻ کانپوءِ اوهان کي گوگل سرچ ۾ وڃڻ جي ضرورت نه پوندي. هن سروس تي اوهين جيڪي ٽائپ ڪندا، گوگل سرچ انجڻ وانگي نتيجا اوهان جي سامهون ايندا.

جي ميل گوگل: جي ميل گوگل به مشهور سروس آهي، جيڪا اي ميل لاءِ ياھو (Yahoo) ۽ هات ميل (Hotmail) کانپوءِ آئي. هن ۾ اوهان پنهنجو ذاتي اڪائونٽ کولي سگهو ٿا، جنهن ۾ ذاتي ۽ دفتری اي ميل (Email) جمع ٿين ٿيون. هن کاتي جي حفاظت لاءِ چاڀي (Password) به گوگل وٽ محفوظ آهي.

اینڊروائيد: (Android) هي استعمال ڪرڻ جو آپريٽنگ سسٽم اینڊروائيد فون ذريعي گوگل اوهان جي هجڻ واري هنڌ ۽ آس پاس جي چرپر تي نظر رکي ٿو.

گوگل ڊاڪ: هن سروس تي اوهان پنهنجا دستاويز (Documents) رکي ۽ ٻين جا ڏسي سگهو ٿا. گوگل به ڊاڪيومينٽيشن جي نه صرف ڇنڊ ڇاڻ ڪري ٿو، پر نظر به رکي ٿو.

گوگل مپس: گوگل مپس کان ته اوهان واقف هوندا، مان اوهان جي رهنمائي ڪندس، جيڪڏهن اوهان ڪنهن نئين شهر ۾ اچو ٿا ته پريشان نه ٿيو گوگل مپ دوست

اوهان جي مدد لاءِ حاضر آهي! توهان کي ڪنهن نئين جاءِ تي وڃڻو آهي، يا وري ترٽفڪ جام ۾ ڦاٿل آهيو ته مٺپ آهي نه! متبادل رستو ٻڌائڻ ۾ اوهان جي مدد ڪندو. اچو ته آءُ اوهان کي پنهنجي خدمت کان آگاهه ڪريان.

مثال طور، جيڪڏهن اوهان چاندني چوڪ يا ريشم بازار ۾ بيٺا آهيو ۽ سنڌ ميوزيم وڃڻ گهرو ٿا جيڪڏهن رستي کان غير واقف آهيو ته گوگل مپ جي ”سرچ باڪس“ کوليو، حيدرآباد لکي ڇڏيو هاڻي شهر جو پورو نقشو اوهان جي سامهون آهي. لوگو جي هيٺان ”Get Direction“ جي بٽڻ تي ڪلڪ ڪيو جنهن جي هيٺان ٻه ائڊريس خانا هوندا. مٿئين خاني ۾ ان هنڌ جو نالو لکو جتي اوهين بيٺا آهيو يعني ”چاندني چوڪ“ ٻئي خاني ۾ سنڌ ميوزيم لکو جتي اوهان کي وڃڻو آهي. انٽر ڪيو ٿوري دير کان پوءِ مپ وسيلي گهربل مقام جو مختصر ترين رستو نظر ايندو جيڪڏهن اوهان کي شڪ آهي ته رستو ڊگهو آهي ته گوگل مپ ۾ نيري ليڪ وسيلي ظاهر ٿيندڙ رستي کي پوائنٽر ذريعي حرڪت ڏيندڙ ته مپ متبادل رستن جي به نشاندهي ڪندو تنهن کان پوءِ جيڪو بهتر سمجهو اوڏانهن سفر ڪيو. جيڪڏهن توهان ڪمپيوٽر، موبائيل فون، ٽيبلٽ استعمال ڪيو ٿا ته مپ اوهان کي دنيا جا سير ڪرائيندو ۽ مشهور مقامن جي تصويري معلومات به فراهم ڪندو. يوٽيوب: يوٽيوب (U-Tube) کي وڊيو ڏسڻ لاءِ استعمال ڪيو وڃي ٿو. هونئن ته انٽرنيٽ تي ٻيون به ويب سائيٽون (Web Sites) آهن، پر هن جي مقبوليت کي ڪوبه چئلينج نه ٿو ڪري سگهي.

فيس بوڪ: جيتوڻيڪ فيس بُڪ (Face book) گوگل سروس نه آهي، تنهن هوندي به اوهين منهنجي اک ۾ آهيو. ان کي ’سوشل ميڊيا‘ چئجي ٿو. جڏهن فيس بُڪ تي اوهين لاگ ان (داخل) ٿيو ٿا ان وقت به آءُ اوهان جي نگراني ڪريان ٿو، جڏهن اوهين ’ياهو‘، ’هات ميل‘ يا ’اسڪائپ‘ تي هوندا آهيو، ته پاڻ کي لڪائي نه ٿا سگهو. ڪو ئي ڏسي نه ڏسي ليڪن گوگل سڀ ڪجهه ڏسي ٿو.

ڇڱو دوستو! موڪلاڻي ڪونهي، هن خوشخبريءَ سان اجازت وٺندس ته، آءُ هاڻي اوهان جي پنهنجي پياري ٻوليءَ ۾ به خدمت مهيا ڪري سگهان ٿو ۽ اوهين سنڌيءَ ۾ پڻ ڳولا (Search) ڪري سگهو ٿا.

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
 (الف) 'گوگل' جو ڪم ڪهڙو آهي؟
 (ب) 'گوگل' ڪنهن جي باري ۾ معلومات گڏ ڪندو آهي؟
 (ج) انٽرنيٽ سان واسطيدار شين جا نالا لکو؟
 (د) 'جي ميل' گوگل ڪهڙي سروس آهي؟
 (هه) اينڊروائڊ جو ڪم ڪهڙو آهي؟
 (و) 'گوگل' مٿي جو ڪم ڪهڙو آهي؟
 - 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو:
 رازدان - معيار - مزاج - مصروف - چنڊچاڻ - سرچ
 اي ميل - ڊاڪيومينٽيشن - سوشل ميڊيا - پاس ورڊ
 - 3- رازدان ٻٽو لفظ آهي. 'راز' لفظ سان 'دان' ڳنڍي 'رازدان' ٺاهيو ويو آهي، اوهان اهڙا پنج لفظ 'دان' ملائي ٺاهي لکو.
 - 4- جملا درست ترتيب سان لکو:
 (الف) متان لڪي ويندا اوهان مون کان.
 (ب) رڪان نظر هر شيءِ تي ٿو آڻي.
 (ج) اچو اوهان ته باري ۾ آڻي ڄاڻان ڇا ڇا ٿو ٻڌايان ڪي.
 - 5- گوگل جي باري ۾ حاصل ڪيل معلومات بيان ڪريو.
 - 6- "زمان ماضي" اهو زمان آهي، جنهن مان گذريل وقت جي معنيٰ نڪري. جيئن: مون خط لکيو.
 توهان اهڙا ٽي جملا ٺاهيو جنهن مان زمان ماضي ظاهر ٿئي.
- سرگرمي: (1) شاگردن کان شاديءَ جي ڪارڊ جو نمونو گوگل تان ڳولرايو.
 (2) تصوير ڏسو ۽ نالو پڙهي ٻڌايو.

سنڌي ڪمپيوٽنگ جو باني
 ماجد پرڳڙي

سکيا جي حاصلات

- سنڌ جي ماڳن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻن ۾ ڪم آڻڻ.
- ڪنهن ڏنل ماڳ بابت پنهنجي لفظن ۾ لکڻ.
- زمان حال بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- پڙهڻ ۽ لکڻ.

سبق پنجويهون

ڪارونجهر جا ڪرشنا

ٿرپارڪر واري ڀاڱي ۾ ننگر پارڪر شهر ڏانهن ويندي، هڪ خوبصورت جبل ’ڪارونجهر‘ سڏبو آهي. اٽڪل 26 ڪلوميٽرن ۾ پکڙيل دنيا جو هي خوبصورت جبل سنڌ جو شان لڳندو آهي.

ڪارونجهر جبل جي اُتانهين چوٽي 1500 فوٽ مٿي چٽي وڃي ٿي، جنهن کي ’صاحب چڱو‘ چوندا آهن. هن چوٽيءَ تي شروع ۾ سيمينٽ جو ٺهيل هڪ ٿلهو هوندو هو، جيڪو انگريزن جي دور ۾ ’ڪرنل تروٽ‘ ٺهرايو هو. هاڻي اهو ٿلهو ڊهي ويو آهي. سير ۽ سياحت جا شوقين انهيءَ ٿلهي تي ضرور چڙهندا آهن، جتان چوگرد قدرت جا عجيب نظارا ڏسڻ ۾ ايندا آهن، ’ويرا واه‘، جيڪو اُتان اٽڪل

26 ڪلوميٽرن جي پنڌ تي آهي، سو ايئن پيو ڏسبو آهي، جڻ ٻن ٽن ڪلوميٽرن جي پنڌ تي آهي. ننگرپارڪر جو شهر گهاٽن، چانودار وڻن جي وچ ۾ ايئن پيو نظر ايندو آهي، جڻ ڪنهن هوشيار مصور جي ڪا رنگارنگ تصوير آهي. ڏکڻ طرف نظر ڦيرائي ته ڪڇ جو سڄو رڻ اجهاڳ سمنڊ وانگر ڏسڻ ۾ پيو ايندو. ’صاحب چڱي‘ تي چڙهڻ ۾ ڪلاڪ سوا لڳندو آهي، ته لهڻ ۾ ڏيڍ ٻن ڪلاڪن کان به وڌيڪ وقت لڳيو وڃي. مٿي چڙهڻ لاءِ ورن وڪڙن واري واٽ آهي، جنهنڪري سڌو چڙهڻ ناممڪن آهي. جبل تي چڙهڻ وقت بهتر آهي ته رٻڙ جي تري وارو ڪو جوگر جوتو پائجي، ٻيءَ صورت ۾ جيڪڏهن کڙين يا ڪوڪن وارو بوت پائبو يا ڪا ٻي جُتي پيل هوندي ته به پير ترڪڻ جو انديشو آهي. پارڪر جا ڪولهي ته ڏينهن رات جبل ۾ پيرن اگهاڙا آرام سان هلندا وٽندا آهن.

ڪارونجهر جبل جو پٿر ست رنگو سنگمرمر يا گرٺنائيت سڏبو آهي. اهو پٿر عام طور تي ڪاري رنگ جو آهي، اُن جو چمڪو اهڙو آهي، جڻ واريءَ ۾ شيشي جا سنڀا ذرڙا شامل هجن. ڪارونجهر ۾ موجود گرٺنائيت جا رنگ ڳاڙهسرا، ڪارسرا، سُرمائي، اڇڙا، پورڙا، نيرڙا، سائيرڙا ۽ گلابي آهن. سنگمرمر جو هي قسم نهايت اڻلڀ ۽ قيمتي آهي ۽ مارڪيٽ ۾ تمام وڏي اگهه تي وڪامي ٿو.

ڪارونجهر جي هنج ۾ ڪُل اٺ حَسِين ماڻهيون آهن. ڪارونجهر جي ڀرپاسي ۾ ڀوڏيسر، ڪاسپو، آڏيگام، گهڙتياڙي، موندرو، ڪارڙيو ۽ مڻو جي نالن سان ڳوٺ موجود آهن. ڪارونجهر جبل مان ڪل پنج نهيون، يعني برساتي پاڻيءَ جون نديون نڪرن ٿيون. جيڪي سڌو ڪڇ جي رڻ ۾ پون ٿيون. انهن ندين جا نالا گوڙڌرو، ڀٽياڻي، گهڙتياڙي، موندرو ۽ سابوسڻ آهن. مينهن جي موسم ۾ انهن ندين جو پاڻي ڏاڍو تڪو وهندو آهي. انهن مان ڪن ندين تي برسات جو پاڻي روڪي، پيئڻ ۽ زمين جي آباديءَ لائق بنائڻ لاءِ ڪارونجهر جبل جي هنج ۾ بند ٺهرايا ويا هئا، جيڪي پاڻيءَ جي وهڪري ۾ لڙهي ويا ۽ جٽاءُ نه ڪري سگهيا. هن وقت سرڪار باقاعدي رٿابنديءَ سان ڊيم ٺهرائي رهي آهي.

ڪارونجهر جبل ۾ جين ڌرم ۽ هندو ڌرم جا ڪيترائي مندر آهن، جن ۾ ساڙڌرو، انچلي سر، گئو مڪي، پوڏيسر، پيم ڪُن، ٻاوي جو بيسٿو، چندن گڏ وغيره شامل آهن. ڪارونجهر جبل ۾ جهنگلي جانور، جهڙوڪ: هرڻ، گدڙ، چراغ، بگهڙ، روجه ۽ مور پکي وغيره وڏي تعداد ۾ ملن ٿا، پر نامناسب حالتن جي ڪري انهن جو تعداد ڏينهن ڏينهن گهٽيو پيو وڃي. هتي قسمن قسمن پوٽيون پيدا ٿين ٿيون، جيڪي هتي جا رهاڪو دوائن طور ڪم آڻيندا آهن. هتي پيدا ٿيندڙ ٻوٽن مان گگلاڻ مان گگر ۽ ڪونپتن مان ڪوئر گهڻو پيدا ٿئي ٿو، جيڪو وڪري لاءِ ٻاهر موڪليو ويندو آهي. جبل ۾ ڪيترن ئي قسمن جا گل ۽ ٻوٽا ٿين ٿا، جن جو رس چوسي ماڪيءَ جون مڪيون ماڪي ٺاهين ٿيون. اها ماڪي نهايت ڪارائتي آهي جيڪا حڪيم ڪم آڻيندا آهن ۽ سوکڙيءَ طور به ڏني ويندي آهي. عام چوڻي آهي ته ”ڪارونجهر ۾ روزانو سوا سير سون پيدا ٿئي ٿو“.

اونهاري جي موسم ۾ ڪڏهن ڪڏهن هن جبل مان زوردار آواز ايندا آهن، جيڪي ڪيترن ميلن جي مفاصلي تائين ٻڌڻ ۾ ايندا آهن. امڪان آهي ته جبل گذرڻ ۽ ٻين معدني شين سان ڀريل هجي!

ڪارونجهر جبل هونئن ته سمورو ئي سونهن سان ڀريل آهي، پر ان ۾ ڪي اهڙا هنڌ به آهن، جتي وندر ۽ ورونهن جو سامان ڪجهه سرس آهي. اهي هنڌ چندن گڏ، ساڙڌرو، پاراسر جو آستان، گئو مڪي، پيم گوڏا، پيراج گڏ، تروٽ جو ٿلهو، انچلي سر، لڪل ڪوهه، پوٽرو (تھ خانو) آهن، جن جو وڏو تاريخي پس منظر آهي ۽ اهي هنڌ ڏسڻ وٽان آهن. ڪارونجهر جي چوٽيءَ تي مور جو ناچ وڻندڙ لڳندو آهي. ڪيترن عوامي شاعرن ان کي ڳايو آهي. مينهوڳيءَ جي مُند ۾ ڪارونجهر جو علائقو وِتر سرسبز ۽ سهڻو ٿي پوندو آهي. اهي نظارا ڏسڻ لاءِ پري پري کان ماڻهو ايندا آهن ۽ ساراهه ڪرڻ مان ڍاپندا ئي ٺاهن.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) ڪارونجهر جبل ڪٿي آهي؟
- (ب) ڪارونجهر جبل ڪيترا فوت آتانهون آهي؟
- (ج) ڪارونجهر جبل ۾ ڪهڙي قسم جو پٿر ملي ٿو؟
- (د) ڪارونجهر مان ڪهڙيون مائريون ۽ نديون نڪرن ٿيون؟
- (هه) ڪارونجهر جبل مان روزانو سوا سیر سون ڪيئن پيدا ٿئي ٿو؟
- (و) ڪارونجهر جبل تي تفريحي ماڳن جا نالا ٻڌايو؟
- (ز) ڪارونجهر جبل ۾ موجود مذهبي آستانن مان ڪجهه آستانن جا نالا ٻڌايو؟
- (ح) ڪارونجهر جبل ۾ رهندڙ جهنگلي جانورن ۽ پکين جا نالا ٻڌايو؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

آتانهين - مصور - اجهڳ - نئون - جٽاءُ - سرس - ويتر

3- سبق پڙهي هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- (الف) ڪارونجهر جبل جي آتاهين چوٽي فوت مٿي چئي وڃي ٿي.
- (ب) ڪارونجهر جبل تي چڙهڻ وقت جي تري وارو پائجي.
- (ج) ڪارونجهر جي هنج ۾ ڪل مائريون آهن.
- (د) مينهوڳيءَ جي مُند ۾ ڪارونجهر جو علائقو ويتر سرسبز ۽ ٿي پوندو آهي.

4- 'زمان حال' اهو آهي، جو هلندڙ وقت ۾ ڪنهن ڪم ٿيڻ جي معنيٰ ڏيکاري.

جيئن: آءُ خط لکان ٿو.

اوهين اهڙا ئي جملا لکو جن مان زمان حال ظاهر ٿئي.

سرگرمي: توهان ڪنهن ٻئي ڏنل ماڳ بابت اکين ڏٺو احوال لکي ٻڌايو.

سکيا جي حاصلات

- مزاحيه شاعريءَ مان لطف اندوز ٿيڻ.
- لفظن جون معنائون لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- نظم جو بند مڪمل ڪرڻ.
- نظم سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.

سبق چويهون

ٽيليفون

ٽيليفون اي ٽيليفون،
هیلو هیلو، کیر به کون!
سائين ڳالهايو ٿا ڇو نه؟

”انڪل“ نانءُ اوهان جو چاهي؟
منهنجو نالو ”نورل“ آهي،
هاڻي ته ڪجهه آواز ئي ناهي.

هیلو هیلو، کیر به کون!
سائين ڳالهايو ٿا ڇو نه؟
ٽيليفون اي ٽيليفون!

عمر ڪوٽ جي ”آنتي“ آهين؟
يا بوبڪ جي ”پاپي“ آهين؟
ڇا ڏيپلي جي ”ڏاڏي“ آهين؟

هیلو هیلو، کیر به کون!
سائين ڳالهايو ٿا ڇو نه؟
ٽيليفون اي ٽيليفون!

ڦيرايو مون نمبر هڪڙو،
لڳي ويو آ ليڪن ٻيو ڪو،
اڳلو خوب غصي ۾ هو ڪو.

هیلو هیلو، کیر به کونه!
سائین ڳالهائو ٿا ڇو نه؟
ٽیلیفون اي ٽیلیفون!

آڌي رات جو وڳي گهنٽي،
ساري گهر جي ننڊ ڦٽي،
غلط نمبر هو ويو لڳي.

هیلو هیلو، کیر به کونه!
سائین ڳالهائو ٿا ڇو نه؟
ٽیلیفون اي ٽیلیفون!

هري دلگیر

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
(الف) ٽیلیفون مان ڪهڙي سهولت آهي؟
(ب) آڌيءَ رات مهل فون جي گهنٽي وڃڻ ڪري ڇا ٿيندو آهي؟
(ج) هن نظم ۾ ڪهڙن شهرن جا نالا آيل آهن؟
(د) هن نظم ۾ ڪهڙن رشتن جا نالا آيل آهن؟
- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:
اڳلو - خوب - غصو - آڌي
- 3- نظم جو هيٺ ڏنل بند مڪمل ڪريو:
آڌي رات گهنٽي،
ساري ننڊ ڦٽي،
غلط نمبر لڳي.
- 4- اهڙو ڪو ٻيو مزاحيه بيت ياد ڪري ٻڌايو.

سبق ستاويھون

سکيا جي حاصلات

- گھرو هنرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ.
- خال ڀرڻ.
- زمان مستقبل بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

تڏا ۽ تونريون ٺاهڻ

قديم زماني کان وٺي اسان جي سنڌ سڌريل ۽ هنرن ۾ مشهور رهي آهي. هتي جا مرد محنتي، بهادر ۽ زالون سگهڙ ۽ سڄاڻ آهن. مرد پوکي راهي ڪن ته زالون وري گهر جي رڌي پڪي ۽ اُٿي ويني ڪن. زالون گهر جي ڪم ڪار کان پوءِ هٿ ٻڏي ڪين ويهن، پر ڪونه ڪو ويهي هٿ جو پورهيو ڪن. ائين وندر به ٿين ته گهر ۾ چار پئسا به ڪريو وٺن. اهڙن هنرن ۾ تڏا ۽ تونريون پنهنجي فائدي توڙي ڪارج ڪري ڏاڍيون ڪمائتيون شيون آهن.

تڏا ڪجيءَ جي ڦڙهن يعني پنن مان ٺاهيا ويندا آهن ۽ ’پيش‘ نالي هڪ جابلو ٻوٽي جي پنن مان به ٺاهيا ويندا آهن. پيش جا پن ڪجيءَ جي پنن جهڙا هوندا آهن، پر اهي ڪجيءَ جي پنن کان وڌيڪ مضبوط ٿيندا آهن. انهن مان ٺهيل تڏا گهڻو وقت جٽاءُ ڪن ٿا. اڳي گهرن، توڙي اوطاقن ۾ تڏن ۽ تونرين جو استعمال عام جام هو،

ان ڪري سنڌيءَ ۾ هيءَ چوڻي عام آهي ته ”ادا! فلاڻو پنهنجي تڏي وارو آهي.“ هن وقت به مسجدن، اوطاقن ۽ گهرن ۾ تڏا اڪثر ڪم اچن ٿا. سنڌ جي اترئين ڀاڱي يعني خيرپور، سکر ۽ لاڙڪاڻي ضلعن ۾ ڪجيءَ جي ڦڙهن مان تڏن ٺاهڻ جو هنر عام جام آهي. هتي ڪجين جا تمام گهڻا باغ آهن، انڪري ڦڙها بنان پئسي ملن ٿا. ڪجيءَ جي ڦڙهن يعني پنن مان تڏا،

پنڊيون يا دٻڪيون، پڪا، چٻا، چليون ۽ ٻيو سامان ٺهي ٿو. اهي سڀ شيون اڪثر ڪري عورتون ٺاهين ٿيون. تڏي ٺاهڻ لاءِ پهريائين صرف هڪ ڊگهي پٽي ٺاهي ويندي آهي، جنهن مان پوءِ مرضيءَ موجب ٽڪر ڪتي هڪٻئي سان ڳنڍبا آهن، جنهن کي ’ڪيڙڙ‘ چيو ويندو آهي. ان طرح سان هو مختلف قسمن ۽ نمونن جا تڏا ٺاهينديون آهن. جون، جولاءِ ۽ آگسٽ مهينن ۾ کارڪن کي سُڪائڻ ۽ انهن کي بند ڪرڻ لاءِ تڏن جي تمام گهڻي ضرورت پوي ٿي. تڏهن ماپ ۽ ڪم جي لحاظ کان جدا جدا نالا رکيل آهن، جيئن تڏا، پنڊا ۽ سيتل وغيره.

پيش مان تڏن ٺاهڻ جو هنر به سولو آهي. پهرين ڪاريگر پيش جي ڦڙهن کي سوئي، صاف ڪري پائو پائو ڪري، موڙيون ٻڌي، پُٺائي رکندا آهن. ٻئي ڏينهن انهن پائن کي ملائي ويهي تڏو تيار ڪندا آهن. هو پنهنجي هنر ۾ اهڙا ته پڙ هوندا آهن، جو ڏسندي ڏسندي تڏو تيار ڪري وٺندا آهن.

پيش جو تڏو ڏاڍو ڪمائي شيءَ آهي. مالوند مارو ماڻهو، جيڪي رات ڏينهن مال سانگي پيا هلندا آهن، تن لاءِ تڏو نهايت ضروري وٺ آهي. رات جو تڏو پڪيڙي، اُن تي سُمهن، ڏينهن جو مٿي ٽنگي، اُن سان چانوَ ڪن ۽ برسات ۾ اُن مان تنبوءَ جو ڪم وٺن. تڏو سني ۽ سستي شيءَ آهي، تنهنڪري امير توڙي غريب استعمال ڪري ٿو. ڪيترائي ڪاريگر تڏن ۽ ٽڪن ۾ ڪاري ڏاس جا ڏورا وجهندا آهن ۽ وڌيڪ سونهن لاءِ ٿونر به وجهندا آهن. اهي تڏا گهڻو ڪري امير ماڻهن کي خوشيءَ جي

موقعن تي سوکڙيءَ طور ڏنا ويندا آهن.

تونريون وري 'پن' نالي هڪ ٻوٽي جي پنن مان ٺهنديون آهن، پن تلائن ۽ ڍنڍن ۾ عام جام ٿيندي آهي. پن جا پن نرم ۽ لسا ٿين ٿا، تنهنڪري تونريون ان مان ٺهنديون آهن، جيڪي ڏاڍيون نرم هونديون آهن. اهو ئي سبب آهي، جو ماڻهو تونرين کي گهڻو پسند ڪندا آهن. تونريون نرم هئڻ ڪري، نرم بستري کان به وڌيڪ سک ڏيندڙ آهن، انڪري انهن کي کٽ تي وڇائي آرام ڪبو آهي.

سند ۾ تونريون عام جام ٺهنديون آهن. ڪي تونريون اهڙيون ته سهڻيون ۽ سٺيون هونديون آهن، جو ماڻهو انهن جي سونهن ۽ نزاکت ڏسي حيران ٿيو وڃي. سنين ۽ اڇين تونرين ۾ ڪنارن کان گل پيل هوندا آهن. تونريون نه فقط سند ۾، پر سند کان ٻاهر به وڪامڻ لاءِ موڪليون وڃن ٿيون.

سند جو هيءُ هنر توڙي ٻيا گهرو هنر، جن تي اسان کي فخر آهي، تن کي جيڪڏهن ترقي وٺائي وڃي ته، جيڪر اسان جا ڳوٺاڻا ماڻهو چڱو ناڻو ڪمائين ۽ ٻهراڙيءَ ۾ جيڪي ماڻهو بيڪار وينا آهن، تن کي به روزگار مهيا ٿي پوي. ان مقصد لاءِ حڪومت اڄڪلهه ڳوٺاڻن هنرن کي ترقي ڏيارڻ لاءِ وڏيون ڪوششون وٺي رهي آهي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) تڏا سند جي ڪهڙي ڀاڱي ۾ ٺهندا آهن؟
- (ب) تڏا ۽ تونريون ڇا لاءِ ڪم اينديون آهن؟
- (ج) تڏا، تونريون، پنڊيون ۽ دٻڪيون وغيره ڪير ٺاهيندو آهي؟
- (د) ڪاريگر تڏن ۽ ٺڪن کي ڪيئن ٺاهيندا آهن؟
- (ه) حڪومت گهرو هنرن کي ڇو زور وٺائي رهي آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	لفظ جو استعمال
سُجڻ		
ڪارج		
پڙ		
وَت		
نراڪت		
ڏاس		

3- هيٺيان خال ڀريو:

- (الف) ڪاريگر..... جي ڦڙهن کي سوئي، صاف ڪري پائو پائو ڪري،
 مُوڙيون ٻڏي، رکندا آهن.
 (ب) ادا، فلاڻو پنهنجي وارو آهي.
 (ج) ڪي توريون اهڙيون سهڻيون ۽ سُنيون هونديون آهن جو ماڻهو انهن
 جي ۽ ڏسي حيران ٿيو وڃي.
 (د) پيش جو تڏو ڏاڍو آهي.

4- 'زمان مستقبل' اهو زمان آهي، جنهن مان ايندڙ وقت جي معنيٰ نڪري.

مثال: * آءٌ خط لکندس.

* اسين سڀاڻي ڪراچي وينداسين.

اوهين اهڙا چار جملا لکي استاد کي ڏيکاريو، جنهن مان ايندڙ وقت جي معنيٰ نڪري.

سرگرمي: اوهان ٻين هٿ جي هنرن بابت لکي اچو.

- مزاحيه ڳالهيون مان لطف اندوز ٿيڻ.
- مقامي ڏاهن جا ڏاهپ پريا قول
- پڙهي نصيحت حاصل ڪرڻ.
- نون لفظن جي معنيٰ لکڻ.
- جملن کي درست ترتيب سان لکڻ.
- تشبيه بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

وتائي فقير جا ڪُفتا

ڌرتيءَ جي گولي تي، هر ملڪ توڙي قوم ۾ ڪيترائي ڏاها انسان پيدا ٿيا آهن. سڀئي انسان پنهنجيءَ سيرت ۽ ڪردار ۾ هڪجهڙا نه هوندا آهن. هر ماڻهوءَ ۾ قدرت ڌار ڌار ڏاهپ، مٿيا ۽ ذات رکي آهي. ڪيترا ئي ماڻهو ظاهري طرح ڪل پوڳ ۽ مزاح جون ڳالهيون ڪندا آهن، پر اُهي ڏاهپ پري ڳالهه اهڙي انداز ۾ ڪرڻ جي سگهه رکندا آهن جو روئندڙ به ڪليو پون ۽ عقل وارا اُن مان نصيحت جا ڪي نُڪتا ڪڍي نروار ڪن.

اسان جي آڏو اهڙا املهه انسان اڄ به موجود آهن. وتايو فقير به اهڙو ئي هڪ ڏاهو انسان هو. هن جون ڳالهيون ظاهريءَ طرح چرچو لڳنديون هيون پر انهن جو مطلب معنيٰ وارو هوندو هو.

ڳالهه ٿا ڪن ته:

* هڪ ڀيري وتايو فقير، گڏهه تي سوار ٿي سفر تي روانو ٿيو. گڏهه ڪو جڙو هو، تنهن ڦيرائي ڪٿي فقير کي پٽ تي ڪرايو. وتائي کي ڏک به ڏاڍو آيو، پر اُتي هيڏانهن هوڏانهن نهاري چيائين ته: ”جيڪو توکي سڏڻ ڪپي، سو ته تون پاڻ آهين، وڌيڪ ڇا چوان؟“

* هڪ ڀيري وتائي فقير ڪنهن عالم کان ٻڌو ته، الله تعاليٰ هر ساهواري کي روزي رسائڻ جو ذمو پاڻ تي ڪنيو آهي. اها ڳالهه ٻڌي، فقير هڪ وڏي وڻ تي چڙهي وڃي

ويهي رهيو ۽ انتظار ڪرڻ لڳو ته اجهو ٿو ڏٺي روزي موڪلي. اتفاق سان ٻه ٽي وانهڙو ان وٽ هيٺان اچي ويٺا. هنن ٿڌي چانو ۾ پاڻ سان آندل ماني ڪڍي ڪاٺ شروع ڪئي. فقير کي به لڳي هئي بک، سو من ئي من ۾ سوچيائين ته هن ويران هنڌ تي ماني ته ملندي ڪانه، ڇو نه پنهنجي همت ڪريان، سو زور زور سان ڪنگهڻ شروع ڪيائين. مسافرن جو ڌيان هڪدم ڪنگهندڙ ماڻهوءَ ڏانهن ويو. هيڏانهن هوڏانهن ڏٺائون، پر کين ڪو به ماڻهو نظر نه آيو، پر ڪنگهڻ جو آواز لڳاتار ايندو رهيو. اوچتو هڪڙي همراھ جي نگاهه وٺ تي وڃي پئي، ڏسي ته ڪو ماڻهو وٺ تي ويٺو آهي. اهو ڏسي رواداريءَ طور مانيءَ ڪاٺ جي صلاح ڪيائونس. فقير کي به لڳي هئي بک، سو دير ئي ڪانه ڪيائين. لهي اچي ساڻن ماني ڪاٺ لڳو. ماني ڪاٺي ڍؤ ڪري آسمان ڏي هٿ ڪڍي چيائين ته: ”روزي ته ڏين ٿو پر ڪنگهائي ڪنگهائي.“

* چون ٿا ته وٽايو فقير جنهن ڳوٺ ۾ رهندو هو، ان ڳوٺ کي اوچتو اچي باهه لڳي. هر ماڻهو لڳو پنهنجي گهر جو سامان ڪڍڻ. هوند وارن ته سامان سڙو پئي ڪڍيو پر وٽائي فقير ماءُ کي پنيءَ تي چاڙهي ٻه رليون ڪلهي تي رکي، اچي ٻاهر ميدان تي پهتو. ماڻهو حيرت مان فقير کي ڏسڻ لڳا ته فقير کين ڏسي چيو ته: ”يار ڪڏهن سُجائي به ڪم اچيو وڃي.“

* وٽائي فقير کي سڻون ڏاڍيون وٽنديون هيون، عيد جي رات هئي، فقير ڏٺيءَ در سوال ڪيو ته ”يا الله! اڄ جنهن وقت سڀ ڳوٺ وارا سيون تيار ڪن، ته سمورا ماڻهو مري وڃن. پوءِ آءٌ ۽ امان سڄي ڳوٺ جون سيون ڪڍي اچي گهر رکون پوءِ امان به الله کي پياري ٿي وڃي. پوءِ رڳو آءٌ ۽ سيون!“

وٽايو فقير ضلعي تنڊي الهيار جي نصرپور شهر جو رهواسي هو. سندس ڪيترائي قصا مشهور آهن. ماڻهو سندس ڳالهين تي ڪلندا به آهن. ته انهن مان سبق به پرائيندا آهن. سندس قبر تنڊي الهيار جي ڀرسان ڦٽي نالي مقام ۾ موجود آهي.

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
- (الف) وٽايو فقير سفر تي ڪهڙيءَ سواريءَ تي چڙهي نڪتو؟
 (ب) گڏهه جي ڦيرائي پٽ تي هڻڻ وقت وٽائي فقير گڏهه کي ڇا چيو؟
 (ج) وٽائي فقير، ڪنهن عالم کان روزي رسائڻ بابت ڇا ٻڌو هو؟
 (د) وٽائي فقير وانهڙن جي ماني ڪاڻ کانپوءِ الله سائين کي مخاطب ٿي ڇا چيو؟
 (ه) ”ڪٿي ڪٿي سُڃاڻي به ڪم اچيو وڃي“ وٽائي فقير ڪهڙي موقعي تي چيو؟

- 2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو:
ذات :	حيرت :
مزاح :	نُڪتا :
لڳاتار :	مُقام :

- 3- جملن کي درست ترتيب ڏيو:
- اوچتوڪي لڳي باهه ان ڳوٺ.
 - آيو ڌڪ کي به ڏاڍو وٽائي.
 - وينا اچي هيٺان وڻ.
 - رهواسي جو نصرپور شهر وٽايو فقير.
- 4- تشبيهه: جيئن: * گلن جهڙا ٻارڙا ڦلن جيئن نڀجن.
 * ابراهيم چند جهڙو سُھڻو آهي.
- ڏنل جملن ۾ گلن سان ٻارن کي ۽ ابراهيم کي چند سان ڀيٽيو ويو آهي. اهڙي ڀيٽ کي تشبيهه چئبو آهي. تشبيهه ۾ ڀيٽ ڏيکاريندڙ لفظ، جيئن، تيئن، اهڙو، جهڙو ڪم آندل هوندا آهن.
- هيٺ ڏنل جملا پڙهي ٻڌايو ته ڪنهن کي ڪنهن سان تشبيهه ڏني وئي آهي:
- * موتين جهڙا ڏند.
 - * گهوڙي جهڙو تڪو چوڪرو.
 - * هاڻي جهڙو پهلو ان مڙس.
- سرگرمي: توهان کي ٻيا ڪي اهڙا نُڪتا ياد هجن ته ڪلاس ۾ ٻڌايو.

سکيا جي حاصلات

- پورهئي جي عظمت بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- هاريءَ جي عظمت ڄاڻڻ.
- موسمن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ٻٽا لفظ سکي درست نموني استعمال ڪرڻ.
- قافيهي بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- تجنيس حرفي ۽ تجنيس تام بابت معلومات حاصل ڪرڻ.
- نظم سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.

سبق اوڻيهون

اسين وطن جا مزور هاري

اسين وطن جا مزور هاري،
خزان ڪيون پيا بهار بڻجي،
گهٽي گهٽي اڃا گلن سان واسي،

پڪي پڪي وئي، پُڪار بڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

ڏڪار ڏيهان تڙي ڇڏيوسين،
سُڪار ساڻيهه ۾ اچي ويو،
خوشي ۾ هر دل نچي رهي آ،
”جئو! جئو!“ جي تنوار بڻجي،
اسين وطن مزور هاري!

بنيءَ بنيءَ تي مَنهه نهي ويا،
ڪسيءَ ڪسيءَ تي قدم ڪُپي ويا،
سلي سلي تي صفا ڄمي ويا،
ننڍا وڏا جان نثار بڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

متان ڪنوڙ ڪو گرو جلائي!
متان ڪڪڙ ڪو ڳڙو وسائي،
هتان جي هر شيءِ حسين آهي،
وَسو وَسو پر ملهار بڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

ڪٿي ملن ۾ پگهر وهايون،
ڪٿي ٻنين ۾ ڪڙهي ڪمايون،
نراڙ ساڙيون لُهار بڻجي،
ڪندا لتاڙيون ڌنار بڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!
مزور ڪڙمي ضرور آهيون!
مگر وطن جو غرور آهيون،
جيون ته جيءَ جا جيار بڻجي،
مرون وفا جا منار بڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

استاد بخاري

مشق

- 1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
(الف) هن نظم ۾ شاعر ڪنهن جي ساراه ڪئي آهي؟
(ب) اسان کي ڪيئن جيئڻ گهرجي؟
(ج) شاعر مزور کي وطن جو مزور ڇو ٿو سڏي؟
(د) شاعر نظم ۾ پورهيتن کي پيش ايندڙ ڪهڙين مشڪلاتن جو ذڪر ڪيو آهي؟
(ه) مزور ۽ هاري جي محنت ملڪ لاءِ ڇو ضروري آهي؟

- 2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

خزان - ساڻيهه - تنوار - ملهار - غرور - جانثار

- 3- هر آواز لفظن کي قافيو چئبو آهي، جيئن: بهار، پُڪار وغيره، توهين
هن نظم مان ٻيا هر آواز لفظ چونڊيو.

-4 هيٺين جملن مان ضد ڳولي لکو:

- (الف) خزان کيئون پيا بهار بڻجي.
(ب) ڏُڪار ڏيهان تڙي کيوسين.
(ج) سُڪار ساڻيهه ۾ اچي ويو.
(د) ننڍا وڏا جان نثار بڻجي.

-5 هن نظم ۾ آيل ٻٽا لفظ ڳولي لکو. جيئن: گهٽي گهٽي

-6 تجنيس حرفي: ڪنهن به شعر ۾ اهڙا لفظ ڪم آيل هجن، جن جو پهريون اکر ساڳيو هجي ته اُن کي 'تجنيس حرفي' چئبو آهي.

مثال: اڄ پڻ اڪڙين، سڄڻ پنهنجا ساريا،
گلن تان ڳوڙهن جون، بوندون بس نه ڪن،
سندي سڪ پرين، لوڪ ڏني نه لهي!
جيئن: اڄ ۽ اڪڙين ۾ الف تجنيس حرفي جو مثال آهي.

تجنيس جا ٻه مکيه قسم آهن.

(1) تجنيس تام: ڪنهن به شعر ۾ اهڙا لفظ ڪم آندل هجن، جن جي صورتخطي

هڪجهڙي هجي، پر معنيٰ جدا جدا هجي.

مثال: وَرَ ۾ ڪونهي وَرُ، ڏيرن وَرُ وڏو ڪيو.

(2) تجنيس ناقص: هيءَ تجنيس به تجنيس تام جهڙي آهي. پر حرفن جي

حرڪتن يعني زير، زبر، پيش يا حرف علتن ۾ مختلف آهي.

مثال: * گهرجي نه ڪرڻ جيڪي، ڪيو مون سوئي،
ڏسي پنهنجي ڪُرم ڏي، ڪين ڏس منهنجا ڪُرم.

* ڪٿي آهي هڏو جنهن ۾ هوئي مِڪُ،
ڏني ڪٿ آهي ڪنهن ماڪيءَ بنان مِڪُ.
(قليچ)

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
سبق پهريون			
سردار، سونهون، رهبر	اڳواڻ	پهريون، منڍ وارو، اڳاڻو.	اول
ڪنهن عمارت جي بناوت،	اڏاوت	وڏي مرتبي وارو، بلند،	
جوڙجڪ، بيهڪ، ٺاه		تمام وڏو، اُٿل.	اعليٰ
روزي، کاڌو، داڻوپاڻي،	رزق	ڏکيو ماڳ، ڏکيو لنگهه،	اوڻڙ
ڌن دولت		ڏکيو ٿڙ.	
ڪاهي، ڪڏ	خندق	ستايو، ڏکيو	اوليو
حياءُ، شرم، لڄ، ڦڪائي	عارُ	ٺاه	جوڙ
وڏائي، برتري، شان شوڪت،	عظمت	خلق، پيدا ڪرڻ، ٺاهڻ.	جوڙون جوڙڻ
بلندي		خدا پاڪ جي تعريف،	حمد
گڻ، ماڻ، درجو، خيال، رُتبو	قدر	ساراهه نيڪي، واکاڻ.	
گرهه، ٽڪر، پور، ڳپو	لُقمو	الله تعاليٰ جو هڪ صفاتي	حڪيم
گهرجائو، حاجتمند، بي پهچ	محتاج	نالو، ڏاهو، عقلمند، حڪمت	
نهار، سرسري نظر، ڏسڻي،	نگاه	جو ڄاڻو.	
ديد، اک ٿيڻ		الله تعاليٰ جو صفاتي نالو،	رازق
سبق ٽيون		رزق رسائيندڙ، پالڻهار.	
سُٺا، وڻندڙ	موچارا	واسطي، محابي	ڪارڻي
دلداري، آسرو	سُڌير	سنپاليندڙ، مددگار، محافظ،	والي
ڪارو، اونداهي، انڌيرو.	سياه	مالڪ، وارث.	
دل	قلب	دل سان، وڏي خوشي سان	هيجان
پورو	ڪامل	سبق ٻيو	
مدد، واهر، مهرباني.	ماڙ	خلق، مخلوقات، ڪنهن	أمت
ڏاهو، سياڻو.	وير	نبيءَ جا پوئلڳ، پيروي	
		ڪندڙ گروهه يا قوم.	

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
قاهي، قاسي دلير، ارڏو، اڻ موت سمجھ، ساڃاه، دانائي اسلام جو سپاهي، جنگ کتي زندهه موتي اچڻ وارو کوشش ڪندڙ، جدوجهد ڪندڙ همت وارو، بهادر کولي بيان ڪرڻ، ڪنهن ڳالهه جي صفائي پيش ڪرڻ	سوري سرويچ شعور غازي کوشاڻ مانجهي مرد وضاحت	سبق چوٿون	اصول اهم اهميت تهذيب نهرائ روايتون خوش مزاج رحمدل گرڪڻ منظور
سبق ڇهون	اعتبار انگبازي اوج بانھين پهلوان سرسی سندرو کيڏ مجتا مقبول	سبق پنجون	آڻ بغاوت تبليغ تعلق پلي پار ثاني خُر خطاب دائنامائيت راغب سجاده نشين
پروسو، يقين اٽڪل ڄاڻڻ، حرفت ڄاڻڻ (ملھه جا انگ يا داو ڄاڻڻ) مٿانهون درجو، ترقي ميٽر جي قطار (ملاڪڙي ڏسندڙن جو هڪ پاسو) دلير، سگهارو، طاقتور ڪاميابي، فتح، سوپ ملهن جي چيلهه سان ٻڌڻ وارو ڪپڙو راند، حرفت، اٽڪل بازي عزت، مان، قدر وڻندڙ، پسند ڪيل		هار، شڪست سرڪشي، نافرمانی پرچار، شريعت جو حڪم پهچائڻ لاڳاپو، ڳانڍاپو مڪو/مدينو ٻيو آزاد لقب بارودي سرنگهه چاهيندڙ پڳدار، گادي نشين	

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
ڪمائتو	ڪارائتو	سبق ستون	
ڪٽنب، قبيلو	ڪٽم	جاءِ، مڪان، هنڌ.	آستان
فائدي وارو	مفيد	وسيل	آباد
برابر	متوازن	ويرانو	برپت
چوڌاري، آسپاس	ماحول	ڳانڍاپو، رشتو	پيچ
سبق نائون		مينهن جو پاڻي	پلڙ
بندوبست	انتظام	مال وارا، ماروڙا	سانگي
چٽيل (ڪنهن سخت شيءِ تي چٽ ڪيڏ)	اُڪريل	قرب وارا، سادڙا	سباجهڙا
دڙو، ڏير	پڙو	ڏاهل، عقل وارا، سيبتا	سگهڙ
بند، ٽيڪ	پُستي	سند جو اتر وارو پاڳو	سرو
رواج	دستور	هاري	ڪڙمي
ويران	قتل	قربان ڪريون	گهوريون
پُراڻا نشان، آڳاٽا نشان	قديم آثار	سند جي ڏکڻ وارو پاڳو	لاڙ
شڪ	گمان	قيمتي پٿر يا هيرو	لعل
بستي، واهڻ، آبادي	وسندي	آباد ڪريون	وسايون
سبق ڏهون		مينهن	وسڪارو
علم ادب جو ماهر، استاد،	اديب	وندر، مشغولي، هيچ	ورونهن
سهڻي لکيت سان دلچسپي رکندڙ		سبق اٺون	
مفت، بنا اجوري	اعزازي	تهڪائي	اوباري
ملڪ جي هڪ پاڳي، حصي، علائقي	پرڳڻي	آرام، سير، گهمڻ	تفريح
جوشيلو، همت ڀريو	پُرجوش	آزادي، نجات	چوٽڪارو
منشي، وزير	ديوان	سنيال، بچاءُ	حفاظت
پلي زمين، گهڻي پيداوار	زرخيز	جنهن مان آرپار ڏسي	شفاف
ڏيڻ واري		سگهجي	

نوان لفظ

لفظ	معني	لفظ	معني
عادل	عقل وارو، ڏاهو، سياڻو	معلومات	ڄاڻ، خبرچار، واقفيت
عالم	علم وارو، پڙهيل، سچاڻ	مرحليوار	ڏاڪي به ڏاڪي، سلسليوار
مڻيادار	نور وارو، گهڻين خوبين وارو		
سبق يارهون		سبق تيرهون	
اوڌڙا	ويجهڙو، نزديڪ	اجلاس	جلسو، بينڪ، ميٽر
اُسات	اُچ، پياس	تنظيم	جوڙجڪ، انتظام، ترتيب
پنيون	آليون ٿيون، پُسي پيون	پرڏيهي	جي سُهڻائي
جُهريل	ڪمزور ٿيل	حڪمت عملي	غير ملڪي، پرديسي
سارنگ	مينهن		چالاڪي، اٽڪل بازي،
ڪاهل	سُست، ٽوٽي		هوشياري
ڪهل	رحم، باجهه	خواهش	طلب، مطلب، خيال، گهر
ڪڪر	جهڙ	درپيش	اڳيان يا آڏو ايندڙ
منڊل	مزو، تماشو، ڪيل	دفتر	آفيس
سبق ٻارهون		سربراھ	اڳواڻ، ليڊر
اُپت	فائدو، پيداوار، آمدني	سياحت	سير، سفر، گهمڻ ڦرڻ
اُپائي	پيدا ڪري	سهڪار	هڪ ٻئي جي مدد ڪرڻ،
حرارت	گرمي، تپش، ڪوساڻ		همراهي
خوشحالي	آسودگي، سُڪياڻي، هوند	شرڪت	گڏجاڻي، شموليت، ساٿ
دارومدار	پروسو، آڌار	ڪانفرنس	صلاح، جلسو، مشورو
صنعت	ڪاريگري، هنر، فن	ميزباني	مهمان نوازي، خدمت خاطري
ضابطي	قاعدي، رواجي، پابندي	وفد	ماڻهن جو ميٽر
فراهمي	گڏ ڪري ڏيڻ، موجود ڪري ڏيڻ		
موضوع	مضمون جو مقصد، عنوان		

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
جدوجهد، محنت	جاڪوڙ	سبق چوڏهون	
ڏاهو، سياڻو	دانشور	فساد جاڳائڻ	باهه ٻارڻ
ڪم پورو ڪرڻ	سرانجام	ابوجهه، سادو، عقل جو پورو سورو	پورڙا
جماعت، ٽولي	سوسائتي	مٽيءَ جو زرو (اک ۾ پيل)	پنجهر
جائزو، جانچ	معائنو	ابوجهن کي منجهائڻ، موڳن	پورڙا ڀلائڻ
سبق سورھون		کان پُل ڪرائڻ	پَسائڻ
واڌارو	اضافو	ڏيکارڻ، ديدار ڪرائڻ	چال چلڻ
گهڻا	انيڪ	هلت، چالاڪي، اٽڪل	راند رچائڻ
هميشه رهندڙ	بقا	راند کيڏڻ، راند مچائڻ	سيگهه
غير آباد، ويران	بنجر	تيزي، تڪائي، جلدي	ڳجهه
درجو، رتبو، منزل	پڏ	لڪل ڳالهه، راز	ڳجهه سلڻ
چوس، چڪ، ڪشش	جذب	راز پڌرو ڪرڻ، لڪل ڳالهه	
مناسب طريقا، مناسب بندوبست	جوڳا اُپاءَ	کي ظاهر ڪرڻ	ماني
نج پنهنجو (غير سرڪاري)، ذاتي	خانگي	چُپ چاپ، خاموش	نگهه
سمند مان اٿندڙ لهر يا چولي	سونامي	ديد، نظر	
آسماني مشڪلاتون يا مصيبتون	قدرتي آفتون	سبق پندرھون	
ميراڻ	گدلاڻ	مطالعو، پرک، جائزو	اڀياس
لڳاتار، لاڳيتو	مسلسل	حوالي ڪرڻ	ارڀڻ
آسپاس وارن شين جو علم	ماحوليات	فڪر، خيال، سوچ	اونو
برڪتون، بخششون	نعمتون	چڱي طرح، سُني نموني	پليءَ پت
سبق سترھون		چاندي يا سون جو ٻلو، مهر، نشان	تمغو
چٽني پاسي، چو طرف	چوڌار	سڪيا	تدريس
جهنگ جي گاهه مان پيدا ٿيل اُن	ڏڻ	خدمت جو ٻلو يا نشان	تمغه خدمت
		ٻيو	ثانوي

نوان لفظ

لفظ	معني	لفظ	معني
قار	حصو، ٽڪرو (گدري يا چانهين وغيره جي)	جدوجهد	ڪوشش
ڪڻ	ڪنهن اُن جو داڻو، ڪڻو	سوڀ	فتح، ڪاميابي
ڪورو	نئون، تازو	شامل	گڏ
ڳورو	وزن دار	ڪارڪن	ڪم ڪرڻ وارو
منڊُ	ٿوڻ، ٿوٽڪو، اٽڪل بازي	کتو جواب	صاف جواب
		مستقل	هميشه
سبق ارڙهون		سبق ويهون	
آٿ	دلاسو، دلداري	بئراج	درياهه تي ٺهيل پل ۽ اتان
اُداس	پريشان، مايوس	شان	واهن نڪرڻ وارو هنڌ
اڏائي	جوڙائي، ٺهرائي	منظر	عزت، آبرو
روئداد	ڪارگذاري، پوري ڳالهه	مهرائڻ	ڏيک، نظارو
ڪنڌي	ڪنارو، ڪپڙ	ماضي	سندو درياهه جو هڪ نالو
گمراه	پٽڪيل، رُليل		گذريل وقت
موتمار	خطرناڪ		
سبق اوڻيهون		سبق اڪيهون	
اعزاز	مان، مرتبو	آسائش	آرام، سُڪ، فرحت
احتجاج	اعتراض، انڪار، مخالفت ڪرڻ	آڳاٽو	پراڻو، گهڻو وقت اڳي
باندِي	قيدي	تخمينو	اندازو ڪرڻ (ڳڻپ يا تور جو)
تحرِيڪ	هلچل، چرپر	ڏاهپ	سياڻپ، عقلمندي
پر جوش	جوشيلو، همت ڀريو	رياضي	انگن ۽ حسابن جو علم
		ساعت	گهڙي، وقت، پل
		عظيم	وڏو، اعليٰ، مان وارو
		فاصلو	دوري، پنڌ، وچوتو، فرق
		ڪارنامو	ساراهه جوڳو ڪم

نوان لفظ

لفظ	معني	لفظ	معني
ڪارائتو	ڪم وارو	باڪ	پره ڦٽي
مقدار	وزن، تور، ماپ	سحر	صبح
سبق ٻاويهون		شفق	سج لهڻ ۽ اُڀرڻ وقت ظاهر ٿيل ڳاڙهاڻ
انصاف	عدل، نياءُ، نبيرو	وهامي	گذري، لنگهي
بيعت	تابعداري جو اقرار، اطاعت فرمانبرداري	وهلور وڃڻ	بيزار ٿيڻ، پري پڄڻ
تفسير	وضاحت، سمجهاڻي	سبق چوويهون	
تحصيل	سڪڻ، حاصل ڪرڻ	اي ميل	برقي تپال
تصوف	صوفين جو عقيدو، علم جي معرفت	پاس ورڊ	ڳجهو لفظ
جزيرا	پيٽ	چئلينج	لڪار
حڪايتون	ڳالهيون، قصا	ڊاڪيومينٽيشن	دستاويز محفوظ ڪرڻ، دستاويز ڪاري
حديث	ڳالهه جيڪا نبي سڳوري جن فرمائي هجي	چنڊچاڻ	جانچ جونچ
سلوڪ	رستو، طريقو، واٽ	رابطو	ملاپ، ڳانڍاپو
شاهڪار	وڏو ڪارنامو	رازدان	راز ڄاڻڻ وارو، ويجهو دوست
معرفت	سڃاڻپ، ساڃهه	سرچ	ڳولا
منصف	انصاف ڪندڙ	سوشل ميڊيا	سماجي رابطن جو ذريعو
نامور	ناليوارو، مشهور	معيار	پرک، جانچ، ڪسوٽي
سبق ٽيوويهون		مزاج	سپاءُ، طبيعت
آس	اُميد، آسرو، مراد	مصروف	ڪم ۾ رُڌل، مشغول
اُجالا	سوجهرا	مقبوليت	مشهوري
اُجهامي	وسامي	سبق پنجويهون	
		اُتانهين	مٿانهين
		اجهاڳ	تمام گهڻو پاڻي، وڏو پاڻي

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
سبق اٺاويهون		امڪان، ڊپ، سوچ	انديشو
اچرج، عجب	حيرت	پُٺيان، پوئتان	پسمنظر
قدرت طرفان مليل عقل يا ڏاهپ	ذات	بقاء، پائيداري، تڪاءُ	جٽاءُ
رڪُ رڪاءُ، رسمي طور	رواداري	چوڌاري، چؤطرف	چؤگرد
خصلت، ڪردار	سيرت	بند	ديمر
لاڳيتو	لڳاتار	هڪ قسم جو قيمتي پٿر	سنگمرمر
خوبي، گُٺ، خاصيت	مٻيا	سوايو، ٿورو وڌيڪ	سرس
ڪل ڀوڳ، چرچو	مزاح	تصويرون ٺاهيندڙ	مصور
قبرستان	مُقام	نه ٿيڻ جهڙو	ناممڪن
سمجهاڻي	نصيحت	جبل تان مينهن جو پاڻي	نئيون
چونڊ ڳالهيون	ٺڪتا	آڻيندڙ نديون	ويتر
		وڌيڪ	
سبق اوڻتيهون		سبق چويهون	
سڌ، ڀُڪار	تنوار	اڌ رات جو وقت	آڌي
جان قربان ڪرڻ وارو، وفادار	جانثار	اڳيون، سامهون وارو	اڳلو
جياريندڙ، حياتي بخش	جيار	گهڻو	خوب
سرءُ، موسم جو نالو	خزان	ڪاوڙ، چڙ	غصو
اڻ هوند، شين جي ڪوت	ڏڪار	سبق ستاويهون	
شين جي گهڻائي، خوشحالي، هوند	سُڪار	ڄاڻو، هوشيار	ڀڙ
وطن، مُلڪ، ديس	ساڻيهه	بقاء، پائيداري	جٽاءُ
هٿ، وڌائي	غرور	پڪرين جا وار	ڏاس
ان جو ڍڳ، ديرو	گرو	سمجھو، ڏاهو، عقلمند	سُڄاڻ
جهڙ، ڪڪر	ملهار	وڌائي	فخر
مُٺارو، ٺُلهه، گُنبد	مِنار	ڪم، غرض	ڪارج
		موجود ڪري ڏيڻ، ميسر ڪرڻ	مُهيا ڪرڻ
		نازڪ مزاجي، ڏيک ویک	نزاڪت
		شيءَ، چيز	وَت

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
 سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ جو تيار ڪرايل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگي واري
 کاتي جي مراسلي نمبر ايس او (جي-1) اي ائنڊ ايل/ڪريڪيولم 2014 تاريخ 07-04-2015
 موجب سنڌ صوبي جي سڀني سيڪنڊري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.
 بيورو آف ڪريڪيولم سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽيءَ جو چڪاسيل

قومي ترانو

پاڪ سر زمين شاد باد ڪشور حسين شاد باد
 تونشانِ عزمِ عالي شان ارضِ پاڪستان
 مرڪزِ يقين شاد باد

پاڪ سر زمين ڪا نظامِ قوتِ اخوتِ عوام
 قوم، ملڪ، سلطنت پائنده تابنده باد
 شاد باد منزلِ مُراد

پاڪ سر زمين شاد باد ڪشور حسين شاد باد
 تونشانِ عزمِ عالي شان ارضِ پاڪستان
 سايه خدايي ذوالجلال

سلسليوار نمبر

چيچڻ جو سال	چاپو	تعداد	قيمت
			مفت